

СРЕДНЕМУ

METEOR

List učenika OŠ "ANTUN MIHANOVIĆ"
Slavonski Brod

Godina XLIV. • broj 44 • veljača, 2003.

**MINISTROVO
PRIZNANJE**

**SVA LICA
BRODSKOG
KORZA**

**SUSRETI
KOJI SE
PAMTE**

ISSN 1332-8875

8OSMAŠI - ODLIKAŠI8

Razrednica Nela Dončević

8.a

najodlikaš
IVAN ŠEMANJSKI

Osnovna škola
je samo prvi korak
u mom odrastanju,
a ja se na njezinom
završetku osjećam
mnogo hrabriji
i zreliji!

MARKO ANDRIĆ, 8.e

1. Marta Brekalo
2. Bruno Hemar
3. Irena Alinjak
4. Andrija Martić
5. Ivan Krpan
6. Ana Kovač
7. Davor Matičević
8. Luka Svilar
9. Ivan Šemanjski
10. Lidija Špičković
11. Katarina Tomljanović

Razrednica
Nevenka Samac

8.b

najodlikaš
učenik generacije
MATIJA HUSTIĆ

Sa suzom u oku
napuštam okrilje
svog drugog doma,
doma u kojem sam
naučila prave
vrijednosti ljudskog
življenja!

SANJA JERKOVIĆ, 8.c

1. Andrea Božić
2. Helena Dugandžić
3. Matija Hustić
4. Maja Marčić
5. Lara Martić
6. Matea Medić
7. Jelena Šušak
8. Ana Vuković
9. Katarina Župan
10. Ifigenija Zubak

8.c

najodlikaš
ANJA KAMERER

Razrednica Mira Štefanek

1. Anja Kamerer
2. Melita Kovačević
3. Ivana Marić
4. Marija Meter
5. Sanja Jerković
6. Marija Stanić
7. Ivan Kokanović
8. Ivan Perković

Budi, školo,
uvijek onakva kakva jest:
vesela, vedra i uvijek širom
otvorenih vrata za sve
koji te vole.
VALENTINA MIKINAC, 8.d

Sad ostavljamo najveseliji i
najsretniji dio djetinjstva
tu s tobom, školo,
ali radujemo se
i novim trenucima!

MATEA MEDIĆ, 8.b

Posljednje zvono zaboljet će,
a nekad je bilo spas.
ANA KOVAČ, 8.a

8.d

Razrednica
Marijana Vuksanović

1. Marija Lovrić
2. Željko Stanić
3. Jelena Tadić

najodlikaš
MARIJA LOVRIĆ

8.e

Razrednica
Vesna Bušić

1. Zvonimir Barić
2. Ivana Glavaš
3. Anica Javor
4. Ria Kljajić
5. Helena Matković
6. Monika Oreč

najodlikaš
MONIKA OREČ

Dragi klinci i klinge, limači i limačice, frajeri i frajerice!

To što upravo držite u rukama je novi broj *Meteora* najsajnije zvijezde na školskom zvjezdanom nebu. I ove godine pokušali smo biti što originalniji, maštovitiji i otkačeniji, ali istodobno vas upoznati sa životom škole kroz godinu dana i našim uspjesima sve do Ministrovog priznanja. Šetajući Meteorom saznat ćete koji se susreti pamte, vidjeti sva lica jednog trga i zaviriti u škrinju povijesnog blaga u Državnom arhivu. Ni ove godine nismo zaboravili naše kreativce kojima smo posvetili stranicu OLOVKOM I KISTOM U RUCI, a školski geniji pronašli su svoj kutak u rubrici +5. Sjetili smo se i naših odlikaša, a nismo zaboravili ni naše engleze i ekologe. Svoj put do vaših srdaca pronašle su i vesele maske, a nismo izostavili ni Dan zaljubljenih. Da bi vam Meteor bio još zanimljiviji, tu je zabavni kutak s mnoštvom stripova, šala, križaljki i rebusa.

Uživajte u putovanju stranicama Meteora!

Marija

Osmaši - odlikaši	2
Ministrovo priznanje	4 - 5
Naši uspjesi	6 - 8
Razgovor s pedagoginjom	9
Humanost na djelu	10 - 11
Razgovor s psihologom o	12
Istražili smo	13
Dječji forum	14
EKO... EKO...	15 - 16
Uz međunarodni dan školskih knjižnica	17
Prvaši	18
Susreti koji se pamte	
Maja Brajko - Livaković	19
Svijet bajki	
Ivane Brlić - Mažuranić	20
Sva lica jednog trga	21 - 22 - 23
Škrinja povijesnog blaga u Državnom arhivu	24
Škola u prirodi	25
Iz života škole	26 - 27 - 28 - 29 - 30
Tragovi svjetla	31
Olovkom i kistom u ruci	32 - 33 - 34 - 35
English page	36
Akrobatski rock 'n' roll	37
Film & glazba	38
Šport... Šport...	39 - 40
Zabavni kutak	41 - 42
Strip	43
Foto strip	44

METEOR

List učenika
OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ADRESA UREDNIŠTVA

Meteor, Mihanovićeva 35
35000 Slavonski Brod
Tel/fax: 035 / 444 - 501

E-mail: os-a.mihanovic@sb.tel.hr

NAKLADNIK

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ZA NAKLADNIKA

Marija Katalinić, ravnatelj

GLAVNE I ODGOVORNE UREDNICE

Marija Katalinić, Antonija Martić

UREDNIŠTVO

Marija Lovrić, 8.d
Andrija Martić, 8.a
Marija Božić, 7.e
Monika Milić, 7.c
Ana Vuković, 8.d
Jelena Tadić, 8.d
Marina Bašić, 7.a
Ivana Matković, 7.d
Majda Golob, 7.a
Anđa Jelić, 7.d
Luka Bilić, 7.e

TAJNICA UREDNIŠTVA

Jadranka Horvat

UČITELJI SURADNICI

Nela Dončević
Ankica Vuletić
Dinka Kovačević
Lucija Karačić

Ljiljana Plavotić
Ivana Lončarević
Vikica Resanović
Vesna Bušić
Nevenka Samac
Dubravka Marijić

FOTOGRAFIJE

Foto OGI

GRAF. OBLIKOVANJE I PRIJELOM

Danko Eror

TISAK:

Tiskara BESST, Slav. Brod

NAKLADA:

800 primjeraka

FOTOGRAFIJA S NASLOVNICE:

Članovi »TOP DANCE«
Iva Kekez, Đurđica Vinković
Borna Mašić, Matej Ljubičić

MINISTROVO PRIZNANJE

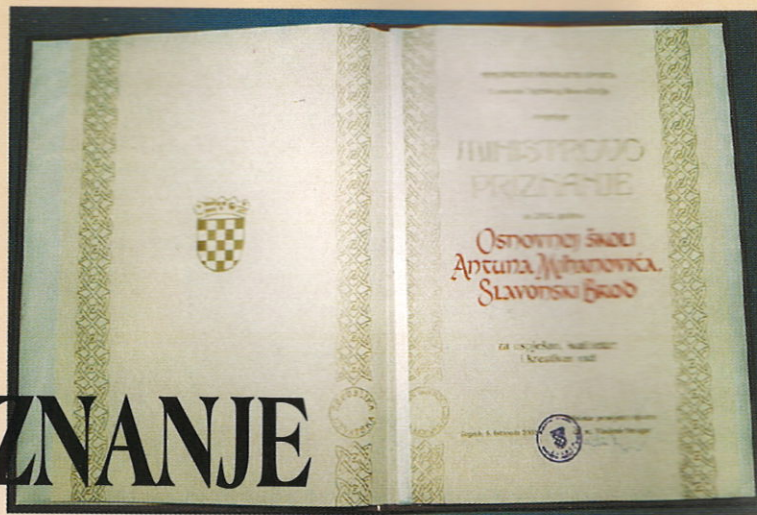
OŠ «Antun Mihanović» Slavonski Brod
prepoznata kao jedna od
5 najuspješnijih
u Republici Hrvatskoj

MINISTROVO PRIZNANJE - VELIKA ČAST ZA NAŠU ŠKOLU

Svake godine, povodom Međunarodnog dana učitelja 5. listopada, Ministarstvo prosvjete i športa dodjeljuje Ministrovo priznanje najuspješnijim školama u Republici Hrvatskoj. Dugogodišnjim zalaganjem i radom svih zaposlenika, učenika i roditelja, naša škola prepoznata je kao jedna od najboljih.

Ministrovo priznanje dodijeljeno nam je na svečanosti u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 5. listopada 2002.

S veseljem smo otputovali u Zagreb i prisustvovali dodjeli Priznanja s prigodnim i zanimljivim glazbeno scenskim programom.

Na pozornici HNK-a, ministar dr. Vladimir Strugar uručio je Priznanje ravnateljici škole gospođi Mariji Katalinić

PREPOZNATLJIVOST I ORIGINALNOST NAŠE ŠKOLE - NAŠA OSOBNOST

Kao središnja razvijena gradska škola imamo preko tisuću učenika, a nastojimo skrbiti o svakom pojedincu. Konačni cilj nam je sretan učenik, škola bez ponavlača, zadovoljni roditelji i učitelji.

U školi su vrlo razvijene izvannastavne aktivnosti, izborna nastava, dodatni rad s učenicima, mentorski rad, rad s učenicima s teškoćama u razvoju, skrb o štitičenicima Doma za djecu i mladež. Škola već 44 godine izdaje školski list «Meteor» koji je ogledalo života i

rada škole i njenog okružja. Rad škole i različite projekte u koje smo uključeni želimo približiti lokalnoj zajednici te često organiziramo: «Dan projekata», domjenke za roditelje, sajmove, izlete, izložbe. Podupiremo brojne humanitarne akcije, razvijamo ekološku svijest učenika. Posebnu pozornost poklanjamo stručnom usavršavanju djelatnika, opremanju škole, nabavi knjiga za školsku knjižnicu, a svim učenicima i učiteljima na raspolaganju je korištenje računala.

Radosni i zadovoljni neposredno nakon primanja priznanja

POSEBNI PROGRAMI I PROJEKTI NAŠE ŠKOLE

Naša škola čini iskorake prema novim programima i projektima. Želeći našim učenicima pružiti nove oblike rada, što bolje ih pripremiti za samostalno učenje, rad i istraživanja, osmišljavali smo naše školske projekte, ali i uključivali se u

postojeće:

- GLOBE projekt
- Promicanje zdravlja u školi
- Druženjem do zajedništva i kulture mira
- Građanin i Ustav, temelji demokracije
- Školski preventivni program protiv zlouporabe droga
- Promicanjem pozitivnih vrijednosti protiv nasilja u školi

USPJESI NAŠIH UČENIKA

Uspjesi naših učenika vidljivi su po brojnim nastupima na Susretima, smotrama, i natjecanjima te u nastavku školovanja. Škola prati uspjeh svojih bivših učenika i ostvaruje suradnju s ustanovama u kojima se oni sada školuju.

Na izlasku iz zgrade HNK-a

Na svečanom ručku u Restoranu "Dubravka" u središtu Zagreba

JAVNO, KULTURNO I PEDAGOŠKO DJELOVANJE NAŠE ŠKOLE

Kulturna i društvena djelatnost naše škole veoma je bogata kako za potrebe škole tako i za potrebe uže i šire

društvene zajednice.

Prepoznatljivi smo i po pedagoškom djelovanju u našem gradu i županiji. Vrlo često smo domaćini stručnim skupovima u organizaciji Ministarstva prosvjete i športa te HPKZ-a. Naši djelatnici i sami su aktivni predavači na tim skupovima. Ministar je imenovao 5 naših djelatnika voditeljima stručnih vijeća (ravnateljica, pedagoginja, knjižničarka, učiteljica matematike i učiteljica engleskoga jezika).

MINISTROVO PRIZNANJE

Naša škola je često domaćin i brojnim športskim događajima na razini grada, županije i države.

Veselo je bilo i u autobusu na povratku kući

SVI SMO PONOSNI !

Moja škola je puna dobrih učenika, učitelja i nasmijanih lica. Ne bih je mijenjala za bilo što na svijetu. Moja je škola radionica dobrih i humanih akcija, djela velikih i malih.

Rebeka Zeljko, učenica

Moja je škola vesela, puna pametnih i mudrih učenika. Priznanje mi puno znači, a znači i svima ostalima koji su se puno trudili. Ponosna sam što su me roditelji upisali u ovu školu i što imam ravnateljicu dobre duše i meka srca.

Ana Perković, učenica

Moja škola je najljepša, najzabavnija i najveća kutija znanja. Jako sam ponosna i veselim se što moja škola ima tako dobre učitelje, ravnateljicu, učenike, spremačice i tete kuharice. Za to je saznao i ministar Vladimir Strugar i dodijelio nam nagradu.

Irma Pavić, učenica

Moja škola je moj drugi dom u kojoj učenici i učitelji svaki dan igraju igru koja se zove učenje. Za našu školu se može reći da smo svi velika EKO skupina.

Adam Piškulić, učenik

Moja škola je zabavna. U njoj smo svi sretni. To je veliko igralište prijateljstva, zabave i znanja.

Andrea Paulić, učenik

Drago mi je što su moja djeca đaci škole koja je zasluženo dobila priznanje za svoj uspješan rad. Mi roditelji dobro znamo koliko je važno steći dobru podlogu znanja u osnovnoj školi kao preduvjet za buduće uspješno školovanje. Zato, školi želim još puno priznanja, a za ovo, naravno, čestitke svima u školi i čestitke i nama roditeljima koji se istinski trudimo da uspjeh naše djece, a time i uspjeh škole, bude potpun.

Zdenka Krznarić, roditelj

Današnje vrijeme školovanja daje nove mogućnosti, ali traži puno više angažiranja s roditeljske strane. Trokut: dijete škola roditelj, uspješnica je ukoliko je suradnja u svim smjerovima. Moje roditeljsko iskustvo kroz Zrin-

kino, Martinino, Tinovo i Franovo školovanje ima različite stupnjeve uspješnosti koje ja nazivam VRHUNCI. Ako želiš pogled s vrha moraš se na njega popeti ! OŠ «A. Mihanović» je planina koju moraš svladati, u protivnom vidjet ćeš samo ono što nudi nizina.

Mirjana Perman - Horvatin, roditelj

Bilo je vrlo svečano u dvorani HNK. Kada je naša ravnateljica primala priznanje od gospodina Ministra, bila sam uzbuđena i ponosna. Lijepo je biti učitelj u našoj školi. Riječi dr. Ante Simonića osobito su mi se svidjele. Naglasio je važnost našega učiteljskog poziva i na neki način nas pohvalio i ohrabrio. Tako pametni ljudi poput njega mogli bi učiniti da učiteljski poziv bude više cijenjen u našem društvu.

S nama su bili i naši učenici Katarina i Matija i zajedno smo doživjeli radost uspjeha i priznanja.

Elizabeta Rugle, učiteljica

Ponosna sam jer u ovoj školi sam i ja učila i naučila biti prosvjetni radnik koji uči nove generacije. Zaslužili smo priznanje i nastavljamo s predanim radom jer uvijek se može još učiniti, tim više što uvijek dolaze djeca s novim idejama i pogledom na život.

Vlatka Dapčević - Čeliković, učiteljica

Kada se na jednom mjestu nađe dosta dobrih i marljivih ljudi uspjeh neće izostati. Neobično sam sretna i zadovoljna što sam djelatnik ove škole i što sam kapljica u moru uspjeha svih zaposlenih s ravnateljicom gospođom Marijom Katalinić.

Zdenka Čuturić, učiteljica

Svakom čovjeku drago je kada dobije priznanje za svoj rad, pa tako i učiteljima. Ja u ovoj školi radim više godina pa mi je time draže ovo Priznanje koje je dokaz da ne radimo Sizifov posao. Djelatnici Ministarstva obilazili su našu školu, promatrali kako se u njoj radi, kakav je odnos među učenicima i učiteljima, koliko učitelji nastoje da učenici što uspješnije usvoje znanja koja im daju. Na osnovu njihovog zapažanja o našem i učeničkom radu dobili smo ovo Ministrovo priznanje.

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

Učenici naše škole pod mentorstvom svojih voditelja sudjelovali su 2002. godine gotovo na svim Susretima, smotrama i natjecanjima. Postigli su vrlo zapažene uspjehe od kojih ističemo one najznačajnije.

Povodom Dana škole te učenike nagradilo je i pohvalilo Učiteljsko vijeće.

DRŽAVNI I MEĐUNARODNI SUSRETI I NATJECANJA

LIDRANO - ROVINJ

Školski list «METEOR»

List su predstavile: Saša Stanković, 8.b
Ivona Prgomet, 8.b
Voditelji: Marija Katalinić
Dinka Kovačević

Novinarski uradak

Andrija Martić, 7.a
Voditelj: Lucija Karačić

Literarni uradak

Ana Vuković, 7.b
Voditelj: Nela Dončević

Scenski izraz

Iva Buntić, 3.e
Voditelj: Vlatka D. Čeliković

INFORMATIKA - UMAG

Maja Šemanjski, 6.b
Josip Odošević, 6.e
Matija Hustić, 7.b
Mitja Ružojčić, 6.e
Voditelj: Jadranka Horvat

ZEMLJOPIS KAŠTEL STARI

Ilija Perković, 8.b
Voditelj: Zdenka Suričević

POVIJEST - PULA

Bojan Botica, 8.a
Voditelj: Ivan Kovačević

LIKOVNA KULTURA

MEĐUNARODNI NATJECAJ

KARTA SVIJETA - PEKING
Ranko Vuković, 8.c
Voditelj: Ankica Vuletić

DRŽAVNO NATJECANJE I

SMOTRA LIK 2002.

SLAVONSKI BROT
Renata Stipešević, 8.d
Mihaela Diklić, 8.e
Vladimir Vargić, 6.b
Voditelj: Ankica Vuletić

POSJET HRVATSKOM

SABORU - ZAGREB

Mirna Ilakovac, 7.a
Ivan Krpan, 7.a
Marta Brekalo, 7.a
Voditelj: Ružica Pažin -
Ilakovac

GLOBE ŠIBENIK

Marija Lovrić, 7.d
Tamara Senjak, 8.b
Dino Mišković, 6.c
Voditelj: Jadranka Horvat

ESPERANTO KOSTRENA

Ivana Benćun, 8.b
Katarina Župan, 7.b
Figenija Zubak, 7.b
Marina Condić, 8.a
Andrea Božić, 7.b
Voditelj:
Nela Dončević
F. Gruić, vanjski suradnik

KOŠARKA BELIŠĆE

Ivan Jularić, 8.a
Denis Paulić, 8.b
Zoran Tomić, 8.b
Vedran Marunica, 8.c
Marko Tolić, 8.c
Krešimir Katić, 8.d
Ante Baus, 8.e
Hrvoje Tolić, 8.e
Antun Tominović, 8.e
Ivan Krpan, 7.a
Ivan Perković, 7.c
Tin Horvatin, 7.c
Bojan Ninčević, 7.c
Voditelji: Mladen Alinjak
Bruno Štefanek, vanjski
suradnik

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL

PRVENSTVO HRVATSKE I

KUP HRVATSKE ZAGREB,

SLAVONSKI BROT

Ena Đurašinović, 6.a
Marina Leninger, 6.c
Iva Kekez, 3.a
Dejan Čorluka, 7.c
Voditelj: Igor Vinković,
vanjski suradnik

PRVENSTVO HRVATSKE -

ZAGREB

Matej Hatar, 6.c
Katica Stjepanović, 8.c
Krešimir Margeta, 8.c
Voditelj: Igor Vinković,
vanjski suradnik

STRELJAŠTVO - ZADAR

Bernard Miculinić, 8.a
Darjan Kurtušić, 8.a
Matej Marinić, 8.a
Voditelj: Romana Banjan,
vanjski suradnik

REGIONALNA NATJECANJA

MATEMATIKA POŽEGA

Antonio Damićević, 4.b
Marta Okružnik, 4.c
Voditelj: Marina Sudarević

Ivana Stvorić, 5.a

Voditelj: Drago Ciglar

Maja Šemanjski, 6.b

Voditelj: Danko Hustić

SUSRET MALIH PJESNIKA

SLAVONIJE I BARANJE-

CERNIK

Marija Lovrić, 7.d
Ana Vuković, 7.b
Voditelj: Nela Dončević

POVIJEST - POŽEGA

Anita Zeba, 8.b
Voditelj: Ivan Kovačević

VJERONAUČNA

OLIMPIJADA MALOGA

KONCILA ĐAKOVO

Ivana Benćun, 8.b
Saša Stanković, 8.b
Renata Stipešević, 8.d
Mihaela Diklić, 8.e
Adriana Čalušić, 8.d
Ana Brechelmacher, 8.c

Ivana Semov, 8.d

Voditelj: Nada Golić

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

HRVATSKI JEZIK NOVA

GRADIŠKA

Matija Hustić, 7.b
Helena Dugandžić, 7.b
Voditelj: Nela Dončević

ZEMLJOPIS NOVA KAPELA

Tena Tiljak, 6.b
Marina Vukoje, 8.d
Voditelj: Zdenka Suričević

LIKOVNA KULTURA

NATJECAJ 100. OBLJETNICA

ROĐENJA DOBRIŠE

CESARIĆA

SLAVONSKI BROT

Renata Sliva, 6.c
Voditelj: Ankica Vuletić

IZLOŽBA PLAVA

MAGLIČASTA JUTRA

BRODSKIH BALERINA

SLAVONSKI BROT

Katarina Tomljanović, 6.a
Dajana Tomičević, 6.a
Monika Milić, 6.c
Ozana Marić, 7.b
Natalija Komarić Ivana
Glavaš, 7.e
Tara S. Vajzović, 8.a
Voditelj: Ankica Vuletić

ASTRONOMIJA SLAVONSKI

BROT

Dinka Nikolaš, 3.b
Voditelj: Marina Gojković

KOŠARKA SLAVONSKI

BROT

Tara Vajzović Štrumberger,
8.a
Zrinka Papak, 8.a
Arijana Kljajić, 8.a
Mia Arbanas, 8.c
Marina Akšamović, 8.d
Iva Vučković, 8.d
Ana Božić, 8.e
Marina Mikendić, 8.e
Ilakovac Mirna, 7.a
Barbara Vuković, 7.a
Ria Kljajić, 7.e
Hrvoje Vukoje, 6.e
Voditelji: Mladen Alinjak
Leon Fajdetic, vanjski
suradnik

STOLNI TENIS SLAVONSKI

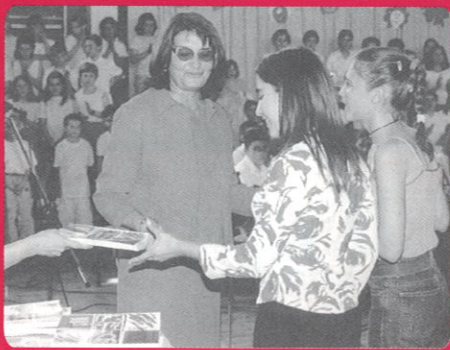
BROT

Toni Glavaš, 8.c
Mario Anušić, 6.b
Ivan Glavaš, 4.e
Voditelj: Predrag Latinović,
vanjski suradnik

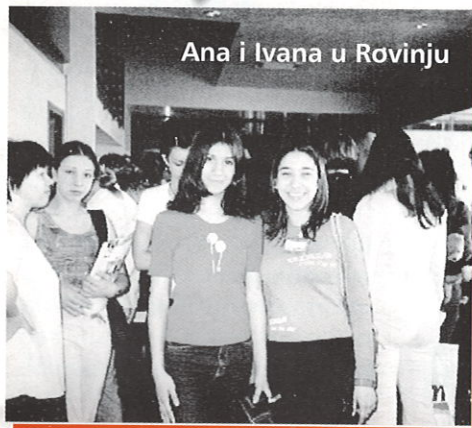
STRELJAŠTVO SLAVONSKI

BROT

Marina Hemar, 6.b
Lojen Vedrana, 6.b
Anja Kurtušić, 6.c
Voditelj: Romana Banjan,
vanjski suradnik

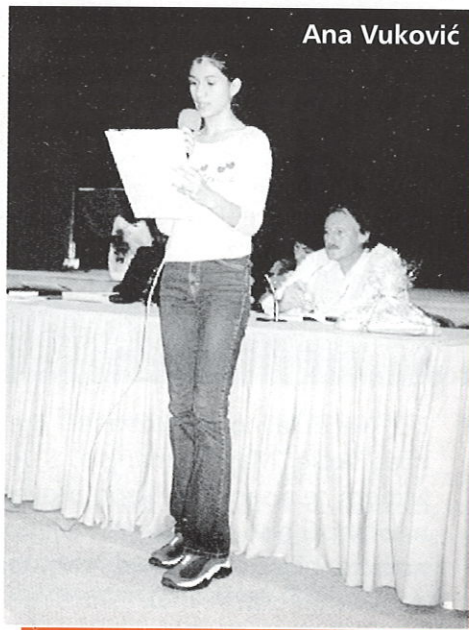
Dojmovi s Lidrana

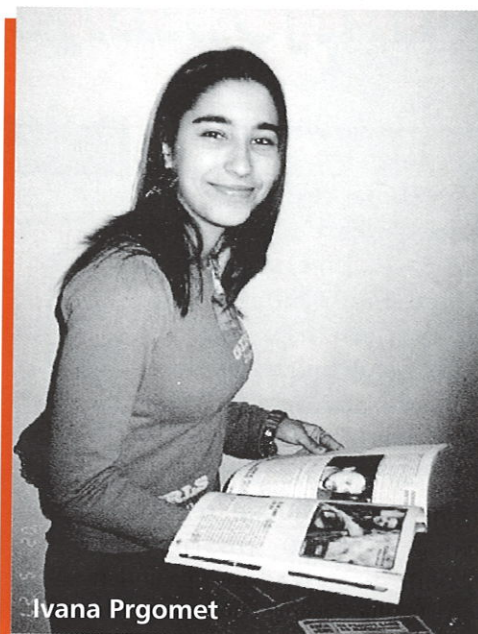
Ana i Ivana u Rovinju

Državni susret Lidrano 2002. zasigurno će mi dugo ostati u sjećanju. Na tom Državnom natjecanju našu školu predstavljale smo Ivona Prgomet (sada učenica prvog razreda srednje škole) i ja. Meteor smo predstavili u najboljem svjetlu i bilo je mnogo zainteresiranih za naš školski list, a samo njihovo predstavljanje pretvorilo se u raspravu o procesu nastajanja tih listova. Idućeg dana smo praćeni jakim pljuskom krenuli na susret s književnicima i čitanje literarnih radova. Čuli smo bogatstvo duhovitih i zanimljivih tema obrađenih u

dijalektima i zavičajnom govoru. Ta četiri dana provedena u prekrasnom Rovinju bila su puna zabave, druženja, sunca (i nešto kiše), te kupanja. Sve slobodno vrijeme iskoristili smo za druženje s novostečenim prijateljima koji su u Rovinj došli iz gotovo svih krajeva Hrvatske i sa sobom ponijeli svoje blago-

Ana Vuković

Ivana Prgomet

svoj jezik! Kući smo se vratile s dvije pohvalnice, s brojevima mobitela naših novih prijatelja i s nezaboravnim uspomjenama. Doista se isplatilo potruditi i doći na Državni susret «Lidrano 2002.»

ANA VUKOVIĆ, 8.B

POSJET 9. SUSRETU MLADIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE

Već devetu godinu zaredom u OŠ Matije Gupca održavaju se Susreti nadarenih mladih pjesnika u Cerniku, prelijepom slavonskom selu nadomak Nove Gradiške. I ove je godine kao i sve prethodne naša literarna družina aktivno sudjelovala na manifestaciji. Na samom početku «ekipa» naše škole sastavljena od Hrvoja Jelića, maloga pjesnika čija je pjesma nagrađena u Cerniku, naše razrednice i voditeljice gđe. Nele Dončević te Ivana Krpana i mene koji sam vršio dvostruku ulogu: praviti društvo Hrvoju i sve događaje zabilježiti kao novinar. Mogli smo zamijetiti izvrsnu organizaciju domaćina. Nakon kratke «zavrzlamе» s prijevozom koja se dogodila u Novoj Gradiški, brzo smo stigli u Cernik. Nakon «Lijepa naše», koju je izveo zbor škole «Matija Gubec» i poticajnog govora jednog od organizatora, uputili smo se na misu u obližnji samostan. Poslije mise i razgledavanja samostana uslijedio je svečan program. Predstavljeni su nagrađeni radovi, a nastupili su i gosti iz Žminja, Zlatara, Muća, Žepča i Tešanjke. Čuli smo istarske sopile i kajkavske popevke te upoznali vršnjake iz svih krajeva domovine. Uvjeran sam da je prosudbena komisija imala težak posao jer su svi radovi bili podjednako kvalitetni i upečatljivi.

Hrvoje u Cerniku

Hrvojeva pjesma «Zabranjeno voće» je, po riječima ravnatelja, bila u najužem izboru. Nakon ručka koji se oduljio pa je praktički postao i večera, najprije autom nastavnika tjelesnog pa zatim vlakom, vratili smo se u svoj grad.

Svugdje je lijepo, ali kod kuće najljepše, rekli bi naši stari.

Andrija Martić, 8.a

PJESMA U MOM SRCU

Ja sam rođeni Slavonac, a budući da svaki pravi Slavonac voli pjesmu, volim je i ja. Zbog te ljubavi prema pjesmi, pristao sam pjevati na Brodfestu. Nakon dva nastupa na Brodfestu, dobio sam ponudu da pjevam na Internacionalnom natjecanju u pjevanju slavonske pjesme u Pečuhu. Naporno sam vježbao i pripremao se za tu svečanu prigodu. Bio sam uzbuđen što sam pjevao u zemlji koju prvi put posjećujem, pred publikom koju prvi put vidim. No to i nije bilo tako teško na pozornici prekrasnog Pečuškog kazališta. Program su vodili voditelji Silvio Stilinović i učenica naše škole Ines Kovač. Bilo je puno sjajne djece iz Hrvatske i Mađarske među kojima su se uz mene isticali «Čajkovački biseri». Kada su prozvali moje ime, sva trema je nestala i raspjevao sam se pokazavši im pravo srce slavonske pjesme. Osvojio sam prvu nagradu i zbog toga sam sretan.

Luka Stilinović, 3.a

Natjecanje iz informatike

Većina županijskih natjecanja se održava u ožujku pa tako i ona iz informatike.

Kao i prije svih natjecanja podrazumijeva se duga (čak i višemjesečna) vježba. Rezultati većine priprema su očiti na dan natjecanja. Moji su rezultati bili prilično zapaženi: imao sam najbolje rezultate koje su postigli informatičari ikada u našoj županiji. Takvi rezultati su mi donijeli i dobru nagradu: operativni sustav Windows ME. To mi je bio jak poticaj na daljnji rad. Ne mogu poreći da mi se svidjelo beskonačno hvaljenje i čestitke sa svih strana.

Poziv na državno natjecanje zahtijevalo je puno više rada jer tu stiže samo 10-15 najboljih iz cijele države. Premda skoro svugdje informatiku predaju **nastavnice**, na natjecanjima je velika prevlast »dečkiju« Djevojke i ne prolaze na tim natjecanjima najbolje pa je logično da su mi »glavni rivali« dečki. Pošto sam na državnim natjecanjima na vrhu, dva su natjecatelja meni u piku za nadmašivanje: Rudolf Tretler i Bruno Kovačić. Prvi je još od natjecanja 2001., a Kovačić od prošlogodišnjeg.

Na državno se natjecanje išlo u svibnju. Smještaj je ove godine na natjecanju bio zaista loš. U sobama su skoro doslovno bila glavna raskrižja žoharskih ulica. No hotel je imao i pokoju zvjezdicu (možda 2 ili 3): rekao bih da ih je

U društvu odabranih...

čič. Na državno je pozvana i djevojka iz naše škole, Maja Šemanjski. S Josipom i Mitjom se nisam baš lijepo proveo, jer mi nekih noći nisu dali zaspiti, a jedna od tih noći je bila i noć pred natjecanje. Na natjecanju sam ipak postigao sjajan uspjeh koji je sigurno mogao biti bolji da sam se bolje naspavao.

Na natjecanju koje je trajalo 120 minuta, »nadzornici« su zamolili sve natjecatelje da »istovare« svoje mobitele na jedan stol zbog opravdane sumnje da bi moglo biti varanja. Nakon 1 minute stol je bio pravi prizor za slikanje. Odmah nakon natjecanja je bila provjera napravljenih programa. Ispred Tretlera sam! Ispunio sam svoje obećanje pobijediti Tretlera. Tada je u priču ušao Kovačić...

Već prvi telefonski pozivi kojima su bili javljeni moji rezultati sadržavali su čestitke.

Nisam spomenuo rezultate naših suučenika: Josip Odošić je bio na 4. mjestu zbog male greške (kakve se vrlo često događaju), Mitja je bio na 10. mjestu dok je Maja bila na 12. mjestu. Najbolja škola nije bila proglašena, ali je naša škola definitivno bila na vrhu.

Posljednji dan su dodjeljivanja priznanja, diplome, nagrade... Iste večeri je bila zabava. Ja sam stvarno imao razloga za slavlje. Premda je bilo i loših stvari na natjecanju, bilo je super, dobro sam se zabavio i nadam se da ću se i na godinu naći i istom društvu.

Matija Hustić, 8.b

ZIMSKI KAMP 2002

Od 4. - 12. siječnja 2003. proveo sam 7 najljepših dana u životu. Prema rezultatima sa Državnog natjecanja u informatici, dvadesetak učenika iz cijele Hrvatske pozvano je na Zimski kamp informatike u Zagreb. Među najboljima smo se našli, kao predstavnici naše Županije, Matija Hustić i ja.

Bili smo smješteni u studentskom domu. Ja sam bio u sobi s Tretlerom, Labelićem, Frankyem i Kotrbom. Sreo sam mnoge prijatelje sa DMIH-a. Jedan od njih je bio sa mnom i u sobi, Kotrba. On je ujedno bio i jedan od mojih najboljih prijatelja. U učionici smo bili do 23.00 sata, a onda smo morali u krevet. Ja nisam. Ostao sam zajedno s Tretlerom u učionici igrati turnir koji je priredio jedan predavač. »Medo« je bio predavač Qbasic-a za početnike i za napredne, a vodio je i Visual basic, također za obje skupine. Bio je s nama kada nam je bilo najteže, ali i kada smo se smijali. Turnir se odužio do ponoći, a tada smo svi otišli u sobe. Ostalih 6 dana proveli smo radno, u cjelodnevnom radionicama qbasica, loga, izrade algoritama, visual basica, pascala... Slobodno vrijeme smo provodili na kizalištu, u gradu, i u učionici.

Bilo je super. Iz dana u dan smo se družili i radili svi zajedno, i učenici i predavači kao jedna obitelj. Najteži je bio dan rastanka. Gotovo svaki sat morao sam se s nekim pozdraviti. S nekim i za cijeli život. Iako sam pokupio mail-ove, bilo mi je teško. Jedino što mi je davalo nadu, bilo je da ću opet dobro proći na natjecanjima, sresti prijatelje, i biti opet s njima u istoj grupi, na ljetnom kampu 2003 godine.

Josip Odošić, 7.e

Mjesto	Ime i prezime	Broj bodova
1.	Bruno Kovačić	111
2.	Matija Hustić	101
3.	Rudolf Tretler	75

dobio zbog restorana koji je za razliku od soba bio zaista odličan. Ja sam dospio u sobu s dvojicom informatičara iz naše škole koji su isto uspjeli doći do državnog natjecanja: Josip Odošić i Mitja Ružoj-

RAZGOVOR S PEDAGOGINJOM

U četvrtak 13.6.2002. novinarska družina naše škole razgovarala je s pedagoginjom **Ružicom Pažin-Illakovac**. Prema odgovorima na postavljena pitanja zaključili smo da je posao pedagoga u ovako velikoj školi zahtjevan, ali vrlo lijep i zanimljiv. Ljubav prema djeci i rad za njih uvijek su joj pomagali pa nikada nije požalila što je izabrala baš taj poziv.

Što vas je potaklo da odaberete ovo zanimanje?

Moj će vas odgovor možda iznenaditi - bila je to slučajnost!! Rano sam prepoznala, još u osnovnoj školi, da će moje buduće zanimanje biti vezano uz rad s djecom: odgojiteljica, učiteljica ili školski psiholog ... Kada sam kao maturantica gimnazije donijela svoje dokumente na Filozofski fakultet u Zagrebu (uz niz zgoda i nezgoda oko pronalaženja zgrade), slučajni susret s jednim gospodinom Brođaninom, zaposlenim na tome fakultetu, i razgovor s njim, odredili su moj konačni izbor studija. Uvijek sam mu na tome zahvalna, iako ga više nisam sreala, niti sam (u svojoj mladenačkoj zbunjenosti od neočekivane pomoći i upraviteljskoga ureda) saznala njegovo ime.

pedagogiju" susrećući se s brojnim traumama djece i njihovih roditelja. Ipak, svi smo marljivo i poletno radili, želeći što prije sve obnoviti i osigurati učenicima još bolje uvjete u školi.

Što Vas najviše veseli u radu s djecom?

Veseli me kada zajedno s učenikom riješim, ili poboljšam, njegov postojeći problem vezan za školu ili neko drugo područje vašega života. Isto tako, veseli me ako pri tome potaknem učenika da se sam založi, što više može, za svoju dobrobit.

Posebno volim i ueničke priredbe, kao što je, recimo, priredba za Dan škole, i druge javne nastupe učenika, jer se tada vide sve vaše aktivnosti i stvaralaštvo, sve ono u čemu ste dobri i uspješni. Na-ravno da me, kao i vas novinare, osobito raduje svako izlaženje našega "Meteora", koji je slika života naše škole odnosno života i aktivnosti djece u njoj.

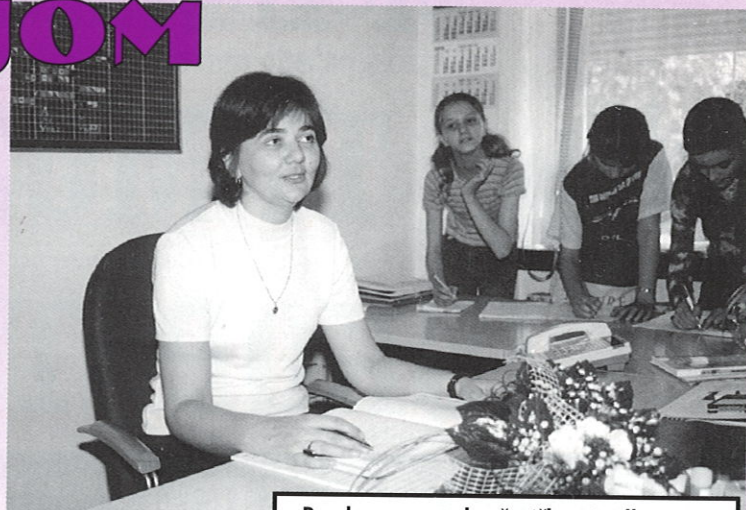
Kakav je Vaš stav prema ovisnostima?

Taj me problem rastužuje i zabrinjava, profesionalno i osobno. Naša Hrvatska ima premalo djece i mladeži, a već su se mnogi našli u tome užasnome krugu ovisnosti. Premda podatci govore o stalnome porastu broja, ja se nadam da će naši učenici, i svi drugi mladi ljudi, biti dovoljno snažni i tome zlu

odlučno reći - ne! Isto tako, mislim da bi roditelji, i svi mi koji radimo s djecom, i naša država, trebali o tome još više brinuti i puno više djelovati na prevenciji ovoga problema.

Što najviše cijenite kod učenika?

Najviše cijenim iskrenost i dječju spontanost. Jako cijenim i ueničku aktivnost i zainteresiranost za nešto pozitivno ili korisno, naprimjer, vašnovinarski rad danas, za koji ste se vi pripremali i došli u školu u svoje slobodno

Posebno me vesele ueničke priredbe jer se tako vide sve naše aktivnosti i stvaralaštvo, a tu ste svi dobri i uspješni.

vrijeme. Isto tako i uljudnost, naravno, primjerenu vašoj dobi. Volim kod učenika vidjeti uvažavanje i prihvaćanje drugih, suradničko ponašanje i pomaganje drugima, što smatram vrlo važnima osobinama.

Mislite li da su naši učenici preopterećeni nastavnim planom i programom?

Iskreno mislim da jesu. Nastavni planovi po razredima (broj nastavnih sati) su veliki, a nastavni programi (nastavni sadržaji) su preopširni i u njima se nalazi dio nepotrebnih i zastarjelih činjenica. Zato se veselim što je Ministarstvo prosvjete i športa pokrenulo veliki projekt za rasterećivanje učenika, zbog čega će ubrzo učenicima biti lakše u školi. U našoj smo školi već započeli s poslovima na rasterećivanju, nadam se da će to pomoći svima učenicima da budu zadovoljniji školom i učenje dožive kao radosnu i korisnu aktivnost, potrebnu za život.

Evo i jedno šaljivo pitanje za kraj razgovora:

Koje biste tri stvari ponijeli na pusti otok?

Tri stvari? Sad ste me zatekli, hmm... To bi bile sunčane naočale (zbog bolesnih očiju, a ne "šminke"), pribor za higijenu i - svakako neka dobra knjiga s puno stranica! Možda pustolovna, s hrabrim junacima... za takvu prigodu!

Na kraju smo zahvalili na razgovoru, prije svega na iscrpnim i iskrenim odgovorima na naša pitanja, te poželjeli našoj pedagoginji uspjeh u daljnjem životu i radu, ma gdje bila...

Razgovarale: Ivana Matković
Nina Radičević

Naša Hrvatska ima premalo djece i mladeži, a već su mnogi u tome užasnome krugu ovisnosti

Koliko dugo radite u našoj školi?

Došla sam početkom ratne 1993. Tada su se učenici i učitelji tek vratili sa izmještanja u Bizovcu i Kostreni, gdje je za njih organizirano školovanje i boravak, a školska se zgrada uveliko popravljala od ratnoga stradanja. Učionice zemljopisa gotovo i nije bilo, a u dijelu za predmetnu nastavu padao je snijeg kroz veliku rupu na krovu. To je bilo vrijeme kada smo svi morali učiti "ratnu

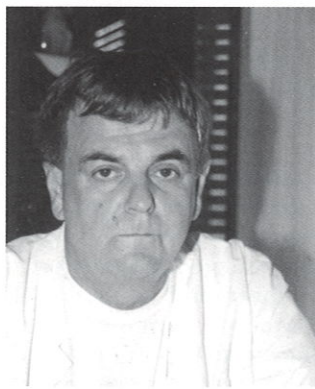
Humanost
na djelu

PETARDA TI MOŽE ISKOPATI OČI

SVAKA TREĆA OZLJEDA - SLJEPOĆA!

Godine 1999. u bolnicama diljem SAD-ea liječeno je 8.500 pacijenata ozlijeđenih od petardi. Ranjavanja ruku bilo je u 40 posto slučajeva, očiju 20 posto te glave i lica također 20 posto. U prosjeku svaka treća ozljeda očiju rezultirala je potpunom sljepoćom. Svaki vatromet odnosio je za sobom žrtve - poginule i teško ranjene. Godine 1997. dvadeset od 100 požara bilo je prouzročeno vatrometom, a izravna materijalna šteta iznosila je 22,7 milijuna američkih dolara.

Dr. Vladimir Jerković, kirurg:

BROJNE I TEŠKE OZLJEDE

Bio sam šef najveće ratne bolnice i dobro znam kakve ozljede mogu učiniti eksplozivna sredstva. A kad govorimo o petardama govorimo o njima. Petarde su sredstva koje, primjerice, koriste provalnici. To govorim da bih vam predočio što sredstvo koje može razvaliti bravu u vratima, može učiniti ako eksplodira u ruci.

U svojoj praksi susreo sam se s brojnim teškim ozljedama šake, opeklinama i ozljedama na drugim dijelovima tijela, pa upozoravam koliko su opasne "igre" s petardama koje su, kao što možemo čuti i vidjeti, već počele po našim ulicama.

KNJIGA ZA PRIJATELJA

Tijekom studenog u našoj školi organizirana je akcija prikupljanja udžbenika za naše prijatelje iz OŠ »Kulina bana« u Bosni i Hercegovini pod nazivom »Knjiga za prijatelja«.

Budući u toj školi nastavu na hrvatskom jeziku pohađaju naši vršnjaci i rade po dotrajanim udžbenicima iz RH, te nemaju hrvatskih lektirnih naslova učenici naše škole uključili su se u ovu akciju s velikim zanimanjem.

Svakodnevno smo u školu donosili lektirne naslove, udžbenike, radne bilježnice, igračke i slatkiše.

Količina prikupljenih knjiga je prilično visoka: 297 lektirnih naslova, 459 udžbenika, 91 radna bilježnica što je ukupno 847 naslova, nešto igračaka i slatkiša i jedna školska torba.

U akciju se uključilo 145 učenika i sljedeći učitelji: Nela Dončević, Lucija Karačić, Nevenka Samac i škola.

Cio 2.a razred uključio se u akciju sa svojom učiteljicom Vikicom Resanović što je za svaku pohvalu.

7.d razred sprijateljio se s vršnjacima 7.d razreda iz Tešanjke te su krenula pisma sa željama podrške i ohrabrenja, sa željom da s radošću čitaju lektirna djela.

Sve prikupljeno poslali smo našim vršnjacima u OŠ »Kulina bana« u Tešanjci u Bosni i Hercegovini što su s velikom zahvalnošću primili.

Ivan Plavotić, 8.b

Humanitarna akcija »Srce srcu«

U vremenu Adventa pokrenuta je humanitarna akcija »Srce srcu« za potrebne u Kninu.

Akcija je organizirana preko župa i škola. Župljani su u župama prikupljali hranu, toaletni pribor i slatkiše, a učenici u školama novčane priloge.

Učenici naše škole pokazali su i u ovoj akciji svoju nesebičnost i suosjećanje s onima

Ivan Stanić, 3.e

Mali novinari
OŠ "Antun Mihanović"

Marija Blažević, 2.e

Petarde su opasne, može ti otpasti prst! Molim vas da ne kupujete petarde i da ih ne bacate.

Toni Cvijović, 2.e

Petarde su opasne zato što nas mogu ozlijediti i napraviti požar. Možemo napisati na papir i naljepiti na drvo da ne pucaju petarde.

Iva Cindrić, 3.e

Petarde su vrlo opasne. Mnoga djeca misle da su petarde za slavlje. Petarde mnogim ljudima zagorčavaju život. Da ih više nema potrebno je pokrenuti veliku akciju.

Matija Bilić, 3.e

Petarde su strava onda znate što mislim o tome. I ništa ne mogu naškoditi.

Vedrana Jurković, 3.e

Petarde su vrlo opasne. Opasne su za odrasle, pogotovo za djecu. Morate pokrenuti neku akciju.

koji trebaju pomoć te su prikupili 3532,00 kuna.

Sakupljene priloge poslali smo potrebnima u Kninu i tako im Božić učinili ljepšim i radosnijim.

Ivan Plavotić, 8.b

S CRVENIM KROVOVIMA I DJECA RASTU

Nakon nastavne ekskurzije u Vukovar obećali smo pomoć. O Božiću smo to obećanje i ispunili.

Učenici naše škole pripremili su paketiće za svoje vršnjake u Vukovaru.

Humanost
na djelu

riječima svojih župljanja, borac za Vukovar u miru.

M: Ne možemo govoriti o Vukovaru, a da ne spomenemo ono što je iza nas. Koliko se Vukovar može othrvati sjenama prošlosti?

Gvardijan: Križ koji smo pronašli na Mitnici, ranjeni križ, govori simbolično, ali istinito o vukovarskoj stvarnosti, onoj koja je iza nas i ovoj koju živimo svakodnevno. Glava i gornji dio tijela su sačuvani i desna ruka, ali bez šake. Pronašli smo i lijevu šaku. Glava Vukovara se vratila ali pribijena je na taj križ. Lijeva šaka, to je Vukovar koji se nikada neće vratiti, to su oni koji su izgubili svaku vezu s tijelom. Oni su se negdje rasuli, to su svi Vukovarci u svijetu. Donji dio Isusovog tijela nismo našli i to je 5000 pobijenih, onih koji se neće više nikada vratiti u Vukovar. To je

naša stvarnost. Vi ste došli u vrijeme Božića, ali vukovarski Božić je u stalnom znaku križa, tuge, iščekivanja, ne razočarenja, uglavnom boli, koja niti nakon 11 godina nije nestala. U ovom tjednu mi smo se oprostili od jedanaestorice osoba koje su 91. godine ubijeni.

M: Kako je djeci živjeti u tom i takvom Vukovaru?

Gvardijan: Isto sam im pitanje postavio i ja. Djeca su napravila križ od trnja i tako mi odgovorila. Znae, to nije obični križ, on i bode. No drugi dan donijeli su košaru punu cvijeća. Kada sam ih pitao, zašto će im, odgovorili su da će cvijetiće staviti na trn kad god netko pita za njih, jer tada trn manje bode.

M: Dijelom ste odgovorili na iduće pitanje, kako se može pomoći?

Gvardijan: Najveći dio manje djece ništa ne veže za Vukovar, osim njihovih roditelja. Mi pokušavamo usaditi u tu djecu ljubav za grad. S crvenim krovovima i djeca rastu. Kako se grad obnavlja tako se i djeca vesele. Uz materijalnu obnovu ide i resocijalizacija djece, to je jedno naše veliko poslanje. Šest stotina djece pohađa župski vjeronauk. Tu je više rad na međusobnom upoznavanju, da znaju kome pripadaju, da se međusobno vole, da si pomažu i da grade.

M: Zahvaljujemo se na razgovoru, želimo Vam puno uspjeha u Vašem

radu i sretniji Božić Vama i svim mališanima Vukovara.

Gvardijan: Evo vi ste ovim darovima učinili naš Božić sretnijim. Ovi vaši paketići su puno, puno cvjetića na trnju dječjeg križa Vukovara. Mi se zahvaljujemo djeci, roditeljima, vodstvu škole i pozivamo vas: »Dođite nam u Vukovar.«

Članovi
Učiteljskog vijeća
i gardijan

Božićnoj akciji »Za djecu Vukovara«, pridružio se i župnik Marko Majstorović, koji je darovao 10 sanduka jabuka, a tom prigodom zabilježili smo i njegova razmišljanja.

Vidite, koliko ljubavi su djeca uložila u ove pakete i ta

Dok smo preuzimali jabuke, zatekli smo i don Antu Bakovića, borca za dijete više. I on je pomagao utovariti jabuke. Ulovili smo istinitu i zanimljivu primjedu: »U dobru ozračju, učitelji daju bolje ocjene!«

ljubav uveselit će dragu djecu Vukovara, koji u svojoj najranijoj dobi moraju živjeti svaki dan gledajući ruševine svoga grada. No upravo ljubav i darivanje unose svjetlo, nadu i radost u ta mala srca, koja će vjerujem

postati veliki ljudi, jer su u najranijoj dobi iskusili toliko patnje. Upravo patnja čovjeka oplemenjuje i čini velikim.

Prikupljanjem papira pomažemo potrebitima

U našoj školi je već tradicionalno prikupljanje papira 2 puta godišnje (jesenska i proljetna akcija za Dan planeta Zemlje).

Prošle školske godine prikupili smo 30 tona papira, a ove jeseni preko 19 tona. Novcem od papira sudjelovali smo u akciji »Dajmo da čuju«, popravku oštećenih knjiga u školskoj knjižnici, a novcem od ove jesenske akcije pomogli smo učenicima siromašnog materijalnog stanja Caritasa u Kninu.

Najbolji razredni odjeli (4.a i 7.d) nagrađeni su izletom u Bizovačke toplice. Ako 1 tona starog papira uspješno zamjenjuje 3,5 m³ celuloznog drveta ili 1,5 tona šumskog drveta, onda smo sretni i zbog toga jer je naša domovina bogatija za mnogo zelenila. Ponosni smo na svoje akcije i svoja djela. I dalje ćemo se truditi u želji da budemo što uspješniji.

Rebeka Zeljko, 4.c

SA PSIHOLOGOM...

U 2002. godini proveli smo anketu «NASILJE U ŠKOLI» u kojoj su sudjelovali svi

učenici od 2. do 8. razreda. Pokazalo se da u gotovo svakom razredu postoje djeca koja su bila izložena nekom obliku nasilnog ponašanja. Potaknuti tim rezultatima kao i pismima učenika, školska psihologinja Ivana Lončarević odlučila je cijelu rubriku ovoga broja posvetiti tom problemu.

KAKO POTRAŽITI POMOĆ?

Stariji učenici me maltretiraju, a ja ne znam kako da to kažem nastavnicima!

» C m o k «

Drago mi je da si imala hrabrosti napisati pismo i potražiti savjet. Anketa provedena u našoj školi pokazuje da učenici nedovoljno traže pomoći nadam se da će ovaj odgovor i njih potaknuti na razgovor.

Kako nisi napisala ništa o tome na koji način te uznemiravaju, pokušat ću dati nekoliko općenitih savjeta.

Prvo pravilo je da pomoć odrasle osobe treba potražiti što prije, najbolje odmah. Odaberi osobu u koju imaš povjerenja. To može biti razrednik, ali i bilo koji drugi učitelj, netko iz stručne službe, roditelj, baka, djed ili neka druga odrasla osoba. Način na koji ćeš povjeriti učitelju manje je bitan, važno je da to učiniš. Ukoliko ti je lakše povedi sa sobom prijatelja ili za početak učitelju napiši poruku. Za povjeravanje odaberi trenutak kada nasilnik nije prisutan.

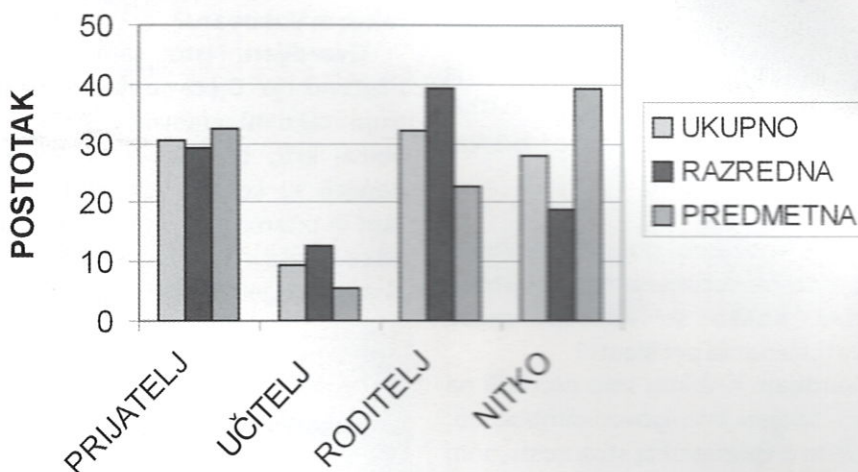
Učitelju će biti potreban točan opis nasilničkog postupka: kako je i gdje počelo, što se dogodilo, tko je sve sudjelovao, koliko često se to događa, trebaš reći ako je još netko bio prisutan i vidio događaj. Ukoliko se nasilje ponovi odmah o tome obavijesti učitelja. Ako ti učitelj sam ne kaže plan svoga djelovanja, slobodno ga pitaj o tome. Ti mu možeš pomoći u procjeni uspješnosti plana. I još jedan važan savjet: **UKOLIKO TI PRVA OSOBA KOJOJ SE OBRATIŠ ZA POMOĆ NE USPIJE PRUŽITI ZAŠTITU, NEMOJ ODUSTATI!** Potraži pomoć kod nekog drugoga, i ti imaš pravo biti sigurna i sretna.

ŠTO JE NASILNIŠTVO ?

druge odrasle osobe.

- Idi u školu i natrag kući u društvu.
- Ne nosi u školu dragocjene stvari ili veće svote novca.

OD KOGA UČENICI TRAŽE POMOĆ U RJEŠAVANJU PROBLEMA NASILJA (rezultati školske ankete)

Učenik je izvrgnut nasilništvu kada je više puta tijekom dužeg razdoblja izložen negativnim postupcima jednog ili više učenika. Važno je naglasiti da pojam **nasilništvo** podrazumijeva neravnotežu snaga što znači da je nasilnik na neki način snažniji od žrtve. Žrtva može biti slabija jer je manja, mlađa, bolesna, lošeg samopouzdanja, ucijenjena pa se ne može braniti, sama dok je nasilnik napada u grupi i sl.

Nasilništvo nije samo otvoreni napad na žrtvu već i namjerno isključivanje iz grupe (**socijalna izolacija**).

Često se i kod nas umjesto riječi **nasilništvo** koristi engleska riječ **BULLYNG**.

KAKO SE ZAŠTITI OD NASILJA ?

1. KLONI SE NASILNIKA

Ako te nasilnik izaziva i pokušava naljutiti, pokušaj ga neprimjećivati ili se našali i idi svojim putem.

2. RECI NEKOME

Potražiti pomoćne znači tužakati. Svatko ima pravo na sigurnost, a nasilnik snosi odgovornost za svoje ponašanje.

- Vršnjaci nekada mogu pomoći, međutim oni ne znaju i nisu im dostupni svi načini pa je često potrebno javiti se odrasloj osobi od povjerenja.

3. IZBJEGNI NEZGODNE SITUACIJE

- Izbjegavaj osamljena mjesta.
- Kreći se tamo gdje te vide učitelji ili

3. STVARAJ PRIJATELJSTVA

- Nasilnici najčešće odabiru osamljenu djecu. Oko tebe su djeca koja vole iste stvari kao i ti, priključi im se.
- Vjerojatno nisi jedini koga tiraniziraju, priključi se drugima zajedno ste jači.

4. POKAŽI SAMOPOUZDANJE

- Ispravi se i gledaj ravno u nasilnika, gledanje u zemlju pokazuje strah.
- Razgovaraj s nasilnikom, jasno reci što te smeta.
- Umjesto da se nekontrolirano razbjesniš, pokušaj se našaliti.
- Ne prihvaćaj tučnjavu, tiraniziranje će biti još gore. Nasilnik te želi razbjesniti.

PRIJEDLOZI UČENIKA NAVEDENI U ANONIMNOJ ANKETI

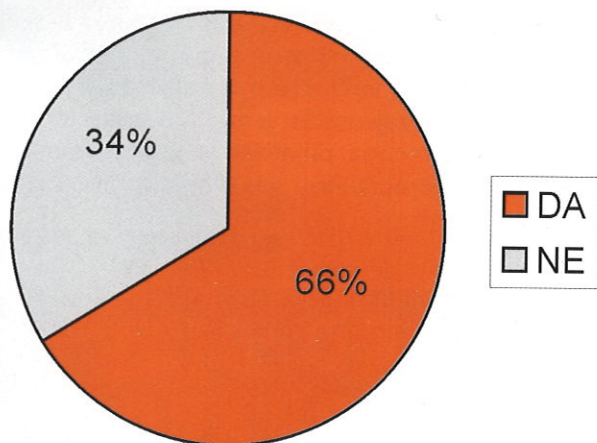
- Riješiti riječima. (2.r.)
- Ako te netko zlostavlja da to ne bude tajna. (3.r.)
- Uključiti učitelje i roditelje da razgovaraju o žrtvama. (4.r.)
- Nasilniku treba uskratiti gledanje filмова s nasiljem. (5.r.)
- Mladi se više povjeravaju mladima. U školi treba otvoriti radionicu o nasilništvu. Osobe koje bi je pohađale učile bi kako pomoći vršnjacima. Radionica bi bila pod vodstvom stručne osobe. (8.r.)

ŠKOLSKA UŽINA ILI CIPS

Koliko se učenika hrani u školskoj kuhinji, da li su zadovoljni školskom užinom, koji im se obrok najviše sviđa, a koji im se ne sviđa...?

To su samo neka od pitanja na koja smo željeli saznati odgovor, pa smo s našim učenicima 1. - 8. razreda proveli anketu o školskoj užini.

1. Hraniš li se u školskoj kuhinji?

2. Što jedu učenici koji se ne hrane u školskoj kuhinji?

3. Volim - ne volim

Da su ukusi različiti i da o njima ne treba raspravljati, pokazalo se i u ovoj anketi odgovorima na treće pitanje. Ono što se dijelu učenika sviđa i što voli jesti (piza, burek, eurokrem, kroasan), drugima je upravo to ono što ne voli jesti.

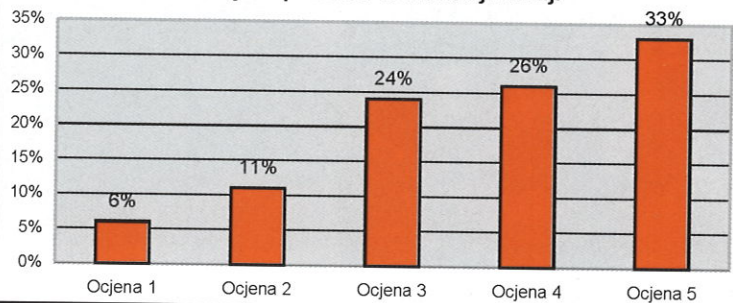

4. Najzdraviji obrok

VOĆE, ČAJ, JOGURT

Moramo priznati nisu svi učenici baš ljubitelji upravo tih najzdravijih obroka.

5. Ocjena prehrane u školskoj kuhinji

6. Učenički prijedlozi

Posebice su zanimljivi učenički prijedlozi za poboljšanje prehrane u školskoj kuhinji.

Donosimo najzanimljivije:

- uz svaki obrok topli napitak
- svaki dan čaša mlijeka
- više voća i kolača
- voće je premalo za više sati
- više voćnog jogurta (Frutisima, Jogobela)
- senf uz hrenovke (zajednički za razred)
- više ponuda - učenici sami biraju što će jesti
- pekarnica u školi, jer kad nešto ne volimo ostanemo gladni, a plaćamo užinu

i najoriginalnije prijedloge:

- švedski stol
- kuhinja bi trebala biti u europskom stilu (aparati za tople napitke)
- palačinke, sladoled, lazanje, špagete
- kao u Klasičnoj gimnaziji: postaviti šank i kupujemo što hoćemo
- nije lako udovoljiti svim učenicima
- da dajem 100 kuna za užinu mogao bih birati, ovako može malo više pudinga i voćnog jogurta
- našoj se djeci previše popušta, u drugim školama 3 tjedna jedu istu hranu, a oni ne smiju ništa reći

DJEČJI FORUM

5. SUSRET DJEČJIH FORUMA HRVATSKE

Peti susret dječjih foruma Hrvatske održao se u Banjolu na otoku Rabu. Tamo smo, smješteni u dječjem odmaralištu, proveli 5 nezaboravnih dana.

Na otvorenju susreta svi su se sudionici međusobno upoznali, a gospodin Emil Paravina, predsjednik Društva naša djeca Hrvatske, uputio nam je nekoliko riječi. Na susretu smo postavljali izložbe među kojima je bilo uistinu potresnih, ali i komičnih. Provodili smo razne ankete o problemima djece u Hrvatskoj i u svijetu, o tome što bismo željeli promijeniti, a gledali smo i TV emisije koje su snimili članovi dječjih foruma. Svi naši radovi imali su zajedničku temu: prava djece. U Banjolu smo sklopili mnoga prijateljstva s forumašima diljem

Hrvatske. Na susret smo ponijeli tone dobrog raspoloženja; čak niti razne odgovornosti nisu nas mogle spriječiti u zabavi i uživanju.

Marta Brekalo i Albert Gruber, 8.a

POSJET HRVATSKOM SABORU

Pred sabornicom

U saborskim klupama sjedila su i radila djeca forumaši iz 10 najaktivnijih foruma u Hrvatskoj. Naravno, i mi smo bili među njima. Prije »sjednice« u zgradi Hrvatskog sabora smo i ručali u društvu političara. Nakon ručka otišli smo u sabornicu gdje su nas primili saborski zastupnici na čelu s predsjednikom

Hrvatskog sabora gospodinom Zlatkom Tomčićem. Također nas je dočekao i ministar rada i socijalne skrbi gospodin Davorko Vidović. Tema skupa je bila: Problemi djece u Hrvatskoj, a na »sjednici« su se hrvatski sabornici bolje upoznali s tim problemom, i to s našeg stajališta.

Sjednica je protekla veoma uspješno, a mi smo doživjeli nesvakidašnje iskustvo.

Marta Brekalo, 8.a

MEĐUNARODNI UNICEF-OV KAMP

Od 6.-13. srpnja 2002. u malom gradiću Strunjan uz slovensku obalu održavao se međunarodni UNICEF ov KAMP. Sudionici kampa bila su djeca iz cijele Europe uz voditelje Slovence. Službeni jezik bio je engleski. Spavali smo u višekrevetnim sobama kako bismo se što bolje međusobno upoznali.

Cilj kampa bio bolje upoznati djecu s njihovim pravima, da djeca nauče izraziti svoje mišljenje te da postanu UNICEF-ovi ambasadori. Sudionici su se kroz razne radionice upoznali sa standardima modernoga društva koji u potpunosti zaštićuju dijete.

Kruna vrijednog rada bila je izložba na kojoj su predstavljena sva zbivanja i događanja u kampu. Zabava nije izostala jer su svaku večer održavane zabavne igre i disco.

Ivan Krpan, 8.a

DJECA IMAJU PRAVO

- Djeca imaju pravo na igru.**
- Djeca imaju pravi na prijatelje i društvo.**
- Djeca imaju pravo ići u školu.**
- Djeca imaju pravo na obitelj.**
- Djeca imaju pravo da se vole i da ih se voli.**

Mia Janč, 2.c

Evo, tu je sve počelo...

Najprije smo započeli sa sakupljanjem lišća u školskom parku koje smo kasnije odlagali u kompostište.

Prošlo je vrijeme taloženja, razgradnje i sazrijevanja te prosijavanja zemlje (humusa).

U dobro prosijanu zemlju, posijali smo sjeme.

U našem malom kljalištu, smješetenom na školskim stubama, ugledali smo prve mladice

Slijedilo je pikiranje tj. premještanje mladica u zasebne posude. Evo i naše voditeljica nastavnica Bušić koja je svakodnevno bdjela nad kljalištem.

Tu će biti dom našim sadnicama. Brižno smo ih presadili u toplu vlažnu zemlju. Često smo ih morali zalijevati, plijeviti i okopavati.

Ljubav i uloženi trud nagrađeni su prelijepim cvjetnjakom.

a tu završava!

Željka Gavranović i
Valentina Mikinac, 8.d

Otvorenje izložbe posvećeno hrastu lužnjaku

Autor: Željko Gubijan dipl.ing.
šumarstva iz vrbovečke Šumarije

Neka svaki dan bude Dan planeta Zemlje, cijelom svojom aktivnošću poručuje eko- družina OŠ «Antun Mihanović» ,voditeljica Vesna Bušić, ravnateljica Marija Katalinić, a potom i cijela škola. Izložba je plod suradnje s Hrvatskim šumama, Šumarijom Bjelovar i ispostavom u Vrbovcu. Željko Gubijan iz Vrbovca je odličnim fotogra-fijama obje-kovječio detalje života

hrasta lužnjaka u hrvatskim šumama i kao pripovjedač ih iznimno duhovito opisao, te zajedno s kolegom Josipom Šćurcom postavio izložbu u predvorju škole.

Hrast lužnjak je kralj nizinskih šuma, golem, dugovječan, žilav i postojan. On je štit i uzor opstanka na ovim prostorima kroz burnu povijest, zapisao je Željko Gubijan, podsjećajući da je u svijesti našeg čovjeka slika o hrastu lužnjaku kao pojmu čvrstoće i topline.

Ekolozi su na otvorenju izložbe govorili i poruke koje su ukrali glazbom.

Jelena Tadić, 8.d

Čudna je ova jesen

Zaista, čudna je ova jesen. Počela je gotovo u kolovozu. Već sredinom kolovoza počele su kiše. Padale bi po dva, tri dana za redom. Teški oblaci dugo su ostajali nad gradom i kvarili nam raspoloženje. A onda najednom sunce je opet zasjalo kao da je sredina ljeta. Sunčani dani bi kratko trajali. Vrijeme se stalno mijenjalo. Jedan dan bilo je za zimsku odjeću, a drugi za kratke rukave. To je pomalo čudno. Pa i vrijeme u zadnja dva tjedna je vrlo čudno. Nekoliko dana temperature su bile ispod nule, a onda, najednom, temperatura je porasla za desetak stupnjeva. I priroda je čudna ove jeseni. Neko drveće je odavno izgubilo lišće, a neko pupa što je zaista čudno za ovo doba godine.

Sa svim tim pojavama čovjek je uvelike povezan. Zagađivanjem okoliša, prekomjernim korištenjem pitke vode i izlučivanjem plinova u atmosferu čovjek zagađuje cijelu Zemlju, ugrožava svoj opstanak na planetu Zemlja. U zadnjih nekoliko godina u gotovo svim časopisima izlaze zabrinjavajući ekološki naslovi. Neki dan u jednom novinama pronašla sam naslov: »Alpe će se otopiti do 2030. godine«.

Mislim da bi se svijet trebao zabrinuti i učiniti nešto da se naš planet sačuva i za sljedeće generacije jer ne moramo mi biti oni koji će uništiti Zemlju. Mi je moramo štititi i čuvati kao što su to činili naši preci.

Majda Golob, 7.a

Globe program

nica su bili učenici srednjih škola.

Iz naše škole sudjelovalo je dvanaestak učenika predmetne nastave i voditeljice Globe programa. Osim proširivanja znanja iz područja Globe programa, svrha okupljanja je bila i zajednička želja približavanju i razvitku prirodnih znanosti i ekološke svijesti. Podijeljena su priznanja učenicima i nastavnicima koji su sudjelovali, no najveća zahvala organizatorima je bio veliki broj mladih koje zanimaju ta područja tehničke kulture i ekologije.

Tena Tiljak, 7.b

Borba sa starim papirom - pobjeda za Lovrakov mlin

Već rano u jutro, 14. svibnja 2002. započela je borba između učenika naše škole i starog papira. Kako je vrijeme odmicalo, papira je bilo sve više, a male učeničke glave postajale su sve više oznojene, ruke umornije, noge teške poput olova. Ali ne daju se tako lako. Prijepodne stari papir pobjeđuje, poslije podne borba se izjednačila, a pri kraju dana bitka je pripala učenicima.

Među razrednom nastavom najzaslužniji za pobjedu bili su učenici 4.b koji su »eliminirali« čak 1153 kg starog papira, a među »predmetnjacima« 6.d je preuzeo vodeću ulogu s 863 kg. Sve u svemu, nekoliko desetaka učenika uspjelo je svladati 10 667 kg papira, koliko ga je u akciji prikupljeno.

Voditeljica akcije bila je nastavnica Vesna Bušić, a dio novca, točnije 1 050 kn, uplaćeno je za akciju »Kuna za Lovrakov mlin«. Ostatom novca, naši »veterani« su nagrađeni izletom u Bizovac. Nadam se da će i sljedećih godina izbiti ovakve bitke koje ne prolijevaju krv, nego štite naša stabla, a nas obogaćuju zabavom, novim poznanstvima i izostancima s nastave!

Marija Lovrić, 8.d

PUT U OVISNOST

Ovisnost i užici koji idu uz nju neće vam pomoći da riješite svoje probleme, ostvarite svoje snove... Ono će vas uništiti i dotući i to vašom rukom, rukom kojom ste toliko željeli uhvatiti sreću i naći mir!

Martina Pavelić, 8.

SNJEŽNOBIJELE LEPOTICE NA SAVI

Kao i prethodnih i ove godine na Savi su se pojavili crvenokljuni labudovi.

Ove velike i nježne ptice (lat. CYGNUS OLOR) mogu doseći dužinu i do 180 cm.

Kijun mu je naran-

častocrven s crnom kvrčicom na vrhu koja je u mužjaka veća, a u ženke manja.

Tijelo mu je pokriveno gustim snježnobijelim perjem. Iako je u prvom redu biljojed, na njegovom jelovniku se ponekad nađu kukci, mekušci i civolike životinje, koji put i riba, ali neće odbiti i koji komadić kruha.

Ornitolozi iz Zavoda HAZU upozoravaju da kruh nije primjerena hrana za ptice, pa tako ni za labudove. Kruh pod rukom naši građani bi trebali zamijeniti vrećicom zelene salate i drugog zeljastog povrća te kuhanim kukuruzom i žgancima.

Vrlo su odani svome partneru i žive zajedno do kraja života. Gnijezdo prave od bilja obloženog perjem na otocima i teško pristupačnim dijelovima obale.

Imaju jedno gniježđenje godišnje, od travnja do svibnja, ženka sjedi na jajima 35 i pol dana dok mužjak stražari. Mladi su im čučavci, za razliku od mnogih drugih močvarica. Osamostale se za 135-140 dana. Sve su boje, ali s vremenom postaju sve bjelji.

Najvjerojatnije je da glavina ovih labudova dolazi iz Gornjeg Podunavlja (Njemačka, Slovačka, Austrija i Mađarska), Kopačkog rita i Lonjskog polja, gdje su 1999. godine zabilježeni rekordni brojevi ovih prelijepih životinja (120-130 primjeraka).

S obzirom da ih naši građani svaki dan hrane, vjerojatno će se za koju godinu moći zabilježiti prva gniježđenja, pa i prve populacije kod nas.

Brođanima poručujemo da ih za vrijeme zimovanja na Savi vole, hrane i fotografiraju i tako zaštićuju.

Istražio i pripremio: Juraj Crnković, 6.a

JEDAN DAN = TJEDAN DANA

Međunarodni dan školskih knjižnica u našoj školi nije trajao samo jedan dan, 28. listopada 2002. godine. Aktivnosti koje smo planirali zahtijevale su najmanje tjedan dana. Zašto ne! Zašto samo jedan dan u godini, ako ih može biti više! Krenimo redom!

PROZOR U SVIJET ODRASTANJA KAD KNJIGE POSTANU PUTOKAZI

Pubertet se pojavi iznenada i poslije njega ništa više nije isto. Tijelo se mijenja, a u glavi ludnica. Ovaj zanimljiv i uzbudljiv dio života

titim snagama pokušamo predstaviti dvije knjige:

GABY SCHUSTER:TAJNE ODRASTANJA Savjeti za djevojke

TIM HUESCH:TAJNE ODRASTANJA Savjeti za dječake

U predstavljanju su sudjelovali osmaši, ravnateljica, psihologinja i

donosi mnoge nesigurnosti i zato zbunjuje tinejdžere.

To nas je i opredijelilo da vlas-

knjižničarka. Zabilježili smo dojmove učenika.

PUBERTETLIJE O PUBERTETU

- Najljepši dio života u kojem je sve drukčije i sve što smo znali gubi smisao. Stječemo prijatelje za cijeli život i činimo stvari koje nam prije nisu padale na pamet.
- Najkompliciranije razdoblje u životu mladih, kada često mijenjamo raspoloženja i želimo se svima dokazivati, čak i glupostima.
- vrlo zamršeno razdoblje u kojem često dolazimo u sukob s roditeljima.
- najveća »LUDOST« u čovjekovom životu.
- prijelazno doba između djetinjstva i zrelosti
- put ka samostalnosti i odgovornosti

Vrijeme:

- u kojem dijete postaje odgovornije za svoje postupke.
- susreće se sa mnogim obiteljskim i društvenim problemima.
- istražuje neki drugi svijet.
- često se pojavljuje osjećaj usamljenosti i nesigurnosti.
- iskušenje da li uzeti alkohol, drogu, pušiti...
- prve ljubavi, ali i mržnje.
- najosjetljiviji i lako dolazimo pod lošutjecaj.
- potrebno razumijevanje roditelja.
- sve nas živcira i veseli, a na kraju ne znamo kako se osjećamo.

Za sve postoji prvi put, pa tako i za

predstavljanje knjige bez njenog pisca. Jedna mudra žena napisala je knjigu i objavila je. Tema? Pubertet i sve onjemu. Zašto? Zato što se tinejdžerski problemi sve više povećavaju, a osobe koje bi mogle pomoći sve su nedostupnije.

Tu nastupa ova knjiga, a i mi s njom. Pročitati je bilo lako, ali upoznati vršnjake s njom za nas je predstavljalo problem NO 1.

Prožeti tremom, s knedlom u grlu i oznojenim dlanovima krenuli smo u ostvarenje naše misije. S vremenom smo pričali, možda čak i previše. Iako nas je zahvatio sindrom brzopletosti i smušenosti, za naš posao dobili smo velike pohvale, a knjižnicu su počeli posjećivati i oni kojima je i školska lektira najteži posao na svijetu.

A znate li zašto? Da pročitaju **TAJNE ODRASTANJA** - savjete za djevojke i dječake.

Marija Lovrić, 8.d

U predstavljanju ovih veoma zanimljivih

knjiga, sudjelovali su učenici osmaši: Marija Lovrić, Jelena Tadić, Željka Gavranović, Katarina Župan, Marta Brekalo, Ivan Krpan, Željo Stanić, Davor Matičević, Andrija Martić. Knjige su nam se odmah svidjele i nisu bili potrebni nikakvi nagovori da pristanemo na neobičnu zadaću. Veoma uspješno smo prvo objasnili sedmašima zašto trebaju pročitati knjige a onda i našim vršnjacima! Reakcije su bile pozitivne, čak i iznad naših očekivanja! Opredjeljujemo se za ovakav ili sličan oblik rada i u drugom polugodištu.

Marta Brekalo, 8.a

Iako mi se svidjelo što je nama, osmašima,

ponuđena takva odgovornost da predstavimo ove dvije ozbiljne i korisne knjige. Mislim da smo to napravili više nego uspješno. Posebno sam se dobro osjećao za govornicom. Teško je to opisati. Kao da sam bio neki grčki ili rimski govornik. Iako sam imao tremu, sve je brzo nestalo, a ja sam uživao govoreći. Ukoliko mi se pruži prilika, rado ću opet sudjelovati u timskom radu, jer je osjećaj odličan i koristan je za budućnost.

Ivan Krpan, 8.a

U rukama smo imali knjige koje se sadržajem

razlikuju od dobro poznatih lektirnih. Tražili smo odgovor na pitanje: Kako biti uspješan i zadovoljan tinejdžer? Ozbiljno smo pristupili ovoj zadaći, sami smo birali dijelove koje ćemo predstaviti. Bili smo i kritični, istakli i ono što nam se nije svidjelo i objasnili zašto. Meni se osobno svidjela cijela knjiga, jer je posvećena tinejdžerima koji su u najosjetljivijem razdoblju života, često čine pogreške, a neke od njih mogu ostaviti trajne posljedice. O svim problemima se otvoreno govori i u tome je najveća vrijednost ove knjige.

Jelena Tadić, 8.d

Evi mladi u pubertetu imaju jednake

probleme, bili oni u vezi s roditeljima, prijateljima ili sa školom. Često su to bezazleni problemi koji, ako ih na vrijeme ne riješimo, mogu postati ozbiljni i jako veliki. Ova knjiga nam pokazuje miran i ispravan put kroz ovo osjetljivo razdoblje, kada brzo mijenjamo raspoloženje i trebamo čvrst oslonac. Mladi u pubertetu često imaju potrebu izraziti svoje mišljenje. Opisane situacije nam pomažu kako da uspijemo u tome, a da ne povrijedimo tuđe osjećaje i razmišljanja i izbjegnemo svađe!

Željka Gavranović, 8.d

U ŠKOLI SE IGRAMO VLAKIĆA

Na kraju prvog obrazovnog razdoblja, prvašići su već pravi učenici. A evo što su rekli o školi pred odlazak na zasluženi zimski odmor:

Tino Cerovečki

Volim školu, jer tamo imam puno prijatelja. Najljepše mi je kada su svi u školi, a tužno mi je kada je netko bolestan.

Dajana Stokić

U školi volim kad pišemo test iz matematike. Najljepše mi je kada imamo tjelesni. Tužno mi je kada ne mogu naći patiku. Želim da Ines i Josipa budu najbolje prijateljice.

Ivan Pernar

U školi se igramo vlakića. Najljepše mi je bilo kada pišemo kontrolni. Tužno mi je kada se netko tuče. Želim da glumim na dodatnoj.

Laura Bižić

Volim pisati po školskoj ploči. Ne sviđa mi se kad na velikom odmoru djeca trče i skaču zato što mogu pasti ili nešto razbiti.

Zrinka Stunković

Svidjela mi se učiteljica jer je dobra. Najgori dan u školi mi je bio, kad smo pisali diktat, a ja sam pogriješila. Lijepo je u školi.

Zvonimir Kutuzović

Radovao sam se školi zato što ću naučiti slova. Sviđa mi se likovni i veliki odmor. Ne sviđa mi se matematika zato što stalno zbrajamo i oduzimamo, a to mi je dosadno.

Marinka Tadić

U školu sam došla s mamom i tatom. Bila sam sretna i uzbuđena što ću puno toga naučiti. Sviđa mi se učiteljica jer je dobra prema nama i veliki odmor jer tada jedemo.

Karlo Križanović

Bio sam znatiželjan, zato što nisam znao što će mi se događati. Sviđa mi se što sam puno toga naučio. Dobra nam je učiteljica. U vrtiću se samo igraš, a u školi i učiš.

Policajac

kojega djeca vole

Samo bi prvašići kazali: »P-kao POLICAJAC, P kao PJESNIK«. Ta dva P spojio je u jednoj osobi gospodin Franjo Galić, jer on je upravo to, i pjesnik i policajac. Neuobičajen spoj dva zanimanja nametnuo se kao dobar povod za susret s učenicima prvog i drugog razreda.

Kako policajac može pisati dječje pjesme?

To pitanje postavljaju svi, a sve je vrlo jednostavno! Zadržao sam dio djetinjstva u svojoj duši, a moja djeca mi ne daju da taj dio odraste. Oni me stalno podsjećaju na moje djetinjstvo i odrastanje.

Kako ste počeli pisati?

I to je povezano s mojom djecom. Sin me upitao: »Tata kako kiše zeko?« Najjednostavnije mi je bilo odgovoriti pjesmicom.

Kako kiše zeko?! Roditeljima sigurno nije lako odgovoriti na takva čudna pitanja!

U pravu ste. Nije! Kada su moji sinovi krenuli u školu, počeo sam pisati pjesmice o slovima, odnosno na slova. To je bilo jako zanimljivo. Sinu sam pomagao učiti, a on meni pisati.

O čemu govori Vaša prva knjiga?

Naravno, o ljubavi! Sve je krenulo od

prve velike zaljubljenosti dvogodišnjeg Frana u jednu Josipu. Ljubav je prošla, ali je nastala cijela knjiga naslovljena ŠTO JE LJUBAV?

Pripremate li novu knjigu?

Pišem knjigu o kukcima i cvijeću. Već sam napisao stihove o mravima, bubamarama i drugim malim stvorenjima koja žive tu oko nas.

Na kraju za one koji žele postati pjesnici, je li teško pisati?

Za mene to nije posao. Nije ni obveza, to je jednostavno HOBI!

E kad bi tako lijep i plemenit hobi imali svi policajci! Ipak i jedan Franjo je dovoljan da se djeca našega grada nasmiješe svakom policajcu i da ih se, nakon ovog susreta, više ne boje.

Tomislav Žalac, 4.d

KNJIGA JE ČAROBNI SVIJET KOJI ČEKA DA OTVORIŠ KORICE I UDEŠ U NJEGA

Gošća nam je bila Maja Brajko-Livaković, književnica iz Zagreba, koja radi i kao knjižničarka, zaposlena u Knjižnici Dubrava, kao knjižničar - informator, a to je kako sama kaže, idealan spoj dva zanimanja, jer se sve vrti oko knjige. Malo ploviš svojim mislima, malo tuđim!

ljubavima, sukobima s roditeljima... je li to sve plod vaše mašte ili se likovi i događaji poklapaju s onim što se vama možda dogodilo?

U pisanju prevladava mašta, ali dodajem i elemente iz osobnog života. Prijateljsktvo je jako važno, možda i najvažnije. Treba šetati svijetom otvorenih očiju.

U našem svijetu ima toliko svijetova. Ti bi svjetovi trebali pružiti ruke jedni drugima.

• Koje osobine kod drugih najviše cijelite?

Cijenim poštenje, iskrenost, odgovornost i prijateljstvo. To su osobine koje potiču samo dobro i zato su tako posebne. Nitko nije sretan kad je sam. Zašto jači val ne čuje slabijeg? Zato što misli dam u ovaj nije dorastao.

• U vašoj se knjizi "Nije fer" spominju popularni mladi glumci i pjevači. Čitate li neke časopise za mlade da budete u "toku"?

Moram biti u toku. Čitam "Teen" i "OK" i moram priznati, ok su.

• Jeste li ikad markirali kad ste išli u školu?

Mislim da, kolektivno nekoliko puta u gimnaziji, ali nas je uvijek bilo lako naći. Inače sam jedva čekala da završim gimnaziju i ne mučim se više s matematikom.

• Kad ste se prvi put zaljubili?

U 6. razredu

• Što vam se najviše sviđa u knjižničar-skom poslu?

Iznad svega kreativnost. Volim raditi i družiti se s djecom. Ona su najbolja motivacija za sve moje aktivnosti.

• Da dobijete na lotu, što biste najprije učinili?

Često pomislim: Uh što bi bilo da dobijem na lotu?

Sigurno bi najprije dala onome koji

DOGAĐAJ KOJI JE DOSPIO U NOVINE

Ovo se dogodilo prije deset godina. Na moru sam odrasla I jako ga volim, posebno volim plivati I roniti. Puno je bolje baviti se sportom, nego se prepustiti raznim porocima. Pri tome uvijek treba biti na oprezu. Jednom zgomom, plivajući u moru, ugledala sam iznenada nešto ogromno. Tata mi je s obale vikao: "Pokušaj je izvaditi!" Čupala sam i čupala, i kad sam na kraju izvukla tijelo, pokušala sam mu okrenuti glavu i vidjeti je li to sipa ili hobotnica. Svojim ogromnim krakima hobotnica mi je omotala ruku. Tjedan dana ruka mi je bila puna rana. Taj događaj je dospio čak I u novine. Poslije su kružile razne glassine: hobotnica me mogla udaviti, nos otkinuti...

nema, kao zahvala što ja imam.

Ugodno sam iznenađena lijepim i toplim susretom. Sreća za mene što sam stekla nove prijatelje. Ima li što ljepše od riječi koja nas nadahnjuje, otvara svjetove zatvorene i šutljive od riječi koja nas poletnije i sretnije prati kroz život?! Lijepo je sresti i upoznati ljude, s istim težnjama i nastojanjima. Hvala! Kroz skoro viđenje, bilo uživo ili preko nekog drugog mog romana.

Maja Brajko-Livaković

»Treba šetati svijetom otvorenih očiju«

Susret s književnicom nam se jako svidio, ali nam je bilo žao što je tako kratko trajao. Atmosfera je bila topla i ugodna. Nadamo se da ćemo se opet vidjeti uživo, ili kako je rekla sama književnica, preko nekog drugog njezinog romana. Književnica Maja Brajko-Livaković je osoba, koju kad upoznate, ostavlja trag u vama.

Saša Stanković i Ivona Prgomet, 8.b

• U programu lektire nema mnogo knjiga koje govore o problemima i ljubavi mladih, više je riječ o "dosadnim" povijesnim knjigama. Što mislite, što je uzrok tome?

Odrasli misle da mladi moraju sve znati o povijesnim ličnostima te uvrste takve knjige za lektiru. Lijepo je znati o povijesti, ali mladi, ipak, vole suprotno. Oni više vole suvremene knjige i likove iz knjiga s kojima se mogu poistovijetiti. Zato mislim da bi se lektira trebala češće mijenjati, kako ne bi postala dosadna. Kod mladih vrijedi pravilo: Sve što je obavezno, to je i dosadno!

• Za kojeg biste književnika voljeli da pohvali vaš stil pisanja?

Ne znam. Kao pisac moraš biti spreman da se ono što pišeš nekome ne sviđa. Jako me se dojmila knjiga Božidara Prosenjaka "Divlji konj". Najviše mi se sviđaju pisci poput Baloga, Gardaša, Kušeca ili Sunčane Škrinjarić. Bila sam silno počašćena kada su baš oni došli na promociju moje knjige.

Datum rođenja: 14. travnja 1959.

Horoskopski znak: ovan, ali ne vjerujem u horoskop

Omiljeno jelo: riba

Piće: voda

Hobi: pisanje, šetanje, ribolov, plivanje

Vrlina: ne znam, to drugi trebaju prosuditi

Mana: nestrpljivost

Životni moto: vjerujem u

ostvarenje želja

Neispunjena želja: da više putujem

Jutro ne možete zamisliti bez:

- prve kave
- obilnog doručka
- čitanja dnevnih novina

Čitam novine ako stignem. Vjernik sam i mislim da mi je najvažnije u jutro biti dobra s onim koji me vodi.

• U svojim knjigama pišete dosta o problemima mladih: droga, prvim

Sjećanja Vuka Milčića

Ivana je bila predivna baka

Na poetskoj večeri "Brodski spomenar" među ostalim je posjetiteljima bio i Vuk Milčić, unuk Ivane Brlić-Mažuranić koji je s nama rado podijelio svoja iskustva i sjećanja iz ranog i najranijeg svog djetinjstva, iz vremena dok je njegova baka još bila

živa. Prizivaju li mu ovakvi trenuci sjećanje na njegovu baku, Ivanu Brlić-Mažuranić?

- Svakako da mi jako oživljavaju sjećanja, - kaže gospodin Milčić i nastavlja: Znaite, kad me netko ovako pita, moram odgovoriti da sam, dok je moja baka bila živa, bio još dijete ili dječak. Prema tome, nikada nisam svoju baku zamišljao, u ono doba pogotovo ne, kao veliku hrvatsku književnicu, nego samo kao svoju baku. Mogu reći da je zapravo bila jedna od boljih baka. To obično kažu svi unuci o svojim bakama, jer su bake puno strpljivije i tolerantnije sa svojom unučadi, a moja baka bila posebno tolerantna i strpljiva. Iz svoga se djetinjstva mogu sjetiti da nikad nije nametala svoje misli, čak ni razgovore nekom koga to nije zanimalo, pa tako ni meni, svome unuku. Dok sam ja bio dijete i dječak, jedan dan u tjednu posvećivala je samo meni, pozivala me na ručak u njenu kući gdje sam bio njezin jedini gost. Na taj dan ona je bila osobito tolerantna i kad je vidjela da mene zapravo nikad nije zanimala lijepa književnost, čak ni u ono dječjačko doba (imao sam 11 godina kad je moja baka umrla), počeli smo govoriti o prirodnim znanostima. Uvijek mi je u arhivi i knjižnici pokazivala sve što je tamo bilo - herbarij kojega je imala, povijesne karte ili knjige. Ja sam inače profesor Tehničkog fakulteta, pa prema tome ni u ono doba nisam bio zainteresiran za literaturu. Mi, unučad koja smo s njom odrastala u Brodu, ljetovali smo gore u Brlićevcu. Čitavo smo ljeto provodili zajedno i to je bilo prekrasno, a posebno mi je u sjećanju ostalo ljeto kada sam čitavih mjesec dana proveo sam s njom.

Andrija Martić, 8.a

KVIZ o Ivani Brlić-Mažuranić, jednoj od najcjenjenijih hrvatskih spisateljica izazvao je još jedno od mnogih uzbuđenja u našoj školi. Toga dana vladala je napetost, iščekivanje i nestrpljenje. Iz publike su se mogli čuti povici ohrabrenja. Ni nastavnici nisu prikrivali nestrpljenje. Svi su bili uzbuđeni. No najteže je bilo natjecateljima. Nestrpljivi pogledi prijatelja, njihovo navijanje i buka još su više dekoncentrirali njihove zbunjene misli. U svim očima se vidjela želja za pobjedom. Iako nije bilo lako natjecati se pred tako bučnom publikom, niti odgovarati na pitanja, nitko nije požalio što je saznao nešto više o Ivani i o njenim maštovitim i poučnim djelima. Nitko nije požalio što je upoznao malog i poštenog Hlapića, snažnog Regoča ili pak dobrog Svarožića.

Natjecanje je počelo zadatkom spretnosti. Moralo se nositi jaje u žlici koja se nalazila u ustima i tako što prije stići do cilja. Pri tom je zadatku publika bila najbučnija. Drugi zadatak bilo je slaganje naslova jedne od bajki Ivane Brlić-Mažuranić pomoću zadanih slova. Morali smo i napisati što bismo promijenili u svijetu da smo snažni, moćni i dobri. Uslijedila su pitanja o Ivaninom životu i djelima na kojima smo morali dizati palice s tvrdnjom da ili ne. Svako novo pitanje donosilo je nove dvoumice u našoj već previše napetoj glavi. Svi pogledi bili su usmjereni na ploču na

Našoj radosti nije bilo kraja

kojoj su se nalazili rezultati. Svaki novi bod donosio je veliko veselje. Došao je i najteži dio natjecanja, izvlačenje kuverti s pitanjima. Dok su voditelji dijelili pitanja svi smo ih nestrpljivo gledali kao da želimo reći: »Daj već jednom pročitaj to pitanje, nestrpljivi smo!« Nitko nije znao gdje će staviti ruke. Od tolike nervoze već su nam smetale. Kada su se objavili rezultati vidjelo se da je moj razred - razred pobjednik. Našoj sreći nije bilo kraja. Čuli su se veseli usklici i čestitanje prijatelja. Za nagradu smo dobili knjižicu Mladena Kušeca »Poklanjam se na tebe...« Svaki put kada pogledam na policu u svojoj sobi vidim tu malu, dražesnu knjižicu, kako se izdvaja među ostalima i sjetim se uzbuđljivog kviza o životu i djelu Ivane Brlić-Mažuraniću kojem smo pobijedili.

Ana Vonić, 5.d

OČJENA S PET ZVJEZDICA

Što reći o knjizi Slavice Popović OGRICA OD ZVJEZDICA?

To je zbirka pjesama za djecu u kojoj svaka pjesmica, svaka kitica i stih imaju posebno značenje, koje djecu vodi u njihovu zbilju i maštu, san i javu. Pjesmice su prilagođene svim uzrastima, a jednostavni i maštoviti stihovi nas pozivaju u svijet knjige, pitanja i odgovora. Knjigu ocjenjujem s pet zvjezdica. Ona je za mene pravo remek djelo.

Andela Popović, 4.a

Knjiga je osmišljena baš za djecu. Izaziva uzbuđenje i pitanje: što će se dogoditi nakon svakog stiha? Preporučila bih je svima. Zašto? Odgovor je jednostavan. Ako si tužna, kad je pročitaš, bit ćeš sretna. Ako si sretna, bit ćeš presretna, a duša će ti biti puna miline i topline. Osjećat ćeš odjednom kako sve voliš.

Ivančica Karlović, 4.a

Prava knjiga za dječju maštu, izvrsna, zabavna i poučna. Govori o maloj Ani i njenoj braći. Pjesmice su kratke i razumljive, mogu ih svi čitati.

Matea Ćuk, 4.a

Bake pjesnikinje se uvijek rado slušaju

Gospođa Slavica Popović piše vrlo jednostavne stihove koji se lako pamte i zato se sviđaju djeci. Jednako lijepo piše o malim i velikim stvarima. Njezini stihovi dugo će ostati u sjećanju djece, koja će ih prenositi u budućnost.

Iva Kekez, 4.a

Mislim da je zbirka pjesama "Ogrlica od zvjezdica" prava ogrlica za djevojčice i zvijezda za dječake. Književnica ovom knjigom otvara vrata drugoj djeci. Želi da se i mi probudimo i postanemo pisci.

Antonija Jeleč i Luka Stilinović, 4.a

Jako mi se sviđaju i ilustracije u knjizi, lijepe su i slikovite. To mi je najljepša knjiga koju sam pročitao.

Mario Glavaš, 4.a

Susret s Mladenom Kušecom

27. svibnja 2002. g. došao nam je u posjet književnik Mladen Kušec. Predstavio nam je knjige »Moja desna ruka« i »Poklanjam se na tebe«. Školi je dao nekoliko primjeraka knjige »Poklanjam se na tebe«, a u njima je bio i njegov autogram. To je bio vrlo veseo i zanimljiv susret. Učenici su

čitali pjesme iz knjige i postavljali pitanja. Pričao nam je kako piše svoje pjesme i priče, a poruka koju nam najčešće šalje je LJUBAV!

»Poklanjam se na tebe,
poklanjam se na tebe,
poklanjam se na tebe
i tebe uzimam!«

Angela Jurković, Mia Janč i Barbara Ulanović, 3.e

TRI LICA JEDNOG TRGA

NOVU 2004. GODINU DOČEKAT ĆEMO NA OBNOVLJENOM KORZU

Gradonačelnik u razgovoru s novinarom

Brođani su od prošlog ljeta uskraćeni za šetnje i druženja na svom središnjem trgu, popularnom Korzu, jer je u tijeku njegova rekonstrukcija.

Gradonačelnik, dr. Jožo Meter, odgovorio je našim novinarima na pitanja, koja vjerujem zanimaju i Vas.

METEOR: Tko je radio projekt rekonstrukcije Korza i kako će ono izgledati?

GRADONAČELNIK: Projekt rekonstrukcije Korza radio je poznati zagrebački arhitekt Krajnc, koji je projektirao i današnji Cvjetni trg u Zagrebu. Taj projekt je poklon grada Zagreba, gradu Brodu još 90-ih godina u vrijeme dok sam ja bio predsjednik općine Slavonski Brod.

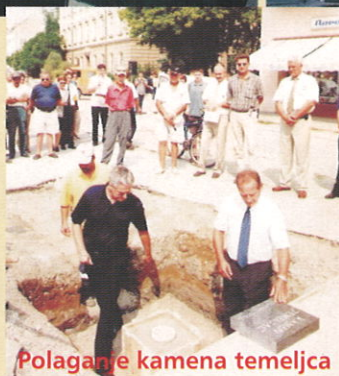
METEOR: Kolika je vrijednost radova i tko ih financira?

GRADONAČELNIK: Vrijednost radova je između 14 i 15 milijuna kuna. Troškovi su nam se nešto povećali zbog arheoloških istraživanja i potrebe za stabilizacijom terena nakon što arheolozi dovrše svoj posao, jer ćemo u jame koje su ostale nakon istraživanja morati stavljati kamen ili šljunak, po posebnom režimu ih zbijati tako da sve bude stabilno, kada se stavi gornja ploča i kamen koji će biti na površini.

Investitor je Grad Slavonski Brod, a radovi se financiraju iz kredita koji je podigao Grad, kao jedinica lokalne samouprave, a za koji su glasali svi vijećnici u Gradskom vijeću.

METEOR: Kada ćemo opet moći šetati Korzom?

GRADONAČELNIK: Prema prvim optimističnim planovima radovi su već trebali biti gotovi. No, kako je ponovljen natječaj za izvođača radova, kasnilo se večna početku. Morali smo čekati i da arheolozi završe svoj posao, a on je sada pri kraju. Intenzivni radovi na sanaciji

Polaganje kamena temeljca

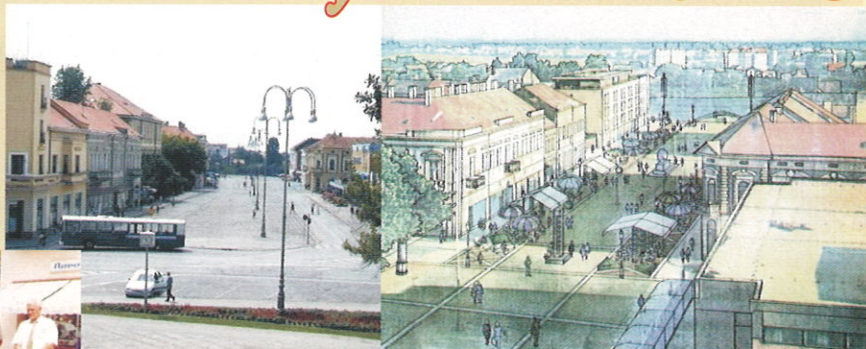
terena počinju na proljeće i bit će gotovi do kraja 11. mjeseca. Tako da ćemo Novu 2004. godinu dočekati na obnovljenom Korzu.

METEOR: Obzirom na tešku socio-ekonomsku situaciju u gradu što je ipak prevagnulo da se krene u ovaj projekt?

GRADONAČELNIK: Zadnje uređenje Korza je bilo 1929. godine, kada se površina asfaltirala. Mi finaliziramo ideju, koja se pojavila prije 10, 15 godina. Nastojimo, kao što se radi i u drugim gradovima, urediti središnji trg, koji je i jedan od najvećih u Hrvatskoj. Time ćemo dati, novi izgled Slavonskom Brodu.

METEOR: Što je Korzo značilo u društvenom životu Broda, prije rata i Vama osobno?

GRADONAČELNIK: Ja sam doselio u Brod 1977. godine. Tako da moje mladenačke uspomene ne mogu povezati sa šetnjama po Korzu. Znam da strašno puno znači Brođanima koji su se tu rodili i koji su svoju mladost proveli na Korzu. Jasno da je dolaskom ratnih događanja sve to odjednom prekinuto, nasilno nestalo. Međutim mi obnavljamo Korzo za jednu novu generaciju, Brođana, koja će, ga sigurno, prigrbliti. Opet će tamo biti rađanja novih ljubavi i provođenja ugodnog vremena, jer smo se potrudili da ono stvarno bude u funkciji suvremenog čovjeka.

Korzo prije (lijevo) i buduće lice Korza (desno)

BROĐANI SU JEDNOGLASNI, KORZO NAM NEDOSTAJE

Davorka Jurković, turistički djelatnik

Brođanima Korzo dosta nedostaje. Dugo smo bili bez njega za vrijeme rata, a sada ovi radovi... U ove zimske dane nije strašno, ali ljeti stvarno volim prošetati. Zato bi voljela da radovi budu dovršeni do ljeta. Nekada smo se zabavljali na Korzu. Tamo smo dogovarali sastanke, sretili prijatelje, šetali... Sadašnja mladež se vjerovatno zabavlja u caffe-barovima.

Vladimira Čeliković, nastavnica

Korzo je ponos moga grada, jer sve što se događalo u gradu bilo je na Korzu: priredbe, poslovi, slavlja i slično. Sjećam se šetnji nedjeljom prije ili poslije kina, simpatije, pogledi i naravno uz našu prekrasnu Savu put kući. Radujem se obnovi i jedva čekam, to će mi vratiti uspomene na djetinjstvo.

Katica Boras, umirovljenica

Meni Korzo nije potrebno jer ja puno ne šetam, a mislim da su arheološka istraživanja korisna jer ćemo moći bolje upoznati svoj grad. Kao mlada sam se voljela šetati njime.

Blaža Marinić, učenica

Da, Brođanima nedostaje Korzo. Zajedno sa svojom obitelji svakodnevno sam šetala po njemu, a tata mi je kupovao sladoled. Istraživanja su ipak potrebna, zato što se može svašta otkriti i lijepe i ružne stvari.

BROD NA SAVI

Glavni brodski trg formiran je na mjestu starog trga koji tijekom 18. i do 70.-tih godina 19. stoljeća prostirao između savske obale i početka Srednje ulice, današnje Starčevićeve, a bio je zatvoren kućama i sa sjeverne i s južne strane. U središtu trga bio je veliki križ. Sjeverno se pružalo pusto neobrađeno polje. Oko 1880. trg je otvoren na sjeveru do početka Široke ulice, danas Ulica Petra Krešimira IV. Stari Brođani nazivali su ga jednostavno pijaca (Marktplatz). Od Mesićeve prema Savi održavala se Mala pijaca, a sjeverno Velika, gdje su se održavali stočni sajmovi. Devedesetih godina 19. stoljeća trg je dobio ime Jelačićev trg.

S kustosicom Ivankom Bunčić

Godine 1934. Brod na Savi službeno je promijenio ime u Slavonski Brod, a desetak godina kasnije, tijekom

2. svjetskog rata, u brojnim bombardiranjima, izmijenjeno je lice Korza i drugih dijelova grada. Mnoge zgrade nepovratno su uništene i danas su vidljive još samo na razglednicama Broda koje se čuvaju u Muzeju i pojedinim privatnim zbirkama.

TRI TISUĆE GOD

Rekonstrukcijom Trga Ivane Brlić Mažuranić, popularnog gradskog Korza, omogućena su arheološka istraživanja koja su donijela nove spoznaje o prošlosti Broda. Bio je to povod za odlazak u Muzej broskog Posavlja, čiji arheolozi obavljaju ovaj težak, ali zanimljiv i pustolovan posao.

Srdačno su nas dočemale voditeljice arheoloških istraživanja, viši kustos arheolog Jesenka Miškin, koju kolege popularno zovu i Indiana Jones (naslućujete zašto) i kustos arheolog Lidija Miklik-Lozuk, čijom smo susretljivošću otputovali, vjerovali ili ne, 3000 godina u prošlost. Ono što je u cijeloj priči najbolje, za vrijeme svog tog putovanja nismo se morali maknuti dalje od Brodskog korza.

Vremenski stroj palio se na naša pitanja, a krenulo je ovako:

M: Koliko je bilo prijašnjih spoznaja o arheologiji na mjestu današnjeg Korza?

J&L: Naše pretpostavke o arheološkim nalazima koje možemo očekivati temeljile su se na pronađenim materijalnim ostacima u okolnom prostoru Korza. Šire područje Slavanskog Broda registrirano je 1988. godine kao arheološki spomenik kulture, pa se već od tada provode arheološka istraživanja, uglavnom zaštitnog karaktera, kako to propisuje Zakon o zaštiti kulturnih dobara. Osobito važna jesu istraživanja provedena u arealu najstarije gradske jezgre, koja su rezultirala važnim otkrićima i novim spoznajama o prošlosti grada. Nalazi dokazuju da je na toj poziciji Slavonski Brod kontinuirano naseljen tri tisuće godina.

M: Koje spoznaje su dobivene najnovijim istraživanjima u samoj jezgri grada?

J&L: Istraživanja još traju. Započela su 7. kolovoza 2002. godine, nakon što su strojevi, predhodni dan, odstranili sloj asfalta i betona. Dosadašnji nalazi potvrdili su da se grad razvijao kontinuirano od kasnog brončanog doba, mlađeg željeznog doba

(vrijeme Kelta), rimskog razdoblja, srednjeg vijeka, novijeg razdoblja i sve do današnjih dana.

Najstariji tragovi nalaze se na južnom dijelu središnjega trga. Riječ je o objektima iz kasnog brončanog doba, poluzemunice i radni prostori, te srpovi, ukrasne igle, fibule (ukrasna kopča za odjeću), narukvice i komadi brončanog lima. Pronađena je i latenska keramika koja se rabila u vrijeme Kelta. Iz rimskog razdoblja tu je mnoštvo ostataka građevnog materijala i jedna veća podnica kuće, 350 komada rimskog novca i velika količina keramike domaće proizvodnje te brojni nakit.

M: Posebno otkriće u istraživanjima jesu rimski grobovi?

J&L: Ono što je posebno

zainteresiralo stručnu javnost je otkriće **paljevinskih grobova** iz vremena kada je na prostoru grada Slavanskog Broda postojala rimska

Arheolozi u radu

Brončani
srpovi

Marsonija, otprilike prije 2000 godina. Posebnost grobova je u tome što je tu sahranjivano domaće stanovništvo, pripadnici plemena Breuci koji su tu živjeli prije i za vrijeme Rimljana. U grobovima su pronađene spaljene ljudske kosti s bogatim predmetima, odnosno priložima pokojniku za zagrobni život: rimski novčići, staklene perle, **fino keramičko posuđe (tzv. terra sigillata)** koje je

dopremljeno iz Italije (matičnog prostora Rimljana), ukrašeni koštani

TRI LICA JEDNOG TRGA

DINA POVIJESTI

predmeti, keramičke svjetiljke s žigom proizvođača, ulomci željeznih predmeta, željezni čavli, brončana aplika, staklene posude za skupljanje suza odnosno suznice ili lakrimariji. U svakom je pronađen vrč koji je služio za gašenje lomače vodom i vinom,

Ovo baš nije sigurno u mojim rukama, reći će oni koji me poznaju

kako je bilo uobičajeno u ondašnjem obredu pogrebnog spaljivanja. Osim tih grobova pronađena je i urna,

Amfora, u sigurnoj ruci arheologinje Jesenke Miškov

keramička posuda u koju su stavljane predhodno na posebnom mjestu spaljene kosti pokojnika. Otkriveno je i nekoliko bunara iz vremena Rimljana u kojima su pronađene cijele keramičke posude kao i naravno ulomci keramičkog posuda i rimski

novčići. Bunari su im služili, kao i nama danas naši za snabdjevanje pitkom vodom. Materijalna ostavština iz rimskog razdoblja predstavlja najintenzivniji period života na današnjem Korzu.

M: Koje spoznaje imate o srednjovjekovnom Brodu?

J&L: Na sjevernoj strani Korza utvrđena je pozicija fortifikacija srednjovjekovnog Broda, znači bedem i opkop uz sjevernu stranu bedema. Zemljani bedem s drvenim polisadama na njemu predstavljao je obrambeni sustav srednjovjekovnog Broda. Zsigurno se zna da je ta fortifikacija postojala kada su Turci vladali ovim prostorom, što ne znači da su i oni gradili, dapače pretpostavke su da je ta fortifikacija postojala u predturskom periodu, dakle u vrijeme Berislavića, a dolaskom Turaka ona je i dalje bila u funkciji.

M: Istraživanja su pri kraju, ali posao arheologa nije gotov.

J&L: Za ono što iskopašu 6 mjeseci treba još 6 godina rada da bi posao završio. Na području Korza pronašli smo, do sada, preko 900 posebnih nalaza. Sve nalaze treba posebno očistiti, slijedi restauracija, konzervacija, stručna valorizacija i na kraju prezentacija i publikacija.

M: Nakon ovog razgovara čine nam se neprimjereni komentari da su radovi preskupi u odnosu na ono što je dosada otkriveno?

J&L: Još su stari Rimljani rekli «Quot capita tot est sententia» (Koliko glava toliko mišljenja). Gledajući očima kulturno osviještenog čovjeka i ponajviše građanina Slavenskog Broda, vrijednost arheoloških nalaza na Korzu je neprocjenjiva i ne može se mjeriti novcem. Nalazi će biti izloženi u

Srednjovjekovni plan Broda

skorašnjem stalnom postavu Muzeja broskog Posavlja gdje će ih vidjeti oni kojima je stalo do prošlosti Broda.

Pozdrav, do idućeg putovanja, Jelena, Marija, Andrija i Ivan

Na izlasku iz Muzeja odšetali smo do Korza. Nitko nije ništa govorio. Bojali smo se uznemiriti duhove davnih sugrađana. Prije našeg putovanja željeli smo da naše Korzo što prije postane poplačano novim kamenom, a sada postali smo svjesni kada zemlju prekrije kamen nikada više ovako stvarno nećemo putovati u prošlost.

Tekst pisao: Andrija Martić

NAUČILI SMO

- FIBULA**- ukasna kopča za odjeću
- LAKRIMARIJ ILI SUZNICA**- posuda za skupljanje suza, predstavljale su izraz žalosti za pokojnikom
- SIGNATURA**- bilješka s podacima o lokalitetu, nadnevk i poziciji unutar kvadranta gdje je pronađen arheološki nalaz
- PITOS**- velika posuda za spremanje hrane

»SVE PROLAZI, OSIM KREDE I PLOČE«

Želeći saznati nešto više o povijesti školstva u našem gradu mali novinari i mi, mladi knjižničari posjetili smo s našim voditeljicama izložbu pod nazivom RAZVOJ ŠKOLSTVA U BRODU NA SAVI / SLAVONSKOM BRODU. Državni arhiv u Slavonskom Brodu želio je ovom izložbom javnosti prezentirati bar dio bogate originalne dokumentacije koja se čuva u njegovim fondovima i zbirkama, a koja je do danas nešto manje poznata. Zato im se kronološki pristup izlaganja činio metodološki najopravdanijim.

Srdačno i toplo dočekala nas je arhivistica mr. sc. Zdenka Lakić koja nam je pokazala izložbu i ispričala zanimljivu povijesnu priču.

Povijest, koju tako brižno učimo i čuvamo u školskim klupama, temelji se na povijesnim izvorima. U arhivima se, isključivo, čuvaju pisani izvori, iako smo na izložbi vidjeli i druge. Prije su to bili dokumenti na papiru, a u današnje, suvremeno doba, zapisi u arhive stižu na različitim medijima (tonska, video i najnoviji, digitalni zapisi na različitim nosačima).

Naš Arhiv, (a i drugi), dokumente dobiva od tijela državne uprave (Županija, pravosuđe, prosvjeta, kultura, gospodarstvo). Vrijedni spomena su i dokumenti npr. od obitelji čiji su preci bili uvaženi građani. Arhivska dokumentacija je važna za sve građane, jer oni mogu u tom prostoru ostvarivati svoja prava (prijepisi dokumenata, npr. svjedodžbe, dobro dođu, ukoliko se izgube).

Sadržaji dokumenata su različiti, ali samo oni stariji od 30 godina dolaze u arhiv i postaju dio bogate arhivske građe.

Za nas školarce najzanimljiviji je onaj dio

graditeljstva gospodarstva, prosvjete i kulture. Oni su prvo odgajali i obrazovali svoje novake, (podatak zapisan u Kronici Franjevačkog samostana o djelovanju

Kad su imenici i udžbenici u pitanju, uvijek smo ozbiljni

novicijata za one koji su završili obuku u latinskoj slovnici u našičkom samostanu, a žele stupiti u Franjevački red). 1730. godine izgrađena je u Brodu prva pučka, tzv. Latinska škola. 1834. godine osnovana je Djevojačka učiona, koja je 1858. dobila novu zgradu od čvrstog materijala.

Porastom stanovništva, (većinom obrtnika i trgovaca), grad Brod je 1871. godine dobio prvu srednju školu realnog smjera, nazvanu Građanska škola.

Petnaest godina kasnije, 1886., otvara se Šegrtska škola. 1897./98. u Crkvenoj Ulici, (danas Ulica Ivana Gundulića), sagrađena je Djevojačka učiona u kojoj je danas smještena Srednja medicinska škola.

1949. godina izgrađena je nova zgrada škole i otvorena je II. osnovna sedmogodišnja škola, (od 1959. do 1991. Osnovna škola «Nada Božić», danas škola čiji smo mi učenici, Osnovna škola «Antun Mihanović»).

Nakon ovih nekoliko povijesnih datuma vraćamo se izložbi. Bilo je zanimljivo pogledati stare imenike i zapisnike školskog učiteljskog zbora (danas Učiteljskog vijeća). Vidjeli smo i imenik niže pučke dječije škole (1839. - 1848. godina). Naučili smo

ponešto i o starim udžbenicima i riječima Prirodopis bilinstva, Slovnica Hervatska (danas početnica), udžbenik za gombanje (vježbanje, vježbaonica

gombaonica). Od učila i pomagala svidjela nam se bugačica (upijač tinte) koja bi i danas bila korisna, i posebno **telurij, zanimljivo zemljopisno učilo.**

Ovaj posjet Državnom arhivu i izložbi veoma mi se svidio i mislim da će mi ostati u trajnom sjećanju. Ipak, najviše od svega me se dojmila stara učionica. Ispostavlja je i vrijedna, jer sadrži stvari korištene u pučkim školama krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Sjedeći u staru drvenu klupu kao da sam gela u vremeplov koji me odveo u prošlost i pokazao mi kako su naši djedovi i bake, (i njihovi roditelji), u tim klupama proveli dječje doba. Zato je istinita ona rečenica, ispisana na nekadašnjoj uskoj ploči: »Sve prolazi osim imenika i ploče!«.

Izračunaj na računalu!

o školstvu. Razvoj školstva na području grada Broda/Broda na Savi, danas Slavanskog Broda, započinje tek nakon oslobođanja grada ispod turske vlasti 12. listopada. 1691. godine. U grad se odmah vraćaju oci Franjevci i igraju ključnu ulogu u razvijanju vjerskog života,

Dnevnik jedne Zrinke

Učenici četvrtih razreda su od 24. do 28. svibnja 2002. godine boravili u Školi u prirodi u Novom Vinodolskom. Što su naučili o Primorju i kako su doživjeli ovu nesvakidašnju školu, otkrijte prateći Zrinkine dnevničke bilješke.

23. 5. 2002.

Nedjelja je. Ugasila sam svjetlo, ali previše sam uzbuđena da bih mogla spavati. Približio se dugo očekivani trenutak. Sutra putujemo, stalno mi je to u glavi. Priznajem, radujem se, ali i bojim. Prvi put idem bez roditelja na duže putovanje. Još jednom sam provjerila jesu li sve stvari u torbi. Sve je tu: zdravstvena iskaznica, fotoaparat, bilježnica, pribor za pisanje i slikanje, hrana je u vrećici u hladnjaku, tu je i odjeća za hladnije, ali i ona za toplije dane. Dobro je, tu je i kupaći kostim! Idem u krevet. Želim da ova noć što prije prođe!

24. 5. 2002.

Nevjerojatno, koliko doživljaja u jednom danu. Još su mi u glavi slike roditelja koji nam mašu na odlasku, lica novih prijatelja iz autobusa, slike Senja, kule Nehaj i svega što smo već obišli u Novom Vinodolskom, a sada je tu i ova soba koja će mi biti novi dom za vrijeme boravka u Novom. Pokušat ću složiti dojmove i sve što sam vidjela kroz ovaj dnevnik.

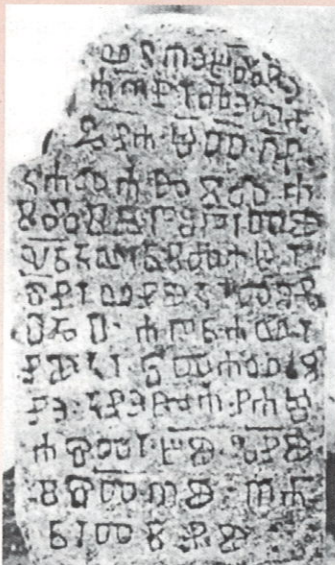
U Narodnom muzeju i galeriji u Novom Vinodolskom nalaze se brojni dokumenti o obitelji Mažuranić. U Novom Vinodolskom rođen je i Ivan Mažuranić, djed naše Ivane Brlić Mažuranić. Saznali smo da je Ivan Mažuranić bio književnik, ban pučanin i utemeljitelj moderne hrvatske države.

25. 5. 2005.

I danas je bilo vrlo zanimljivo. Prvo smo autobusom obišli Crikvenicu. Brodom koji je imao stakleno dno plovili smo do otoka Krka. Dan je bio tmuran i oblačan, pa je sve djelovalo pusto. Na nas se obrušio veliki pljusak. Na trenutak smo bili mokri i tužni, ali sve smo zaboravili dotrčavši do čuvenog aquarijuma. Vidjeli smo razne vrste bilja i riba.

26. 5. 2002.

Srijeda je, ujutro. Učiteljica je pokucala na vrata sobe. Jupiii!!!! Kupanje! Kupanje!

Rekonstrukcija ulomka Senjske glagoljske ploče

U Gradskom muzeju saznali smo da je Senjska ploča, glagoljski spomenik iz istog vremena, istog izgleda i namjene kao i, nama poznatija, Bašćanska ploča.

Trkom smo se spremili. Zaplivali smo dubokim i razigranim bazenom. Natjecali smo se u raznim igrama. Pobjednici su bili sretni, ali i mi, jer lijepo je i sudjelovati, makar nisi pobjednik. Danas smo posjetili i Opatiju, grad kamelija, raskošnih vila i hotela.

Večeras je izbor za miss... Baš me zanima tko će pobijediti. U prosudbi su i jučerašnji pobjednici kao i naše vodilice. E da, oni su super!

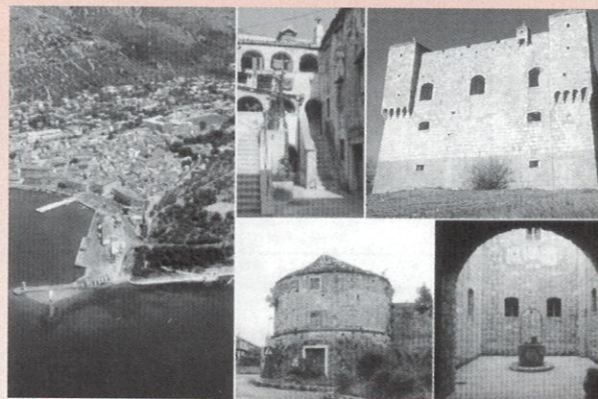
27. 5. 2002.

Već je osvanuo četvrtak. Pomalo sam tužna što idemo ubrzo. U sobi još svi spavaju. Jučer je za miss Novog izabrana Ivona koja ide u 4.c, a naše simpatične djevojke su bile Anči i Manči (Ana i Mandijana). Danas idemo na Velebit. Sad se moram spremati. Pisat ću o svemu kada se vratim.

...biti na Velebitu.... to vam ne mogu opisati. Sjetila sam se, pokazat ću vam fotografije, to je bolje od riječi.

28. 5. 2002.

Petak je. Danas odlazimo. Jučer smo se kupali u moru. Čim se spremimo idemo na plažu iskoristiti ove zadnje trenutke

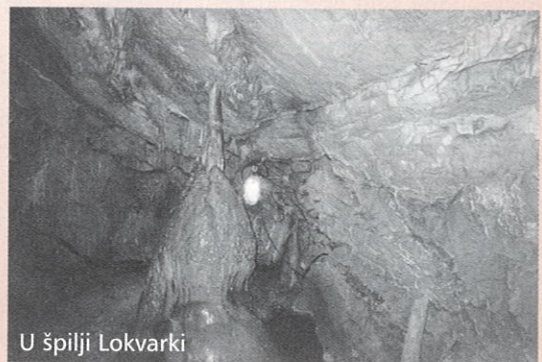
Senj se razvio na izvanrednom prometnom položaju podno prijevoja Vratnik čime je bila predodređena njegova povijesna i gospodarsko-kulturna stvarnost. Današnji Senj nastao je u sedmom stoljeću. Duže vrijeme bio je slobodni kraljevski grad. Ono po čemu svi poznaju Senj su senjski uskoci, koji su se od 1537. do 1617. nadčovječanskom snagom suprotstavljali osmanlijskoj sili i tako obranili preostali dio svoje zemlje i naroda. Oni su svojim junaštvom u borbi na kopnu i moru bili nenadmašni.

... biti na Velebitu

za kupanje.

... U autobusu sam. Učiteljica nam govori da pogledamo zadnji put more, jer se uskoro

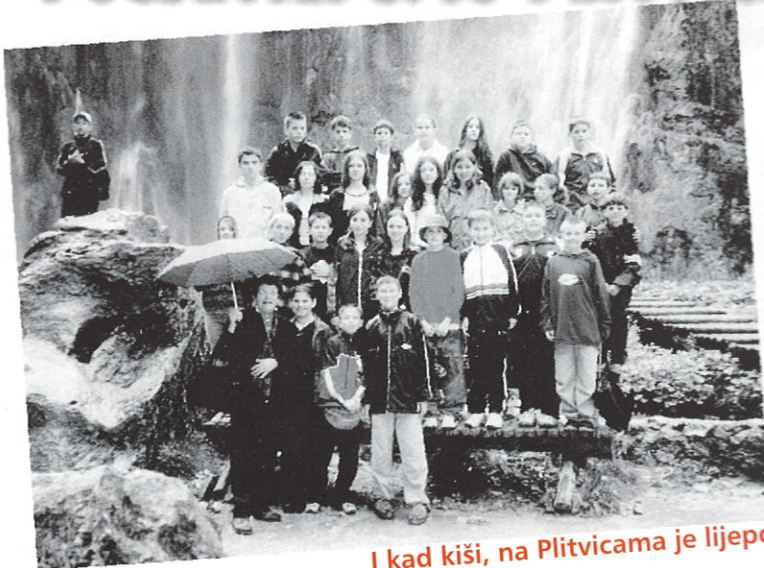
U špilji Lokvark

više neće vidjeti. Pozdravila sam ga i obećala da ću se vratiti. Svi smo nekako tužni, ali na putu kući očekuje nas i posjet špilji Lokvark.

.....Ležim u svom krevetu, onom istom u kojem sam, večer uoči polaska započela pisati svoj dnevnik. Sve je isto, osim mene.

KRAJ

POSJETILI SMO PLITVIČKA JEZERA

I kad kiši, na Plitvicama je lijepo

U svitanje subotnjeg jutra, skupina veselih školaraca, šestaša, krenula je u posjet najljepšem hrvatskom dragulju - Nacionalnom parku Plitvička jezera. Iako je putovanje

duugo trajalo, sunčani dodiri bodrili su nas da se divno osjećamo. Odmorili smo se u Starim hrastovima i posjetili prekrasne slapove Rastoke u Slunju.

U autobusu je vladala predivna atmosfera. Svi smo bili uzbuđeni i nestrpljivo iščekivali kada ćemo napokon ugledati te veličanstvene Plitvice. Kada smo se iskrcali, naša najljepša zemlja na svijetu, udahнула nam je najfiniji, najsvježiji i najopojniji miris, čisti planinski zrak. Počela je padati kiša, ali to nas nije spriječilo da krenemo u obilazak. Šum slapova, prekra-

sna, bistra voda uokvirena zelenilom i velikim stijenama. Poneka spijša, mračna i tajanstvena, zurla je u nas uklesana u visoke stijene. Najviše mi se svidio Veliki slap koji nas je prskao i dodirivao kristalnim kapljicama, a njegova snaga nosila je kamenje i vodu daleko u druga jezera i slapove. Ručali smo u modernom hotelu, vozili se brodicom i turističkim vlakom.

Neobjašnjiva čarolija prirode učinila je da se osjećamo zadivljeni, opijeni i ushićeni ljepotom svoje zemlje i ovog fenomena koji nam je priroda podarila.

Nakon svega, već pomalo umorni, ali i zadovoljni sjeli smo u autobuse i uputili se kući. U autobusu smo pjevali, smijali se, pričali i zabavljali, pa nam je dugi put jako brzo prošao.

Današnja glavna tema u školi je bila izlet. Svi su se odlično proveli, a isto tako svi bismo ponovno otputovali da još jednom vidimo taj biserni niz jezera koja će nam poput nježne harfe još dugo šumiti duboko u srcu i mislima.

Monika Milić, 7.c

MATURALAC

Hm, odakle početi? Jednostavno, naš maturalac u Istri bio je lud, legendaran, nezaboravan i, nažalost, neponovljiv!

S Thompsonom u »kaziću« ljudi provod počeo je već u busu na putu iz Broda prema Puli. U prolazu kroz Istru obišli smo bezbroj crkvi, crkvice, spomenika... zbog kiše smo odgodili obilazak Huma (pritom bekvaci i cekavci zahvaljuju akavcima i dekvavcima na »gostoprilstvu« u njihovom busu). Nakon višesatne vožnje i raspakiranja putnih torbi u hotelu »Pula« uslijedili su odlazak na plažu i ples u disku... Sutradan smo u »neljudskim« uvjetima u 7 (!!!) ujutro s glavoboljom i bolovima u mišićima, praćeni kišom, krenuli na vožnju brodicom i upoznavanje Brijuna. Od spomenute kiše i magle nismo vidjeli baš mnogo, ali smo se ipak dobro proveli. Poslijepodne smo obišli Rovinj koji će nam

ostati u sjećanju po dobrom sladoledu. Navečer su uslijedili zanimljivi događaji koje prepustamo razrednicama da rasprave na roditeljskim sastancima... U petak ujutro smo obišli pulsku Arenu, a dva slobodna sata proveli smo u »kraćem« obilasku McDonalda. Poslijepodne smo se brčkali na plaži, a zatim je slijedila oproštajna večer u disku. Na putu kući »nitko nije bio lud da spava« pa smo svi pjevali! Tako raspjevani stigli smo pred školu gdje su nas dočekali roditelji i »luzeri« koji nisu išli. Ovim putem zahvaljujemo se nastavnicama Dončević, Samac, Štefanek i Vuksanović na strpljenju, ispričavamo se zbog lupanja vratima i svih gluposti koje smo stigli

napraviti, pozdravljamo Varaždince s 3. kata i poručujemo

»Mi bi opet!!!«

Ana Vuković, 8.b

MOJE ZIMOVANJE

Napokon su došli dugo očekivani zimski praznici. Ovim praznicima posebno sam se veselila jer smo išli na skijanje.

Ove godine išli smo u Dolomite, u Italiju, a ne kao obično u Alpe u Austriju. Na skijanju sam provela devet dana, od toga dva dana na putovanju.

Put prema skijanju nije bio jako naporan. Putovali smo šest sati. Krenuli smo ujutro oko sedam, a tamo stigli u poslijepodnevnom satima. Cijelim putem pratilo nas je prekrasno vrijeme, a putovali smo kroz divan krajolik. Prošli smo pokraj mnogih planina, vozili se uskim, zavojitim planinskim cestama.

Već pri kraju puta svi smo bili umorni i jedva smo čekali da stignemo do odredišta. Napokon smo stigli u Arabbu, ali na moje veliko razočaranje tamo nigdje nije bilo

snijega. Umjesto bijele zimske boje sve je bilo u žuto-zelenim tonovima kasne jeseni. Slijedećeg jutra bio je prvi dan skijanja. Konačno sam nakon godinu dana opet stala na skije. Iako nije bilo snijega sve skijaške staze su radile jer su bile prekrivene umjetnim snijegom pa smo se mogli skijati. Sunčano vrijeme pratilo nas je svaki dan pa smo s užitkom mogli uživati u čistom planinskom zraku i u pogledima na visoke planinske vrhunce. Tako sam provodila dane na skijanju koji su jako brzo prošli. Došao je i zadnji dan, dan povratka kući. Opet smo se, kao i na dolasku, vozili planinskim cestama, ali ovaj put u nikakvom iščekivanju, sve nam je to već bilo poznato. Put kući bio je jako naporan, putovali smo punih dvanaest sati jer je skoro cijelim putem padao snijeg. Eto takvo je bilo moje dvogodišnje skijanje.

Marija Golob, 7.a

Kroatia konkursu pri scio de Esperanto por lernatoj de elementaj lernejoj

U petak, 30. V. 2002., krenulo je vlakom prema Zagrebu pet esperantistica, dvije osmašice Marina Čondić i Ivana Bencun te tri sedmašice Andrea Božić, Ifigenija Zubak i Katarina Župan. Bile smo vrlo uzbuđene našim skorim natjecanjem u poznavanju esperanta. U Zagrebu smo presjeli u vagon osiguran samo za esperantiste pa smo ubrzo sklopili prijateljstva s Esperantistima iz Zagreba. U Kostrenu smo stigli navečer te iste večeri i još bolje upoznali ostale natjecatelje. Sutradan smo pisale ispite koji su, istinu govoreći, bili jako teški. No, mi smo im hrabro krenuli u susret. Išli smo na kupanje i obilazak predivne Rijeke. U nedjelju smo rano ustali i krenuli na nešto posebno misu na esperantu koju je vodio velečasni Franjo Gruić. Nakon toga smo se vratili i uzbuđeno čekali rezultate natjecanja. Saznavši da je Ivana treća, ja druga i da smo osvojili pehar za školu kao najuspješniju u natjecanju, u Hrvatskoj, skakali smo, ljubili se i grlili od sreće. Tog popodneva smo se rastajali s novim prijateljima i obećali da ćemo se opet ovdje naći. Uvijek ćemo pamtit i Kostrenu i Vilu Amforu, ljubaznost i veliki trud organizatora našeg natjecanja Saveza esperantista Republike Hrvatske.

Katarina Župan, 8.b

Esperantistoj de nia lernejo

Ni lernas Esperanton ek de oktobro 2001. Ni kunsidas ĉiun merkredon. En la grupo estas ok lernartinoj. Ni ĝoje lernas kaj kantas, ridas, amuzas. Ni ŝatas lerni Esperanton, ĉar ni malrapide lernas, kaj instruistino Nela Dončević permesas al ni erarojn. Ni preparas nin por la Kongreso de la junaj esperantistoj en Kostrena. Ni espertas ke ni partoprenos en la Internacia kongreso. Ni transportas kaj transportos la ideon de esperanto al niaj geamikoj kaj familioj. Ni invitas ĉiun kiu deziras esti kun ni en la gaja societo. Venu kaj vidu!

Ako želite doznati što ovdje piše, potražite naše esperantiste!

Na koncertu u dvorani "Vatroslav Lisinski u Zagrebu

Jesus Christ Superstar-rock opera

Svečano odjeveni i prilično uzbuđeni stigli smo pred koncertnu dvoranu »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu. Impresivna ograda širom je otvorila vrata i pustila nas unutra. Ogroman prostor, zrcala, rasvjeta - nešto novo. Svečan trenutak. Ulazimo u dvoranu. Osjećam se kao »izgubljena u svemiru«.

Početak predstave. Gluma, glasovi, savršeno usklađeni. Vrijeme prošlo- vrijeme Isusa. Najdojmljivija scena- Isus na križu. Plesna skupina zaslužuje pohvale. Dojam odličan. Kristalno čist glas Marije Magdalene i sad čujem. Veliki aplauz, ako ne i najveći dobio je Juda zbog izvrsne glume i dakako, dubokog, snažnog glasa.

Rekla bih da je sve izvedeno gotovo do savršenstva. Drago mi je što sam bila tamo. Još jedno novo iskustvo.

Dijana Matković, 8.e

Iz života škole

DAN OBITELJI

Domjenak za roditelje

I ove godine proslavili smo Dan obitelji. Svaki razred uspješno je izveo svoju točku, znali smo to po završnom, velikom pljesku roditelja. Nakon priredbe zabavili smo se športskim aktivnostima. Tate su prve pokazal svoju spretnost, navlačenjem užeta, a zatim su se utrkiivale mame, a onda i mi. Taj dan je bio jako uzbuđljiv i radostan.

Antun Previšić, 2.e

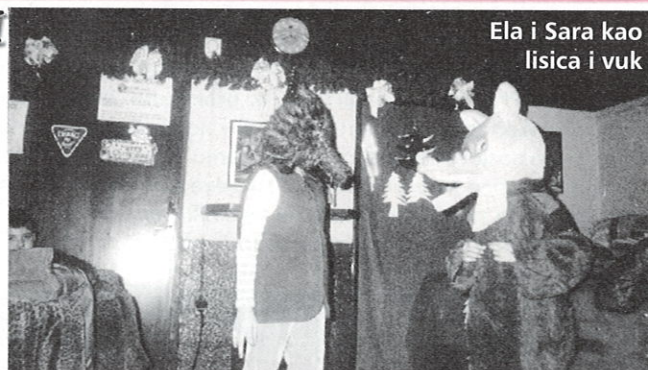

S ljubavlju za mame i tate

LUTKARI

Za Božić, uz većiskusne lutkare, u glumi su se okušali i učenici 3. d razreda. Vjerujemo da će nam i dogodine pripremiti ovako veselu točku kao i svi ostali koji su svojim nastupom uljepšali ove predblagdanske dane.

Marko Leko, 3.d

Ela i Sara kao lisica i vuk

U našoj školi proslavljeno je Valentinovo. U 18 sati bila je svečana priredba sedmih i osmih razreda. Najzanimljivije u programu bio je izbor Valentine i Valentina škole. Nakon predstavljanja natjecatelja, prosudbena komisija izabrala je curu i dečka godine. Za Valentinu škole izabrana je Olja Serezlija iz 8.e, a naslov Valentina dobio je Damir Ćosić, također iz 8.e. Nakon proglašenja pobjednika voditelji su pozvali sve učenike organizatore i njihove goste na ples, koji je potrajao do kasno u noć.

Vedrana Jukić, 7.b

Tko li će ove godine ponijeti laskavu titulu?

Olja Serezlija, 8.e

Damir Ćosić, 8.e

Katarinski sajam

I ove godine u našem gradu, otvoren je tradicionalni i svima poznati, Katarinski sajam. To je sajam na kojemu se prodaju razne slastice, likovni radovi, razni Božićni ukrasi i mnoge druge zanimljive stvari. Sajam smo posjetili na blagdan svete Kate. Razgledavajući postavljene štandove, pogled nam se zaustavio na posebnom dijelu s prekrasnim cvijećem, punim zelenila. Šetajući dalje, ugledali smo

jedan štand sa zanimljivim naslovom: »Udruga za promicanje inkluzije«.

Budući da nitko od nas nije točno znao što znači inkluzija, malo smo se raspitali. Gospođa koja je tu radila rekla nam je da inkluzija znači biti uključen, pripadati, biti s drugima.

U Brodu inkluzija živi i radi već 4 god., a u nju su uključeni bivši učenici škole »Milan Amruš«. Oni u posebnim radionicama, prilagođenim njihovu uzrast i sposobnostima izrađuju radove od gipsa, ogrlice, slike i još mnogo drugih zanimljivih stvari.

Pogledavši na sat, shvatili o da je vrijeme za školu, pa smo, pojačani slatkim kolačima, brzo izašli van i pozdravili se s Katarinskim sajmom sve do iduće godine.

Ivana Matković, 7.d

Naši novihari na Katarinskom sajmu

Posjet Obrtničkoj školi

Danas smo bili u posjetu Obrtničkoj školi. To je škola u kojoj učenici osim nastave u učionicama imaju nastavu i u učeničkim praktikumima. Tamo uče raditi posao koji su odabrali. Prvo smo posjetili pekarski praktikum. Tamo smo vidjeli kako se peče kruh i pecivo. Nakon toga smo bili u tapetariji i vidjeli kako se presvlače stare fotelje. Najviše mi se svidio posjet pedikerskom praktikumu. Tamo su nam učenice nalakile nokte.

Kod krojačica smo vidjeli razne strojeve za šivanje i teta nam je objasnila što sve krojačica mora znati raditi. Na kraju smo bili u ugostiteljskom praktikumu. Tamo nam je glavni konobar ukratko opisao posao konobara.

Naš posjet Obrtničkoj školi je tako završio. Zahvalili smo se domaćinima na gostoprimstvu i puni dojмова saznanja i zanimljivosti požurili kući. Trebalo je sve to što smo vidjeli ispričati mami i tati. Sutra u školi će biti najzanimljivije; glumiti ćemo odrasle i njihova zanimanja.

Ena Ćurić, 2.a

Sutra ćemo glumiti odrasle i njihova zanimanja

Posjetili smo postolara

Ove godine posjetili smo postolara. Vidjeli smo kako se izrađuju cipele i kojim se strojevima i alatima pritom služi. Postolar, Stjepan nacrtao je stopalo Ivana Stanića, našeg prijatelja iz razreda. Kada smo išli kući slikali smo se, a postolar nam je dao kožu za cipele.

Matej Kirchofer, 3.e

VESELI TRENUTCI

Nisam pobijedila, ali sam se slikala

Čekamo sv. Nikolu

Sv. Nikola je bio biskup. Volio je pomagati djeci i siromašnima. Tako je nastao i ovaj blagdan. Petog prosinca peremo čizme i stavljamo ih na prozor, a 6. prosinca očekujemo poklone sv. Nikole. Dani prije sv. Nikole ispunjeni su radošću i veseljem. Taj blagdan se slavi širom svijeta jer je sv. Nikola bio prijatelj svim ljudima. Sv. Nikola izgleda ovako: velike, crne čizme, debeli, bijeli, zimski kaput, bijela brada, kapa, štap, rumeni obrazi, sijeda kosa, siva vreća i osmijeh na licu. Iako ga sada više nema, on se zajedno s nama veseli na taj dan!

PORUKA: Sva djeca koja dobro uče i slušaju roditelje, dobit će vrijedne darove.

Literarna skupina nižih razreda

Veliki odmor

Drmiiiing! Zazvonilo je ono zvono spasa. Evo nam velikog odmora. On je glazan, pun smijeha i derjave. Za vrijeme velikog odmora svi su veseli i razigrani. Na početku godine stalno smo išli van, no sada je puno hladnije pa ipak ostajemo u blizini radijatora. Pod velikim odmorom ima mnogo trkača kojima ne treba smetati, jer kad se taj zvonik bježi mu s puta. Volim veliki odmor na početku godine, jer tada je najljepše. Možemo ići van, šetati, trčati. Onda nije hladno i ne griju nas radijatori, već sunce koje je još samo malo s nama. Žamor glasova, razne priče i ogovaranja, trčanje i hvatanje, sve stane kad se ponovno čuje zvono. Ono isto koje je maloprije bilo spas. Da nam je još desetak minuta, ali ne. Vraćamo se u razred, opet zadatci, opet odgovaranja i testovi. Eno, takav je najčešće veliki odmor u našoj školi.

Marija Božić, 7.e

Dani kruha

Iz života škole

Svećenik Tomislav Mesić
blagoslovio kruh.

Kao i svake godine u našoj školi su se 27.9.2002. obilježili **Dani kruha**. Mame, bake, pa i sami učenici potrudili su se izraditi neobične kruhove, posebno oblikovana peciva i neodoljivo slasne kolače. Uz dječje pjesme i lijepe stihove, svećenik je blagoslovio kruh. Nakon blagoslova učenici su otišli u svoje učionice gdje su zajedno blagovali kruh i raznovrsne kolače.

Toga dana cijela je škola mirisala na cimet i vaniliju jer su učenici u svojim učionicama pripremali razne slastice, kiflice i dr.

Monika Milić, 7c

Bogatstvo slavonske kuhinje
i bakine škrinje

Šestašice, vesele i uspješne

U susret karnevalu

U dane karnevala svi su ljudi ne smetaju im brige ni što govore ljudi. Trgovine su pune maski i balona. Čuješ trgovca kako veli: »Mačku ili slona!«
Djeca se od veselja smiju, Prihvaćaju čak i odbačenog Miju.

Učiteljica nasmejana lica

IVANA - zdrava hrana

MATEJ - tik-tak

MARTA - šetajući buket cvijeća

Poklade 2002.

Nastavnica nam je rekla da se u školi organizira maskenbal. Jako smo se obradovali. Počeli smo maštati i dogovarati se kakvu će tko imati masku. Mama mi je predložila da napravimo piramidu zdrave hrane. Uložili smo puno truda, koji se isplatio. Koristili smo suhi kruh, tjesteninu, suho voće, ambalaže različitih proizvoda, šipak, gljive i ostalo što smo pronašli u prirodi. Pobijedila sam! Osjećala sam radost. Dobila sam nagradu, koju sam podijelila s prijateljima iz razreda.

Ivana Vlajnić 4.a

3. b - Pozdravili smo proljeće

Zajedno punim jedrima

U svibnju 2002. g. Radio Slavonija je raspisao nagradni natječaj povodom 5 godina svog uspješnog rada i 750 GODINA GRADA pod naslovom «Zajedno punim jedrima». Trebalo je pronaći najstariju fotografiju Broda na Savi i uraditi najljepšu čestitku. Naš razred 3.e. sudjelovao je u natječaju. Zajedno s našom učiteljicom Vladimirom Dabčević-Čeliković oslikali smo plakat SRCE - veliku čestitku sa željama da naš grad naraste veći i ljepši. 18.5.2002. pozvani smo na svečani program. Osvojili smo prvu nagradu putovanje u Bizovačke toplice. Naš trud bio je nagrađen, a mi ponosni i sretni! Izlet je bio nezaboravan! Vratili smo se kući umorni od plivanja i igre.

Iva Buntić, 4.e

Državna smotra likovnog stvaralaštva «LIK 2002» (natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola) održana je u našoj školi od 15.5.2002. do 17.5.2002.

25 osnovnih škola iz cijele Hrvatske bile su sudionice ove manifestacije. U četvrtak 16. svibnja održana je likovna radionica svih učesnika a u poslijepodnevnom satima otvorena je izložba prispjelih radova i radova sa radionice. Izložbu je otvorila gospođa Davorka Brešan, prof., viša školska nadzornica likovne kulture iz Zagreba.

Podijeljene su diplome učenicima i zahvalnice učiteljima i školama. Naša učenica osmog razreda, Renata Stipešević dobila je diplomu, a učiteljica likovne kulture i ravnateljica zahvalnice.

Drugi dan smotre povelili smo učenike goste u obilazak naše stare jezgre, gdje smo im pokazali znamenitosti.

Sklopljena su mnoga prijateljstva, razmijenjene adrese i iskustva na polju likovnog stvaralaštva.

Vladimir Vargić, 7.b

16. - 17.
SVIBNJA
2002.

LIK 2002

DRŽAVNA
SMOTRA LIKOVNOG
STVARALAŠTVA
NATJECANJE UČENIKA
OSNOVNIH ŠKOLA
OD I. DO VIII. RAZREDA

Renata Stipešević, 8. razred

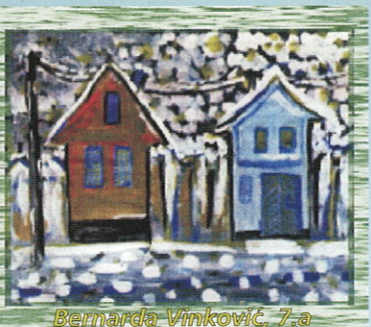

Blagdan za oči u prostoru naše škole

SNJEŽNE PRIČE

U Galeriji umjetnina grada Slavonskog Broda Mali likovni salon "Vladimir Becić", održana je izložba likovnih radova povodom Božićnih blagdana. Za motivaciju slika poslužili su stihovi gospođe Slavice Brinzej, slavonskobrodske pjesnikinje. Sve osnovne škole Brodsko-posavske županije su sudjelovale na izložbi. Naša škola je poslala 11 radova i svi su izloženi. Tri učenika su dobili diplomu: Josipa Gavran, 5.c, Maja Kelava, 7.d i Bernarda Vinković, 7.a.

Josipa Gavran i Marta Okružnik, 5.c

Bernarda Vinković, 7.a

Maja Kelava, 7.d

Josipa Gavran, 5.c

Radovi sa izložbe »Plava magličasta jutro brodskih balerina« održane u veljači 2002. godine u Kazališno-koncertnoj dvorani »Ivana Brlić Mažuranić« Slavonski Brod i u Franjevačkom samostanu u Cerniku.

IZLOŽBA PIROGRAFIJE U NAŠOJ ŠKOLI

U studenom 2002. godine u prostorijama naše škole održana je izložba slika gospodina Deziderija Dimitrovića, rađena u pirografiji (crtanje užarenom iglom po drvetu). Radovi su rađeni po uzoru na djela slikara Vasilija Antipova, i kako sam autor, gospodin Dimitrović kaže: »Ovo su tvoja djela, a moje samo da se ne zaboravi«, s temom iz povijesti grada Broda (tvrđava, obala Save, Poloj, Klasija, Vijuš, te Mucvanj po kojem je izložba dobila naziv). Izložbu su pogledali naši učenici, a poslije toga je prenijeta i u druge osnovne škole naše županije. Nakon toga će završiti kao stalna postavka u prostorima OŠ »Antun Mihanović«, što nas veseli.

Ankica Vuletić

Tara Vejzović, 8.a

Ozana Marić, 7.b

Natalija Komarić i Ivana Glavač, 7.e

ČETVRTI SMO, SUPER!

Tragovi svjetla

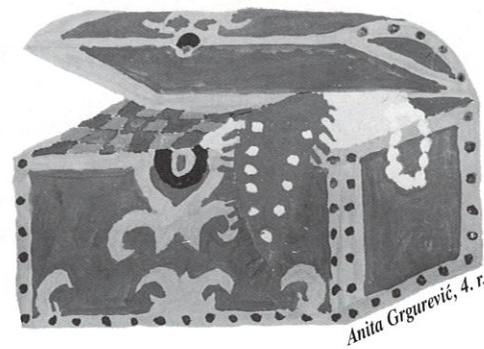

Pred đakovačkom katedralom

Toga jutra svi smo bili uzbuđeni, pomalo prestrašeni ali i puni nestrpljenja. Okupili smo se ispred škole gdje nas je čekao autobus, koji je prevezio sve "olimpijce" iz brodskih škola. Uputili smo se u Đakovo gdje se održavalo biskupijsko natjecanje za Vjeronaučnu

olimpijadu Maloga koncila. Autobus je bio pun "sveznajućih" i krenulo je međusobno bombardiranje najtežim pitanjima. Ponavljanje, ponavljanje, pa bura smijeha zahvaljujući pojedincima koji su nas zabavljali i tjerali tremu. Činilo se da smo u trenu stigli u Đakovo. Vrhunac uzbuđenja bio je susret s mladima cijele Biskupije. Okupljeni ispred dvorane svi smo se međusobno odmjeravali i pitali se tko li će od nas biti najbolji i zaslužiti put na Trsat. Naše majice su govorile koliko snažno to želimo biti mi. Na njima je bio natpis: **MI ŽELIMO NA TRSAT!**

Nakon prvog dijela ispita čekali smo rezultate. Vodič nas je poveo do katedrale o kojoj smo puno toga naučili. Vratili smo se u dvoranu gdje su nas čekale ukusne croasani, sokovi i naravno, rezultati! Ušli smo u zadnji

Anita Grgurević, 4. r.

krug sa šest najboljih. Počeo. Uzbuđenje, strah i nadanje. Možda ipak uspijemo. Rezultat nije bio kao što smo željeli, ali ipak smo bili zadovoljni. Četvrti na Biskupiji i nije mala stvar. Zadovoljni smo krenuli kući. Imali smo dvostruko slavlje jer je i naša Ivana toga dana slavila rođendan.

Ivana Semov, Adriana Čalušić, Marina Vukoje

SLAVLJENJE BADNJAKA NEKADA

Ujutro, (još po mraku), muške osobe idu na «položaje», po kućama u selu, čestitaju Adama i Evu. Ukućani svi čekaju spremni.

Ako dođe dijete, babe su ga posjedale na jastučić; moralo je što mirnije sjediti kako bi kokoši što bolje sjedile na jajima da bi dobro bilo leglo slijedeće godine. Dijete su darivali bombonima, orasima, jabukama, suhim šljivama, a ako je obitelj imućnija znalo je dobiti i kobasicu oko vrata. Ako dođu odrasli muškarci, uz sve što im daruju bili su ponudeni medenom rakijom.

Na badnjak su svi ukućani kod kuće: muškarci su morali namiriti životinje, žene su dovršavale kućne poslove i pripremale večeru. Pred večeru se slama unosila u kuću. Unosio ju je najstariji muškarac. Kitilo se drvce, (djeca ga kite), ušećerenim bombonima, orasima, jabukama, šarenim

papirima.

Na stol ispod stolnjaka se stavljalo malo slame u obliku križa i nešto novca, koji se poslije davao svećeniku i ministrantima kod blagoslova kuće. Na stol se donosilo mlado žito, a u sredinu se stavljala čaša sa zrnima pšenice, ječma, zobi, kukuruza i graha. U čašu sa zrnjem stavljala se trobojna (crven, bijeli, plavi) svijeća. Svijeća se palila i molilo se prije večere. Poslije molitve najstariji muškarac u kući okrene goruću svijeću i uroni u čašu. Što se više zrna uhvati za svijeću godina će biti rodniija. Poslije večere djeca sjedaju u slamu i igraju se. Odrasli pjevaju božićne pjesme i pripremaju se za odlazak na Polnočku. Kad se vrate s Polnočke cijela obitelj sjeda za stol i večera.

Krešo Franić, roditelj

JESTE LI ZNALI?

AKO NISTE ZNALI, UVIJEK UČIMO VELIKI I MALI

- BIBLIJA je stara 3303 godine
- U književnom smislu je REMEK - DJELO
- PREVEDENA je na 1800 jezika
- Svake godine se PRODA oko 100 milijuna primjeraka
- Glavni AUTOR Biblije je Bog
- Biblija je ŽIVA Božja Riječ, upućena čovjeku svih vremena
- Božja Riječ prosvjetljuje, liječi NADAHNJUJE i osnažuje svakog čitatelja
- BIBLIJA otkriva smisao čovjekova života
- Biblija govori o našim POČECIMA, sadašnjem trenutku i o budućnosti
- Po svojoj Riječi Bog je PRISUTAN u našoj sredini.

SLAVLJENJE BADNJAKA DANAS

Badnjak je svečanost za obitelj. Danas se slavljenje badnjaka svelo na badnju večer. Nažalost, nema više običaja kao nekada, jer su danas roditelji zaposleni.

Kada se mama vrati kući s posla, svatko dobije svoje zaduženje. Svi moramo doprinijeti boljem ugođaju badnje večeri. Spremamo stan, a mama priprema posnu večeru. Kod nas u obitelji je običaj da se svjetlo ne gasi do polnočke.

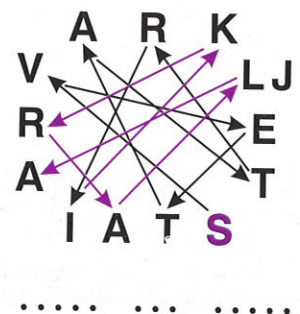
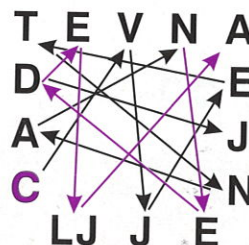
Kao što je prije bio običaj i mi kitimo bor na badnjak. Taj zadatak imamo braća i ja. Od toga zaista napravimo veliki i radostan doživljaj. Na CD-u slušamo božićne pjesme i kreiramo izgled našeg bora. Na kraju tata obavezno donese slamu i stavi ju ispod bora. U slamu mama stavi poklone, koje otvaramo poslije polnočke.

Kad je sve spremno, sjedamo za stol. Tata pali trobojnu svijeću u mladom žitu, molimo se i večeramo. Poslije večere spremamo sa na polnočku. Svjetla u stanu ostaju upaljena, kako bi Josipu i Mariji osvijetlili put do naše kuće. Neka znaju da su u našoj kući dobrodošli i da želimo da se kod nas rodi Isus.

Andela Popović, 4.a

Tajno pismo

Tajno ćete pismo Pročitati počnete li Sa slovom u polju Drugačije boje.

Moja Hrvatska

Glavni grad moje Hrvatske je Zagreb, a ja živim u Slavonskom Brodu, lijepoj, ravnoj i plodnoj Slavoniji. Njena polja hrane sve ljude širom Hrvatske. Lijepi i veliki hrastovi krase šume kraja mog. Volim taj miris šuma, livada i cvrkut ptica u proljeće. Ponekad ljeti odlazim na more moje Hrvatske, na veliko, veliko, Jadransko more. Svojim okom ne mogu pregledati njegovu veličinu i ljepotu, njegovu lijepu plavu boju od koje mi u očima blješti. Uvečer volim slušati šum valova, javljanje galebova. Oni kao da pozdravljaju nas iz Slavonije. Kad se vraćamo s mora, obilazimo najveću planinu u Hrvatskoj, Velebit. Ona krije posebno lijepe krajolike, parkove prirode i nacionalne parkove kojima se dive ljudi iz čitavog svijeta. Sretan sam što živim u tako maloj i lijepoj domovini. Možda bi nam bilo još ljepše da nas prije nekoliko godina nije zadesio rat. Ipak, vrijedne ruke mog naroda to će popraviti.

Vedran Daidžić, 3.d

JUTRO U MOM GRADU

Monika Milić, 7.c

Budim se.

Jutro je. Svi se bude, a lagani vjetrovi diraju grane drvoreda. Nakon nekog vremena počinje gužva, trube, škripe kočnice. Sve je užurbano i svi idu na posao. U zgradama ljudi otključavaju vrata velikog predvorja i izlaze u novi dan. Ja sam već spreman za školu. Ipak još uvijek mi se još malo spava. Izašla sam van i krenula u školu. Većina ljudi u automobilima jure na posao. Već je i sunce izašlo. Nebo je još uvijek sivo, ali i to će proći. Drveće se ljulja na povjetarcu i usput padne koji list. Predivna je priroda ujutro jer: ptice se bude i pjevaju, zrak je svjež, sunce izlazi, ... Jutro u mom gradu je divno i mislim da ga je šteta propustiti.

Andela Jurković, 3.c

Moj grad

Moj grad je Slavonski Brod. Pored njega teče rijeka Sava. U mom gradu ima Dječje kazalište i Kazališna dvorana «IBM». Tu je i velika bolnica. Crkva je pored Save. Moja škola se zove O.Š. "Antun Mihanović". Meni je najljepši i najdraži moj grad.

Dolores Basić, 1.c razred

Vedrana Mijić, 5.c

Moja Domovina

Moja domovina je lijepa
kao tek procvati cvijet.
Moja domovina je lijepa
Ljepša nego cijeli svijet.

Lijepa je naša Hrvatska,
lijepa su Plitvička jezera.
Lijepo je naše plavo more
Kao sve jutarnje zore.

Ja domovinu volim svoju
kao i obitelj svoju.
Od nikoga je neću skrivati
I uvijek će u mom srcu počivati.

Mateja Brechelmacher, 3.b

ŠTO VOLIM, A ŠTO NE VOLIM U NAŠOJ ŠKOLI

Od kako sam došao u ovu školu divim se njenoj ljepoti i urednosti izvana i iznutra. Prostor je dobro ureden i održavan. U blagovaonici ima puno cvijeća, kao i u učionicama.

Učionice su čiste i uredne, dobro opremljene za rad, a posebno učionica biologije i kemije. Nastavnici su uglavnom dobri, neki više, neki manje strogi i zahtjevni. Mogli bi ponekad ipak pokazati više razumijevanja za probleme učenika i ne upisivati za sve probleme učenika lošu ocjenu.

Svida mi se što u školi ima dosta izvannastavnih aktivnosti gdje svatko može pronaći i nešto za sebe.

Ne svida mi se garderoba. Premalena je i nikako se ne možemo presvlačiti u njoj. Ne svida mi se ni što u holu, gdje se preoblaćimo, nema klupa gdje bi stavili torbe, nego su one uvijek na podu. U garderobi obuća često bude razbacana, pa moram tražiti svoj par tenisica.

Posebno mi se ne svida užina. Zemička s jednim, tankim komadićem salame ne može se zvati sendvičem. S jogurtom bi trebali dobiti pecivo, a ne komad suhog kruha. Jedna banana ili mandarina nisu obrok nego desert. Učenici koji ne plaćaju užinu često su uznemirjeni, a njihove kolege ostanu kratkih rukava.

U školi u koju sam išao ranije, svaki dan imali su napitak ili sok.

Andela Jurković, 7.c

Gradonačelnik:

Želim čisti i uredan grad, puno zelenila i parkova.

Prešednik:

Želim da svi ljudi imaju pravo na zaposlenje i

plaću dostojnu za životne potrebe.

Učitelj:

Želim se igrati i biti igriv i zabavan.

Učiteljica:

Želim da svi ljudi

imaju pravo na

zaposlenje i

plaću dostojnu

za životne potrebe.

Želim se igrati i biti igriv i zabavan.

Andela Jurković, 4.b razred

Moja obitelj

Moja obitelj ima četiri člana. To su: tata Miro, mama Jadranka, baka Katka i ja Antonela. Mi svi zajedno živimo u Ulici Eugena Kumičića 68, u Slavonskom Brodu. Tata, mama, baka i ja se puno volimo, slažemo i igramo.

Antonela Pongić, 1.b

33. rođendan

Sretan rođendan mojoj mami,
33 godišnjoj dami!
Ima djecu i muža, i moja mama
Nikada nije sama.
Uvijek je sretna uz svoju djecu,
Kad iz škole donesu peticu.
Danas puni 33 i od danas
Te godine ima,
A kolač - pingvin još
Ne štima!

Mia Janč, 3.c

Anica Javor, 7.e

Moja baka

Dajana Zarić, 6.a

Moja baka je dobra. Sve mi dopust. Evo kako provodim dan s njom. Kad se ustanem, zovem je i kažem joj da sam gladna. Kad pojedem pitam je smijem li gledati TV. Nekad pričam s njom o filmovima i serijama. Sad ću vam je opisati. Moja baka je mala. Kad pere prozore mora stati na stolicu. Malo je bucmasta. Meni to ne smeta. Volim se igrati s njom. Kad se igramo »ČOVJEČE« tu je nepobjediva. Nekad želim i ja pobijediti. Nikad ne uspijem. Ona voli gledati »FORUM« i takve stvari. Meni je to glupo. Volim joj smetati kad gleda političke emisije. Ona se jako brine o meni kad se malo lupim ona kaže »JANJE MOJE« ili me počne

gnjaviti. Mrzim to, ali ju svejedno volim. U njezinom srcu ima mjesta za mene.

Matea Validžić, 6.a

U životu čovjeka
Najvažnije je zdravlje,
I svi zdravi ljudi
Imaju razloga za slavlje.

Da bi bio zdrav
Moraš jesti raznovrsnu hranu,
Špinat, kupus, kelj,
Jabuku, limun i bananu.

Za čovjekovo zdravlje
Jako je važan i san,
I ako dovoljno spavaš
Nećeš biti bolestan.

Moraš puno vježbati
I dovoljno se kretati,
I nemoj pušiti
Jer će ti se pluća osušiti.

Matej Horvat, 4.b

Zvijezde su visoko, visoko
Da ih jedva vidi oko!!

O, kako bi sretna bila ja
Kad bih mogla zaigrati
Kolo s njima!!

Izabela Horvaćanin, 3.c

Ana Jelić, 6.b

SJEĆANJA MOGA DIDE

Živim u slavonskom gradu na Savi, neobičnom brodu nasukanom na širokim zlatnim poljima žita i kukuruza! Po rođenju sam Šokac. To je bio moj otac i otac mog oca.

Mnoge uspomene su sačuvane. Sjećanja još živa! Sjećanja na dane provedene u Kaniži.

Najdraže su priče moga dide. Mladost je njegova bila lijepa. Svojim sjećanjima često me ponese do vrućih ljetnih večeri u kojima bi se kao dijete branio od komaraca upaljenim šaševima. Često se zaustavi i na jesenskim danima u dvorištu kada se pekla rakija, a on bi čekao priliku da na žaru ispod kazana ispeče prvi mladi kukuruz. I sada ih ponekad zajedno pečemo, ali dida kaže da ne miriše dobro kao u mladosti.

Nezaboravne su njegove priče o zimi. Kaže da je slavonska zima posebna! Prekrasan je prizor lepršavih krupnih pahulja nalik na iščešljana gušćja pera.

Zamišljao sam djeda, slušajući ga, na njegovoj livadi obučenju u bjelinu. U mojoj mašti ona je postajala mladenka koja čeka svoga Šokca.

U proljeće procvala bi tisućama zlatnih dukata. Stari hrast pozivao bi na zaštitu od iznenadnog pljusk.

U djedovoj mladosti na toj je ledini paslo stado lipicanera, vitkih nogu, gizdava hoda. Vidim: bjelasaju im se bokovi! U očima moga dide čežnja... »Eh, da se tamo možemo vratiti zajedno!!« A ja ga milujem svojim pogledom i ne trepćem!

Slušam: »Dijete moje, život je pred tobom! Uskoro ćeš osjetiti miris tek dozrelih jagoda i mlade trave, a to će te odvesti u sasvim novi svijet. Možda i daleki...« Veseli se tome ali ne zaboravi svoje korijene!«

Marko Sudarević, 8.b

Moja mama

Moja mama je
Jako lijepa, ali
srca meka.

Moja mama ima
smeđe oči i smeđu
kosu ali i pjegice
na nosu.

Kad dođem kući
svojoj ona brižna
srca mene dočeka.

Zagrlj me čvrsto
poljubi me jako,
prisloni mi svoje
lice meko kao latice.

Iva Majić, 3.e

Pismo učiteljici 2020.

Draga moja učiteljice!

Prošlo je 18 godina od kad sam bio Vaš učenik. Želim Vam opisati svoj život. Završio sam fakultet informatike, i radim u jednoj velikoj firmi. Zadovoljan sam poslom koji je jako zanimljiv i dinamičan. Živim u predgrađu Zagreba u vlastitoj kući. Supruga mi je učiteljica u školi kao i Vi. Imamo jednu djevojčicu staru 3 godine. Često dolazim u Brod u posjetu roditeljima. Oni su još uvijek u našoj kući. Sve u svemu lijepo živim. Samo se ponekad sjetim svojih maštarija kad sam bio Vaš učenik, i htio postati Goran Višnjić. Gluma je i dalje moja velika ljubav, ali u HNK idem samo kao gledatelj. Nije ni to loše-zar ne? Nadam se da ste i Vi dobro. Kad sljedeći put dođem u Brod, posjetit ću Vas. Puno Vas pozdravlja Vaš učenik Domagoj Šnajder!

Šnajder Domagoj, 4.a

S olovkom i kistom u ruci

Jurica Zirdum, 5.e

Zabranjeno voće

Oči joj tamne kupine.
Usne sočne maline.
Lice joj rumene jabuke.
Miris dunje u kosi.

A moje čežnje strah odnosi...
Hrvoje Jelić, 8.a

Ljubav

Iz tvojih
očiju ljubice
se smiješe.

Matea Medić, 8.e

Ljubav je čudna, i
nekad zna biti gadna.
Ljubav naša mala,
To vam nije šala.

Danas gleda mene,
obrazi mi crvene.
Malu onu sutra,
On je prava muštra.

Maja Jordan 3.e

Tama

Netko tamo, u mraku stoji,
moje trenutke sreće broji.
Da mu vratim,
da mu platim;
moram ponovno da patim.
Moram suze da lijem,
tuzi svojoj stan da ugrijem.
Srce moje neka bude
cjepanica teška;
i da ti bide lakše
reci da smo samo greška!
Sada ljubavi nema nama,
otiš'o si, e pa nek si!
Opet sam ostala sama.
Sada živim u svjetlu
zvanom tama!

Vedrana Jukić, 7.b

Moja škola

U mojoj školi nema šale
Tu se radi i znanje gradi.

Svakoga dana
Ona nas zove i radosno čeka
Brižna ko' majka svoga daka.

Moja je škola meni najdraža
Jer u njoj naučih prva slova
I zanimljiva gradiva nova.

U srcu mome mjesta nema
Za druge škole
jer se svoje najviše vole.

Kristina Prša, 3.e

Na kraju 1. razreda

Prošle godine krenula sam u 1. razred.
Sve je bilo nejasno, nepoznato i čudno.
Bila sam uplašena i sramila sam se svih.

Školski dani su prolazili. Učili smo
slova i brojke. Naučili smo čitati, pisati i
brojati.

Bilo mi je lakše.

Puno smo se igrali i galamili. Upo-
znali smo se međusobno i stekla sam nove
prijatelje i prijateljice. Poslije mi je bilo
lijepo.

Iva Rogozić, 1.e

ZVUCI TIŠINE

Jutro umorno, koraci pospani... Prvi sat fizika!

U razredu muk. Niti jedno tijelo u učionici se ne giba. Jedino, naši pogledi nisu u stanju mirovanja, nego mjere fizičku veličinu između nastavnice i čvrstog tijela, pravokutnog oblika položenog na ravnu plohu. Nastavnicina mišićna sila otvara Dosje X, a naša srca naglo povećavaju svoj obujam.

Napeti poput opruge pokušavamo očitati veličinu našeg znanja, ali mozgovima su nam odjednom nevjerovatno tromi. Pritisnuti težinom svog neznanja, stisnuli smo se kao protoni u atomskoj jezgri. Gustoću zraka presijeca moje prezime izgovoreno ostrim glasom. Ustajući spoznajem pravu masu svojih nogu koje poprimaju gustoću olova dok se vučem prema ploči. Pokušavam naći težište, no tijelo mi je u vrlo labilnoj ravnoteži. S pola uha slušam zadatak dok iskušavam faktor trenja između ploče i krede pišući ga. Poluga krede naglo puca, no zvuk dodira krhotina i tla zaglušuje zvono. Čujem glas koji obećava: »Idući sat fizika se nastavlja!« No, mi se pretvaramo u skup vektora koji silu trenja upotrebljavaju za pokretanje prema izlazu. Žurimo se potrošiti svu kinetičku energiju nakupljenu u stanju inercije.

Uradak s Državnog susreta "Lidrano 2002"

Ana Vidović, 7.b

Dejan Čerkez, 8.c

Kiša je osvojila grad

Antonio Bojko, 1.e

U mirni grad došla je jesen. Sa njom je stiglo puno ružnih, kišnih i tmurnih dana. Svanulo je jutro. Ustao sam iz kreveta i nisam čuo ni jednu pticu. Kad sam došao do prozora, vidio sam sive oblake i suho lišće kako pleše na vjetru. Prve kapi kiše počele su lupkati na moj prozor. Lupkanje se pretvorilo u dugačku melodiju. Nakon nekog vremena kiša je počela padati jače i ritam te melodije se ubrzao. Malo poslije kiša se malo stišala. Činilo se kao da će stati, ali je tada počela jače, i još jače, i tada se umirila i stala. Kada je kiša stala, izašao sam van na svjež zrak. Osjetio sam miris jeseni.

Poslije kiše sve je bilo jako mokro i vlažno. Kapi kiše još su padale s grana drveća, a uz rub ceste zadržale su se lokve vode.

Mateja Horvat, 5.b

Davorka Hamedović, 5.a

PROLJEĆE

Trešnja lista, narcis blista. Potok žubori, proljetna zora zori.

Ujutro sve miriši, lista, cvjeta, raste jer je proljeće. Ptice veselo cvrkuću, djeca se radosno igraju. Nebo se plavi, sve je kao novo. Podne je. Sunce je visoko gore. U zraku se osjeća proljetni miris raznog cvijeća. Svi se odmaraju šetajući kroz tu prekasnu prirodu. Probaj trčati prirodom, sve ti je šareno. Naravno proljeće je. Podijeli radost s prijateljima dok proljetni dan još traje, ali pogledaj jednom i proljetnu noć, barem kroz prozor. Priroda se sprema za novi dan, bujnija je i ljepša. Proljetnih dana je još mnogo, ali ih iskoristi što bolje možeš, jer ljeto donosi nove doživljaje i promjene. No, kada ljeto jednom dođe zaboravit ćeš proljeće, kao da nije ni postojalo.

Tena Lavrenčić, 3.b

Pomagala sam susjedi

U mom susjedstvu stanovala je baka Lela. Bila je veoma stara i teško se kretala. Svako jutro uz pomoć štapa dolazila bi po kruh. Ja sam bila mala, a htjela sam joj pomoći. Potužila sam se mami, a ona je odlučila da ćemo zajedno pomoći. I tako, mama bi donijela kruh iz trgovine, a ja bih ga odnijela baki Leli. Ona bi me radosno čekala s bombonima i ponekom pričom.

Bile smo sretna i ona i ja. Bake Lele više nema. Često mislim na nju. Gdje je sada baka Lela?

Doris Batika, 2.b

Moja mama

Moja majka je dobra, blaga i draga, kad mi se smije moje malo srce grije. Ponekad sam tužna il' me nešto boli, Tad me majka tješi jer me jako voli.

Kristina Prša 3.e

Zaronim
u snove.
Sve se želje
Obistine.

Lara Martić, 8.b

Ljeto

Žarko sunce
razigrano more
budi osjećaj ljeta.

Ena Đurašinović, 7.a

LJETO

Mak cvate crveno
žito zlatno zrije!
Bisernica i pjev Slavonije.

Davor Matičević, 8.a

Mak

U zlatnom polju
u Posavskom dolu
procvjetao mak
crven ko' rak.

Latice crvene
diraju mene i
kad mak uvene.

Nikola Mašić, 3.e

S olovkom i kistom u ruci

Oblak

Svaki dan
Ponovo nekom plavi
Bijel i lak, jedan mali.
Mali oblak.

Marko Soldo, 2.b

Kruhi na stolu

Svi pekari svijeta
Još peku perce,
Ali ne zbog ljudi,
nego radi djece.

Ana Kokanović, 4.c

Proljeće

Leptir je u letu,
Pčela je na cvijetu - proljeće.

Trešnja je u cvatu,
Patka u blatu - proljeće.

Bubamara je na listu,
Kornjača jede glistu - proljeće!

Izabela Horvaćanin, 2.c

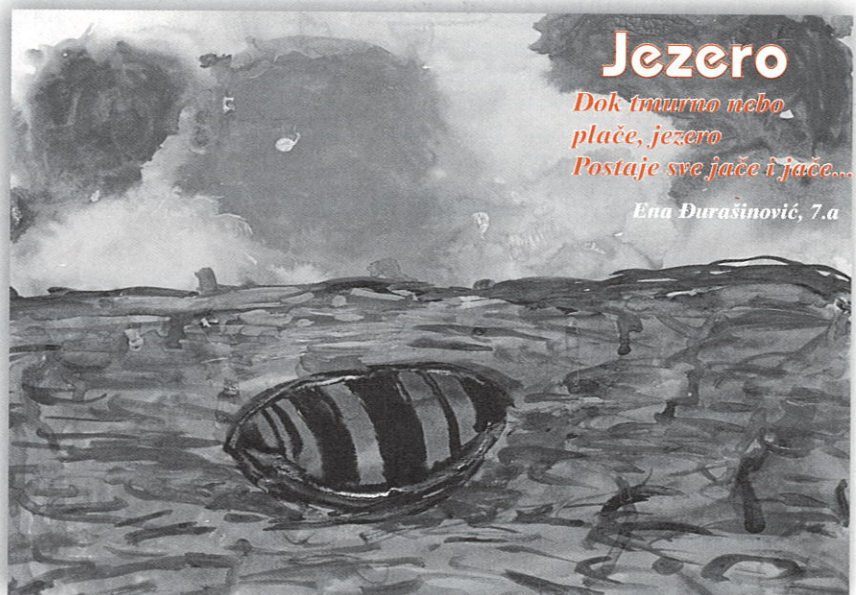

Vedrana Balićević

PSIĆ

Njuškati voli, papati voli isto,
On sve za sobom ostavi čisto.

Veronika Đ., 3.c

Jezero

Dok tmurno nebo
plače, jezero
Postaje sve jače i jače...

Ena Đurašinović, 7.a

Matej Marinčić, 8.r.

OUR OPINION

STUDENTS LIKE TEACHERS

Who like to laugh,
tell jokes and stories,
explain well,
are fair,
look well,
lend books,
don't mind chewing gums.

STUDENTS DON'T LIKE TEACHERS

Who give a lot of homework.
have pets,
see every pupil's mistake,
are strict,
make fun of pupils,
call pupils ugly names,
give difficult tests..

TEACHERS LIKE STUDENTS

Who pay attention,
act polite,
learn on time,
have good marks,
do their homework
don't cheat on tests.

TEACHERS DON'T LIKE STUDENTS

Who learn by hart,,
don't learn at all,
make mess in class,
cheat on tests,
don't do their homework.
call pupils ugly names,
give difficult tests..

AREN'T WE CLEVER?

MARIJA LOVRIĆ IS LADY MARMELADE.

MARIJA METER IS MOSTLY MAD.

IVANA MARIĆ INVITES MELITA.

MIRNA ILAKOVAC MAKES ICE-CREAM.

MELITA KOVAČEVIĆ IS MOSTLY KIND.

ANA VUKOVIĆ IS ALWAYS VICTORIOUS.

MARIJA STANIĆ IS MOSTLY SMILING.

KAJA ŽUPAN IS A KIND ZEBRA.

MAJA MASLAČ MAKES MISTAKES.

HELENA DUGANDŽIĆ HAS HUGE DIAMONDS.

IVANA GLAVAŠ IS AN ICE GIRL.

IFIGENIJA ZUBAK IS AN INTERESTING ZOMBIE.

MIRNA ILAKOVAC MOVES ICEBOXES.

LUKA SVILAR IS A SECRET LOVER.

BARBARA VUKOVIĆ HAS BEAUTIFUL VOICE.

IVANA MARIĆ IS AN INTERESTING MISS.

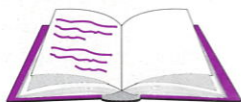
ANITA PEZER IS ALWAYS PREPARED.

BOŽANA KNEŽEVIĆ IS A BRIGHT KEEPER.

TINA HORVATIN IS THE "HONY".

MARIJA METER MAKES MONEY.

MARKO SABLJAK IS MAGICLY SURPRISED.

IGOR LETILOVIĆ IS ICY LOOKING.

LUKA SVILAR HAS A LITTLE SISTER.

MAJA MASLAČ IS A MIGHTY MILLIONIRE.

Trebamo one koji žele probati nešto novo u životu, nešto originalno i nesvakidašnje

Igor Vinković, predsjednik i trener u Športskom plesnom klubu "Top Dance" i vanjski suradnik Školskog športskog kluba "Antun Mihanović 95"

• **Kako je počela suradnja s Osnovnom školom: "Antun Mihanović"?**

- Cilj kluba je, između ostalog, okupljanje djece u dobi od sedam do petnaest godina radi učenja prvih plesnih koraka, posebice akrobatskog rock 'n' rolla pa smo se kao klub obratili upravi vaše škole, koja nas je vrlo ljubazno prihvatila.

• **Zašto ste odabrali baš našu školu?**

- Prije no što smo započeli suradnju s vašom školom, u klubu je plesalo mnogo djece iz vaše škole pa je i to bio jedan od razloga za suradnju. Vaša škola je po našoj prosudbi jedna od najsuvremenijih škola u gradu i županiji, a djeca koja ju pohađaju vrlo su kulturna, odgojena i motivirana, tako da nam nije bilo teško odlučiti se za suradnju s vašom školom.

• **Kako objašnjavate veliki odaziv djece?**

- Djeca međusobno razgovaraju i razmjenjuju iskustva. Očigledno im se sviđa akrobatski rock 'n' roll, način na koji im naši voditelji prenose svoje znanje, druženje te međusobno natjecanje i putovanja.

• **Mnogo dječaka je pristupilo treninzima akrobatskog rock'n'rolla. Što mislite, zašto?**

- Dječaci koji već plešu u našem klubu spoznali su da nije "opasno" plesati sa djevojčicom u paru, već može biti i jako zanimljivo i atraktivno. U našem klubu poštujemo slobodu izbora partnera, a spremni smo i priskočiti u pomoć ako netko nema partnera ili partnericu. Uglavnom se javljaju dječaci koji žele probati nešto novo u životu, nešto originalno i nesvakidašnje, a takve upravo i trebamo.

• **Koje sposobnosti su važne za plesanje akrobatskog rock'n'rolla i koja je najpovoljnija dob za početak treniranja?**

- Najvažnije je za početak imati dobru i čvrstu volju. Ostale sposobnosti dolaze kasnije do izražaja. Ima dosta djece koja nisu ni svjesna svojih sposobnosti, a mi ih otkrijemo te pravilno usmjeravamo.

U početku rada kluba nismo primali djecu mlađu od devet godina, međutim višegodišnjim radom, djeca su nas uvjerila da i petogodišnjaci vrlo uspješno svladavaju vježbe i plesnu tehniku.

• **Utječe li dob djeteta na složenost plesne figure?**

- Što je plesač stariji i iskusniji može izvoditi teže i efektnije plesne figure. Napominjem da i mladi iskusniji plesač može vrlo često bolje izvesti plesnu figuru nego netko stariji s manje plesnog iskustva.

• **Koje su opasnosti kod akrobatskog rock'n'rolla?**

- Opasnosti postoje kao i u svakom sportu. Dobrom preventivom i predvježbama svodimo sve nezgode na najmanju moguću mjeru.

• **Kako pobjeđujete strah koji se javlja pri izvođenju težih plesnih figura?**

- Strah pobjeđujemo pravilnim pristupom, radom u opuštenom ozračju, čestim nastupima te zadavanjem određenih zadataka u točno određenim trenutcima.

• **Tko i kako osmišljava koreografiju za nastupe i natjecanja?**

- U klubu rade tri trenera: Jelena Miljković, Gordana Mesić - Veber i ja. Koreografiju počinje jedan od ovih voditelja, a nastavak se radi u dogovoru sa pojedinim parom, prema njihovom iskustvu i sposobnostima. Koreografije za skupne formacije rade isključivo treneri. Glazbu za sve koreografije uglavnom osmišljam sam.

• **Plesači imaju veoma zanimljive kostime. Gdje i kako ih nabavljate?**

- Djeca osmišljavaju kostime, a treneri uglavnom pomažu svojim savjetima i preporukama. Također svoje savjete daje i krojačica koja po dječjim crtežima šije kostime. Kostimi se rade od posebnih materijala koji se mora rastezati na obje strane (vodoravno i okomito), kako bi se izbjeglo sputavanje pokreta za vrijeme izvođenja koreografije.

• **Što se ocjenjuje na natjecanjima akrobatskog rock'n'rolla?**

- Na natjecanjima se ocjenjuje više stavki

za svaki par posebno. Ocjenjuje se plesna tehnika koraka, izvođenje i težina plesnih figura, harmoničnost i usklađenost koreografije te opći dojam. Ako se radi o

Za vrhunske uspjehe treba puno truda

kategoriji natjecatelja koji izvode akrobacije (stariji od trinaest godina), tada se ocjenjuje i svaka akrobacija posebno.

• **Koje ste uspjehe postigli?**

- Tijekom posljednjih godina, članovi kluba su postigli mnogobrojne uspjehe. Tako su u međunarodnu kategoriju "Mlađi juniori" prešli parovi: Jelena Čosić- Matej Hatar te Đurđica Vinković- Borna Mešić. Ove godine osvajanjem dvaju drugih mjesta to je uspjelo i paru Iva Kekez - Matej Ljubičić te paru Slavica Mišić- Dejan Čorluka koji su osvojili prvo i treće mjesto te sakupili dovoljan broj bodova za prelazak u ovu vrijednu kategoriju. Njima sada slijedi nastupi na međunarodnoj sceni, odnosno na Svjetskim kupovima u Madarskoj, Austriji, Njemačkoj, Francuskoj, Poljskoj itd.

• **Kakvi su vam planovi za budućnost?**

- Moramo povećati broj voditelja kako bi povisili kriterije rada u klubu, a time se i kvalitetnije pripremili za natjecanja koja nam slijede ove godine. U Hrvatskoj ćemo nastupiti na ukupno jedanaest, a izvan Hrvatske na sedam do deset natjecanja. Planiramo i brojne nastupe na školskim, gradskim, televizijskim i športskim priredbama kojih obično tijekom godine bude tridesetak.

• **Želite li nešto poručiti učenicima naše škole?**

- Bavite se sportom i uživajte u životu!

Moj najljepši dan

U športski akrobatski rock 'n' roll klub «TOP DANCE» upisala sam se iste godine kada sam pošla u prvi razred O.š. »Antun Mihanović«. Treneri su mi Igor Vinković, Jelena Miljković Gordana Mesić. Bila sam dosada na dvanaest natjecanja. Postizala sam vrlo dobre uspjehe i dobila dvanaest diploma. Međutim najbolji uspjeh postigla sam 27.01.2002. na ovo godišnjem Kupu Hrvatske u Zagrebu. Osvojila sam 2. mjesto i dobila srebrnu medalju. Sudjelovala sam na mnogim priredbama. Prošle godine sam za blagdan Sv. Nikole plesala na dječjem odjelu gdje smo razveselili bolesnu djecu. Osim plesa članovi našega kluba se međusobno druže, igraju i putuju.

Iva Kekez 3.a

NAJTRAŽENIJA KNJIGA U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI
U PROŠLOJ ŠKOLSKOJ GODINI JE
"HARRY POTTER I KAMEN MUDRACA".
ŠTO O ISTOIMENOM FILMU GOVORI NAŠ
NOVINAR ANDRIJA MARTIĆ

Film rađen po istoimenoj hit knjizi britanske spisateljice J. K. Rowling više me se dojmio po tome kako se i najbolja ideja može pretvoriti u prah koji daje gorak okus gledatelju nego po svojoj upitnoj, ajmo reći, kvaliteti. Zašto? Možda zbog dužine knjige koja se nikako nije cijela mogla staviti na platno, možda zbog općevidljivog nedostatka, uzet ćemo, autorske slobode, možda zato što se htjelo samo udovoljiti zahtjevima komercijalnog tržišta ne misleći na gledatelje... Koji god od ovih razloga stoji, nije važno, svejedno je očigledno da ovaj film nikako ne može parirati snažnim udarcima, djeci širom svijeta, omiljene knjige. No, hajdemo malo više reći o samome filmu. Bolja strana filma su impresivne kulise, sjajni specijalni efekti te majstorska kostimografija i izuzetna maske kojima film obiluje. Planovi kamere vješto se izmjenjuju kako bi nam što vjernije prikazali zanimljiv dvorac u kojemu se i događa glavina radnje. Glazba uglavnom nije prisutna i kada je film najviše treba, ona izostaje. Filmu bih zbog spore radnje, kroničkog nedostatka inventivnosti i neduhovitih, već tisuću puta viđenih »humornih« doskočica, (u najboljem slučaju) dao jednu nestabilnu trojku.

Gib Gryffindor

Mateja Brechelmacher, 4.b

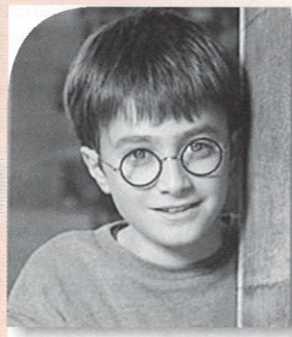

Zvrčka za metloboj

Filmu 3

Matei Brechelmacher 5

Glavna uloga u filmu "Harry Potter i kamen mudraca" učinila je 13-godišnjeg **Daniela Radcliffea** najvećom dječjom glumačkom zvijezdom današnjice!

DANIEL INFO

Datum rođenja: 31. 7. 1989.

Mjesto rođenja: Fulham, zapadni London

Boja očiju: Smeđa (inače je kratkovidan Kao i Harry)

Obitelj: Mama Marcia, tata Alan, jedinač je.

Hobiji: Vatrene je obožavatelj nogometnog kluba Fulham, a voli i wrestling i utrke Formule 1

Omiljene TV emisije: "Pokemon" i "Obitelj Simpson"

Omiljeno jelo: Puding

Omiljeno piće: Sok od naranče

Ljubavne tajne: Još nema curu

Adresa: Daniel Radcliffe, c/o "Harry Potter", Warner Bros. Movies.
Warner Blvd., Burbank, CA 91552-0002, USA

Marija i Denis kao Harmione i Harry

Glazba Glazba Glazba Glazba Glazba Glazba

Sedmaši u svijetu glazbe

Glazba Glazba Glazba

Svako vrijeme donosi svoje modne stilove, kako u svijetu tako i kod nas. Bilo je vrijeme visokih peta, trapez hlača, šarenih košulja, dečki su nosili dugu kosu, a cure u mokasinama obuvenim na bijele čarape zaljubljeno su ih gledale. Svi su slušali rock i vjerovali u ljubav. Potom odjednom kose su kraće pune briljantina i gela, pete su niže, nose se tenisice i Levisice, »trapez« se pretvara u »mrkvu«, svi slušaju i plešu disco glazbu. I to se tako vrti u krug (rock ostaje vječan) sve dok se nije pojavila generacija 2002./03. sedmog razreda naše škole. Povijest je počela!

Pa, narode evo trenutno najslušanije liste naših 147 sedmaša.

Domaća Top lista

1. Thompson
2. Severina
3. Vesna Pisarović
4. Colonia
5. Gibonni
6. Edo Maajka
7. General Woo
8. EnJoy
9. Ivana Brkić
10. Ivana Kindl

Strana Top lista

1. Eminem
2. Nelly
3. J.Lo
4. Shakira
5. Pink
6. Avril Lavigne
7. Enrique Iglesias
8. 2pac
9. Alicia Keys
10. Eve

Vrsta glazbe

1. POP
2. Techno
3. Rap
4. Rock
5. Hip-hop
6. R'n'b
7. Havy metal
8. Metal
9. Hard rock
10. Rev

Seve

J. Lo

Naša novinarka u društvu
Marka Perkovića - THOMPSONA

Sa Sanjam Mijoković-majstoricom Taekwondoa

1. mjesto na međunarodnom natjecanju "Jastrebo Open"

Trima nokautima do zlata

Učenici naše škole na mnogim natjecanjima ostvarili su značajne rezultate. Neki su te uspjehe postigli u sportu, a neki u znanju. Sanja Mijoković, učenica 7.a razreda ostvarila je vrhunske sportske rezultate u borilačkoj vještini Taekwondoa. Zbog toga njezin se život razlikuje od našega, pa smo odlučili o svemu saznati iz prve ruke.

Treniram već osam godina, od svoje četvrte, a natjecateljsku karijeru započela sam 1999. godine.

• Od mnogobrojnih domaćih i međunarodnih natjecanja na kojima si bila, koja su najvažnija?

To je teško reći jer sam bila na mnogo njih, ali ipak ću izdvojiti ona najvažnija. Višestruka sam prvakinja naše županije, prvakinja sam Slavonije i Baranje i Bjelovarske regije za 2001. godinu, viceprvakinja sam Hrvatske 2001. godine, prvakinja sam i međunarodnog kupa "Jastrebo Open" 1999. godine. Osim tih prvih mjesta imam i treće mjesto na međunarodnom kupu "Jastrebo Open" 2001. godine, te treće mjesto na međunarodnom kupu "DAN-GUN" 1999. god. Zadnje natjecanje na kojem sam bila je prvenstvo Hrvatske na kojem sam osvojila prvo mjesto i dobila titulu državne prvakinje.

• Među svim tim uspjesima koji ti je najdraži?

Većina uspjeha mi je važna, ali ipak najvažniji mi je zadnji, prvo mjesto na

Na pobjedničkom postolju u Sisku na prvenstvu Hrvatske (2. mjesto)

• Bok Sanja! Ti se već dugo vremena baviš Taekwondo-om. To je borilačka vještina za koju je čulo mnoštvo ljudi, ali malo ih zna kakva je to borilačka vještina. Objasni nam o kakvoj je vještini riječ.

Taekwondo je korejska borilačka vještina iz koje se razvio moderan olimpijski taekwondo sport. Ta riječ izvorno znači "umijeće borenja rukama i nogama" i predstavlja na iskustvu i znanosti zasnovanu metodu borbe sa jednim ili više protivnika.

• Ti osvajaš velike nagrade. Koliko ti je vremena trebalo da sve to naučiš tako dobro i započneš osvajati nagrade?

prvenstvu RH i titula državne prvakinje.

5. Zbog svega toga imaš manje vremena za učenje i druženje, ali ipak ne odustaješ.

• Da li si ikada poželjela odustati?

Ne, nisam, jer to volim i nije mi teret.

• Kakvi su tvoji, budući planovi?

U veljači ove godine trebala bih u sastavu državnog CRO tima nastupiti na svjetskom kupu za kadete u Njemačkoj.

• Sretno u budućim natjecanjima!

Hvala!

Nina Radičević i Majda Golob, 7.a

Janica - Snježna Kraljica

JANICA i SNJEŽNA KRALJICA

ODLUKOM VIJEĆA HRVATSKOG OLIMPIJSKOG ODBORA OSIM NAGRADE ZA NAJBOLJU ŠPORTAŠICU 2002., JANICA KOSTELIĆ DOBILA JE I PRIZANJE ZA NAJVEĆEG PROMICATELJA HRVATSKOG ŠPORTA U SVIJETU.

Ivana Matković, 7.d

TWIRLING - SPORT KOJEG PREDSTAVLJA MARTINA MLADINOVIĆ

Sve je počelo još u vrtićkoj dobi osniavanjem malih mažoretkinja brodskih vrtića. Tada je Martina prvi put zavrtila improviziranim drvenim mažori štapom.

Nastavak slijedi u Brodskom plesnom studiju «CASCVELA» u mini mažoretkinjama uporabom pravog mažori štapa nabavljenog iz Amerike. Iz uspješnih i vještih pokreta nastaje jedna nova sportska disciplina koja uključuje baratanje mažori štapom, sklad i ljepotu pokreta i estetsku gimnastiku. Ta nova sportska disciplina u Hrvatskoj još neviđena i nepoznata stiže iz Italije i nosi naziv TWIRLING SPORT. Osnivač u Hrvatskoj i današnji trener je prof. Jasna Vujić.

Godine 1999. prvi put u Hrvatskoj, u Slavonskom Brodu organizira se natjecanje u TWIRLINGU pod nazivom CROATIA OPEN, gdje sudjeluju suci iz Belgije, Amerike, Mađarske.

Martina se natječe u kategoriji kadeti D i tada osvaja prvo mjesto i svoju prvu zlatnu medalju. Uslijedila su daljnja natjecanja i Martina danas ima 9 zlatnih medalja za osvojena prva mjesta i jedan zlatni pehar za osvojeno 1. mjesto na Drža-

vnom natjecanju u Zagrebu.

Martina, članice i voditelji TWK CASCVELA osnivači su Državne federacije TWIRLINGA, primljeni su u Hrvatski olimpijski odbor, postali su punopravni članovi Europske federacije twirlinga i punopravni članovi Svjetske federacije koja broji 22 zemlje.

Poželim o Martini i članicama TWK CASCVELA mnogo uspjeha i zadovoljstva u tome sportu.

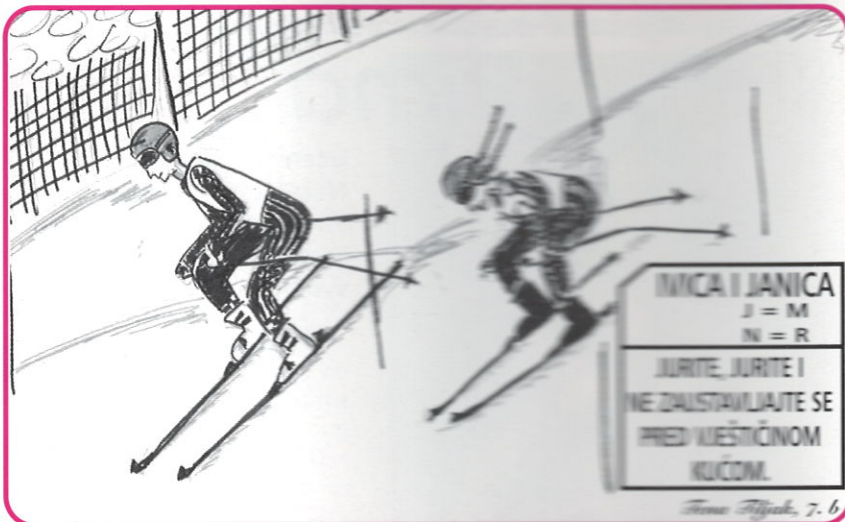
Tajana Marčinko, 6.b

Volim gimnastiku!

Zovem se Monika Oreč. Idem u 8.e razred i treniram gimnastiku u Gimnastičkom klubu Sokol od 1997. godine. Uspjesi su se počeli nizati od 1998. do danas. Posebno bih istaknula 1.mjesto i prvu zlatnu medalju na Kupu Slavonije i Baranje 2000. godine. Iste godine proglašena sam 3. sportašicom godine u gradu Slavonskom Brodu. Na Kupu Slavonije i Baranje 2001. obranila sam naslov, a nakon 9.mjesta na Državnom natjecanju u sportskoj gimnastici u Zagrebu, ponovno sam proglašena 3. sportašicom godine grada Broda. Želim istaknuti da je prošlogodišnji Kup Slavonije i Baranje održan u našoj školi gdje sam osvojila 2.mjesto. Vrlo uspješne su bile Ivona Oreč i Andrea Božić, također učenice naše škole. Hvala našim trenericama!

Monika Oreč, 8.e

U okviru školskog športskog kluba "MIHANOVIĆ 95" tijekom godine provodi se i program ŠPORTSKOG DANA za učenike razredne nastave

Učenici se natječu u sljedećim disciplinama:

Biciklijada

Trčanje s preponama

Brzo hodanje

Romobilijada

Koturanje

Nadvlačenje užeta

Preskakivanje vijače

Momčadske igre

Štafetne igre

Gađanje u cilj

Kuglanje

Pješačenje

REBUSI

.....

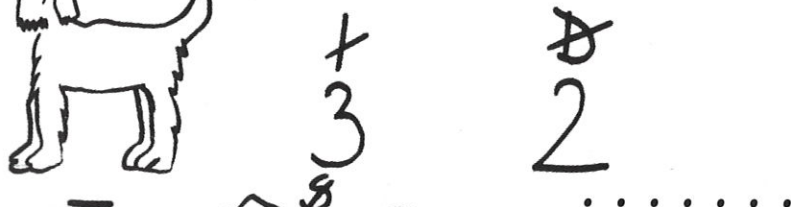
.....

.....

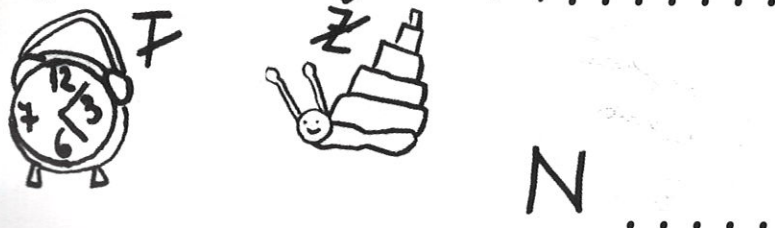
.....

.....

.....

.....

.....

Rješenja napišite na točkice!!!

Anda Jelić, 5.d

Nastavnica: "Zašto je more slano?"

Učenik: "Zato što ljudi plove u čamcima i bacaju sol u vodu".

8. d

ZABAVNO

Naši školski biseri

UČITELJSKI

Razred nemiran, nastavnica:

"Još ćete me samo danas masirati!"

8. b

Nastavnik: "Momče, kako se ti zoveš?"

Učenik: "Sanjin"

Nastavnik: "Imaš li ti brata Sanjina u osmom razredu?"

8. d

Nastavnik nezadovoljan znanjem:

"Narode moj, fenomenalno ste katastrofalni!"

8. d

UČENIK POSLIJE DOPUNSKE

UČENIK PRIJE DOPUNSKE

UČENIČKI

Nastavnik: "Jeste li uopće pogledali u kalendar?" (mислеći koliko je vremena ostalo do polugodišta)

Učenik: "Da, Thompsonov koncert je 30. 11., a uskoro će i svinjokolja!"

8. b

Nastavnik: "Što je kut?"

Učenik: "Najprljaviji dio sobe".

8. d

nastavak na sljedećoj stranici:

Zagonetanje

Družba

Prvi je debeljko
drugi je kaživeljko
treći u sredini
četvrtome prsten dali,
a petoga nazvali mali!!!

Zagonetku imaš laku-
Njih petero čini!!!

nakš

Ili kiša pada.
Ili sunce prži.
Svoj kišobran
Ona iznad glave drži.

Giliva

Anda Jelić, 5. d.

Zubi mu se sjajni dijele
Na crne i bijele...

Kad ih taknu prsti
Meki, vješte ruke dvije,
On se glasno smije i
Čuju se zvuci neki lijepe melodije.

Glasoviti

Kad radi vrućim
dlanom gladi.

Kad ne radi,
dlan joj se ohladi.

Gladi... Gladi...

Punom parom radi!!!

I na kraju
šala lijepa-
Struju prima preko
repa!!!

To je!

Glačalo

Uz kuću, kućica mala
stoji. A u taj kućici živi
on na lancu. Čuva kuću
i ne da prići neznancu.

Pas

nastavak s prethodne stranice

Naši školski biseri

Nastavnica: "Kakvo je to okretno
pjevanje?"

Učenik: "To je pjevanje u kojem se
puno okreće jezikom!"

7. e

Nastavnik: "Možemo slobodno reći
da je Francuska stvorila
operetu, a Austrija ju je..."

Učenik: "Krstila?"

8. d

Nastavnica: "Postoji li uvećanica
riječi vatra?"

Učenik: "Da postoji. Požar!"

8. d

Pogodite čije ocjenjivanje završava
ovim riječima: "Sjedi momče, što prije
naučiš, to bolje za tebe!"

KRIZALJKA

1	2	3	4		5		6	7	8				
9					10	11							
		12		13									
14	15			16					17				
18			19				20			22		23	24
	25					26						27	
28			29		30			31		32			
33		34		35			36			37			
		38	39				40		41				
42									43				

AUTOR:

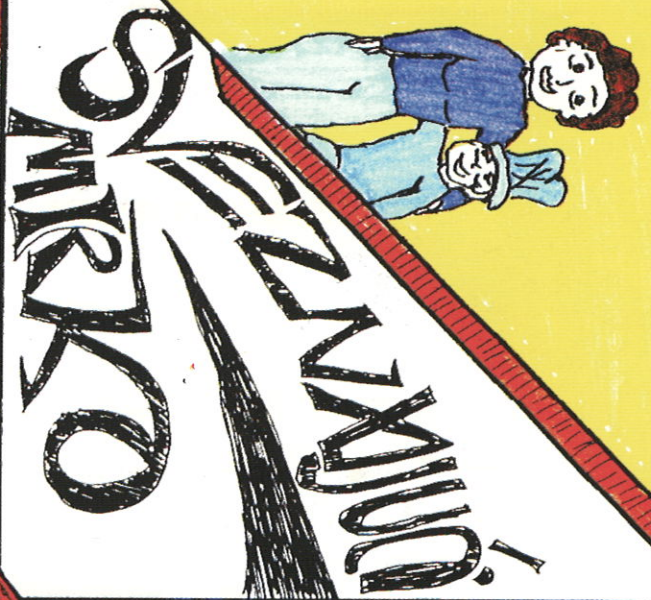
Bruno Sojčić, 7. d

Okolnosti

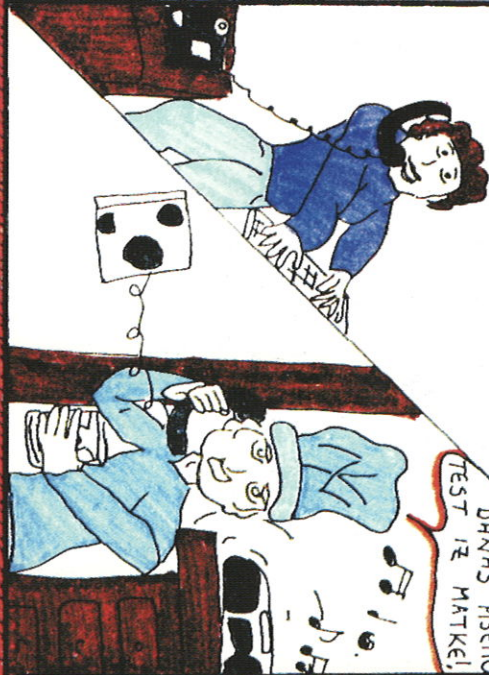
- nit koja raste iz kože
- rimskim brojkama: dva
- građevni, građići, naselja
- mugareći glas, rev
- veća limena ili (pp) plastična boca
- teretni automobil, teretnjak
- inicijali književnika Augusta Šenoe
- nagrada za zagrijavanje prostorija, pripremanje hrane i dr.
- ogradaeni prostor u koji se zatvara stoka
- početak stvaranja nečega novoga, utemeljivanje
- duhovno biće, glasnik i službenik Božji prikazan kao krilato biće s aureolom
- oglas, reklama, proglas ili objava na papiru većeg formata koji se pričvršćuje i izlaže na javnome, vidljivome mjestu
- talijanski književnik, autor romana »Ime ruže«, Umberto
- Ivan Odmila (Ikan)
- upravljači u automobilima
- ptica selica, duga vrata, kljuna i nogu
- ime američke filmske glumice Plummer (Amandova imenjakinja)
- svečane pjesme, pjesme uzvišena sadržaja
- ono što se uložiti u što; svota uplaćena na štednju
- mjesto za ulaženje
- polet, zanos (premetaljka od Nela)
- koliko ih god ima
- uzvik kojim se iskazuje osjećaj nesreće, tuge, nevolje ili boli
- inicijali violončelista Antonija Janigra
- upiši ET

Vodoravno

1. »ukras« svakog krova; 6. najmanji dio tekućine (kišna ...); 9. lukava kišna zvjerka (lisica); 10. službenik u diplomatskom predstavništvu; 12. onaj koji se bavi ekonomijom (tj. Troškovima i poslovima) imanja ili poduzeća, gospodarski službenik; 14. lagan konjski hod, sporiji od trka i galopa; 16. pripovijest ispričana nizom crteža i dijaloga; 18. uređaj koji prenosi televizijske signale; 20. imenjakinja voditelja Mlakara ili pjevača Dragojevića; 25. učenici, školarci; 26. na onaj način; 27. upiši OM; 28. upiši UE; 29. ovim putem (ovuda); 31. pjesma koja se pjeva obilazeći od kuće do kuće uoči Božića; 33. sjeverni jelen lopatasta rogovlja; 35. pravilan red zasađenih stabala, ulica ukrašena drvoredom; 37. ime junaka iz stripa Forda iz TNT; 38. ime ljepotice Rupene; 40. glavni grad Grčke; 42. prostor u kojem ptica nese jaja; 43. crnilo za pisanje

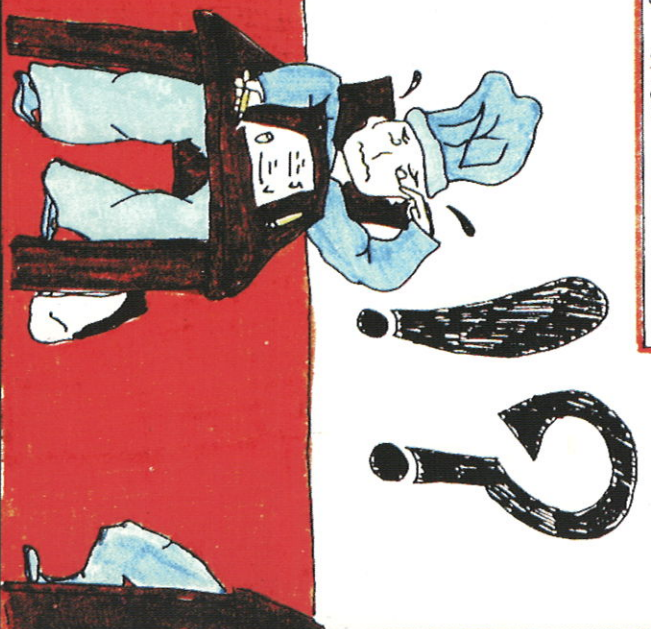

BOK ŠINE!
ŠTO RADIŠ?

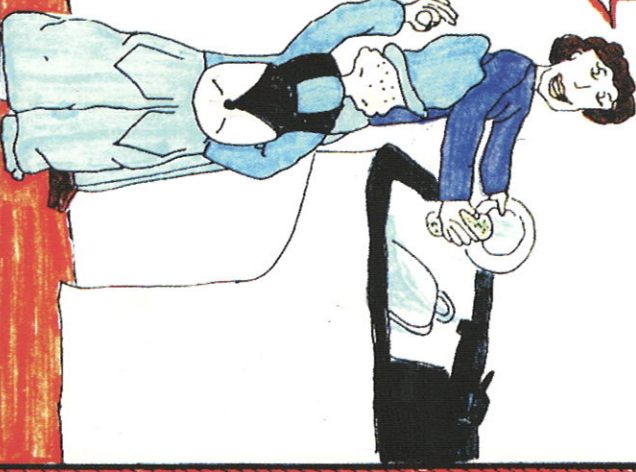
EVO BAŠ
UČIM!
DANAS PIŠEMO
TEST IZ MATEME.

U ŠKOLI....

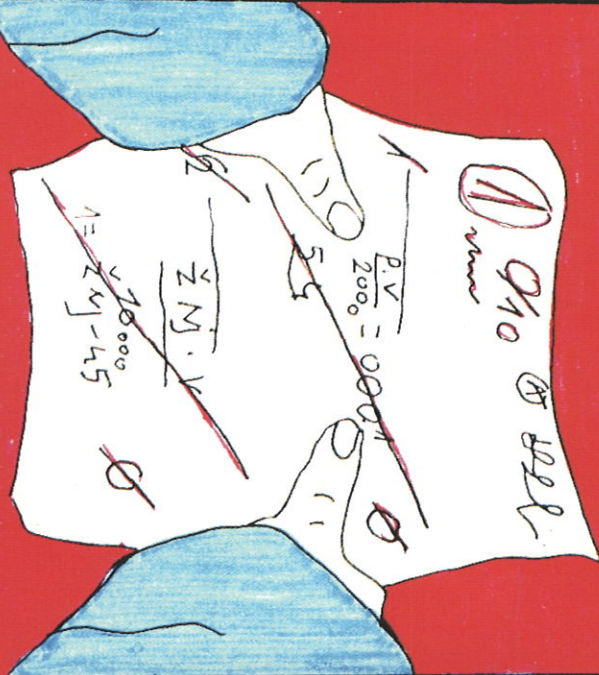

HA KAKO JE
BILO?

SUPER!
SVE SAM
EMAO, SIGURNO
CU DOBITI
PET!!!

SUTRADAN....

HA? ČINI SE DA SE PROMJENIO NAČIN
OCJENJIVANJA ILI IPAK NISI UČIO?

ČINI
SE...

VESELI KUHARI

Nije teško napraviti ukusne perece. Pogledajte što nam je sve potrebno: brašno, jaja, mlijeko, Di-go, mast, malo soli i sir parmezan.

Mi smo ispekli, pokušajte i vi!

Pekli i pisali: Biljana, Tomislav, Iva Ksenija, Ljiljana, Stjepan i Ivana

Od navedenih sastojaka napravite tijesto i razvaljajte.

Iz razvaljenog tijesta nije teško izvaditi perece. Zar nisu lijepi?

Baš smo vrijedni i dobro nam ide! Naslagali smo već dvije tepsije perečića.

Da bi pereci bili što ljepši premažite ih razmućenim jajetom i pospite parmezanom.

Jedva čekam da se ispeku pa da pozovemo naše prijatelje.

U ovako dobrom društvu baš je lako napraviti perece

Još se samo malo strpite. Za nekoliko minuta pereci će biti gotovi.

Draga djeco, kako ste vi to sve lijepo pripremili. Baš ste me iznenadili!

Što li će reći gospođa ravnateljica? Hoće li joj se svidjeti naši pereci?

Kako krasno izgledaju. Dat ćete mi recept.

